

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การทดสอบทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บในการก่อตัวของสาธารณมติในบริบทวัฒนธรรมและการเมืองไทย มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทดสอบการก่อตัวของสาธารณมติตามทฤษฎีของ Elizabeth Noelle-Neumann ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือพิมพ์รายวันในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2549 จำนวน 6 รายชื่อ รวม 180 ฉบับ เพื่อค้นหาประเด็นสาธารณะที่เป็นข้อโต้แย้งของสังคมอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะเป็นส่วนที่เชื่อมโยงไปสู่การสร้างแบบสอบถามเพื่อทดสอบตัวแปรตามทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บต่อไป ส่วนที่สองเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มาจาก 6 ภูมิภาคและกรุงเทพมหานคร รวม 873 คน เพื่อทดสอบตัวแปรต่างๆ ซึ่งเป็นตัวแปรหลักตามทฤษฎีและเป็นตัวแปรใหม่ที่ผู้วิจัยเพิ่มเติมเข้ามาในการศึกษาครั้งนี้ รวม 29 ตัวแปร ดังผลการศึกษาต่อไปนี้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ประเด็นสาธารณะที่เป็นข้อโต้แย้งในสังคมไทย ช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2549

ในการคัดเลือกประเด็นข้อโต้แย้งในสังคม เพื่อนำมาใช้เป็นประเด็นสำหรับทดสอบทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บ ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกจากประเด็นข่าวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2549 จำนวน 6 รายชื่อ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์ข่าวสด หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์และหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน เพื่อดึงประเด็นข้อโต้แย้งที่กำลังอยู่ในความสนใจของสาธารณชนในขณะนั้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นผ่านทางสื่อสารมวลชน นอกจากนี้การวิเคราะห์เนื้อหาจากสื่อมวลชนในส่วนนี้จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถคัดเลือกประเด็นข้อโต้แย้งของสังคมที่ตรงกับลักษณะองค์ประกอบของประเด็นตามที่ Elizabeth Noelle-Neumann ได้กล่าวเอาไว้ กล่าวคือ (1) ต้องเป็นประเด็นที่กำลังเป็นข้อโต้แย้งของสังคมในช่วงเวลาดังกล่าวอย่างชัดเจน ซึ่งปัจเจกชนจะใช้สื่อมวลชนเป็นแหล่งอ้างอิงในการประเมินบรรยากาศความคิดเห็นของคนในสังคมว่ามีความเห็นเช่นไรต่อประเด็นดังกล่าว และ (2) ประเด็นข้อโต้แย้งนั้นต้องมีมติของจริยธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญ เพื่อให้ประเด็นดังกล่าวมีคุณสมบัติเพียงพอต่อการนำมาใช้สำหรับการทดสอบการก่อตัวของสาธารณมติตามทฤษฎีวงเกลียว

แห่งความเจ็บได้ต่อไป ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งในสังคมในช่วงเวลานั้น ออกมาได้ 4 ประเด็นด้วยกัน ซึ่งในเบื้องต้นผู้วิจัยได้ทำการแจกนับข่าว บทความ รายงานพิเศษและ บทบรรณาธิการออกมาเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อให้เห็นภาพรวมของการให้ความสำคัญต่อการนำเสนอข่าวในประเด็นดังกล่าวได้อย่างชัดเจนขึ้น หลังจากนั้นจะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในลำดับต่อไป

ข้อมูลเชิงปริมาณ

จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากสื่อหนังสือพิมพ์ จำนวน 6 รายชื่อ รวม 180 ฉบับ สามารถสรุปประเด็นข้อโต้แย้งของสังคมในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2549 ซึ่งมีลักษณะตรงกับองค์ประกอบของประเด็นตามที่ Elizabeth Noelle-Neumann ได้กล่าวเอาไว้ รวมทั้งสิ้น 4 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับปริมาณการนำเสนอของสื่อหนังสือพิมพ์ ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อโต้แย้งของสังคมในประเด็นต่างๆ
ในเดือนพฤศจิกายน 2549 ที่พบในหนังสือพิมพ์ จำนวน 180 ฉบับ

ประเด็นสาธารณะที่เป็น ข้อโต้แย้งของสังคมไทย ในช่วงเดือนพฤศจิกายน	จำนวนข่าว		จำนวนบท บรรณาธิการ		จำนวนบท ความ แสดง ความคิดเห็น		จำนวนราย งาน พิเศษ		รวม N/ ร้อยละ
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	
1.การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไข ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดน	172	58.1	14	4.7	84	28.4	26	8.8	296 / 100
2.การเสนอให้มีการยกเลิก การขายหวยบนดิน	61	52.1	10	8.6	40	34.2	6	5.1	117 / 100
3.การเสนอให้มีการยกเลิก กฏอัยการศึก	83	75.5	4	3.6	20	18.2	3	2.7	110 / 100
4.การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	54	67.5	4	5.0	18	22.5	4	5.0	80 / 100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าสื่อหนังสือพิมพ์ในเดือนพฤศจิกายน ทั้ง 6 รายชื่อ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์ข่าวสด หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์

ไทยโพสต์และหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน นำเสนอข่าวเกี่ยวกับการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไข ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนภาคใต้มากที่สุด (จำนวน 296 ชิ้น) รองลงมา คือ ข่าวเกี่ยวกับการ เสนอให้มีการยกเลิกห้วยบนดิน (จำนวน 117 ชิ้น) ข่าวการเสนอให้มีการยกเลิกกฏอัยการศึก (จำนวน 110 ชิ้น) และข่าวการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีจำนวนน้อยที่สุด (จำนวน 80 ชิ้น)

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ในส่วนต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ เพื่อแสดงรายละเอียด เหตุผลของแต่ละฝ่ายที่นำมาโต้แย้งในประเด็นสาธารณะทั้ง 4 ประเด็น ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปออกมาเป็น ข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเด็นสาธารณะที่หนึ่ง การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ภูมิหลัง

ปัญหาการก่อความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาเรื้อรังมาสืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร แนวโน้มของความรุนแรงของเหตุการณ์ได้เริ่มขึ้นจาก เหตุการณ์ปล้นอาวุธปืน จากคลังอาวุธของกองพันทหารพัฒนาที่ 4 ในค่ายกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส จำนวนประมาณ 300 กระบอก เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2547 ซึ่งทำให้ทหารเสียชีวิต 4 นาย เหตุการณ์นี้ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้สถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้บานปลายในช่วงเวลาต่อมา

ขณะที่นักวิชาการและนักการเมืองส่วนหนึ่งได้เริ่มตั้งข้อสังเกตว่า ความรุนแรงของสถานการณ์ความไม่สงบนั้น ส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการที่พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้ยกเลิกศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2545 และโอนงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ศอ.บต.ทั้งหมด ไปให้กับตำรวจรับผิดชอบ จนเกิดเป็นคดีที่ตำรวจในพื้นที่ได้อุ้ม และฆ่าผู้ต้องหาโดยที่ไม่มีการสอบสวน ทำให้ประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เกิดความไม่พอใจเจ้าหน้าที่ของรัฐ จนกระทั่งไม่ยอมให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการแจ้งเบาะแสของผู้ก่อความไม่สงบ ขณะความคิดเห็นของนักวิชาการส่วนหนึ่งก็ระบุว่าสาเหตุสำคัญอีกส่วนหนึ่งเกิดมาจากนโยบายการใช้กำลังหรือความรุนแรงของรัฐบาลในการจัดการกับผู้ก่อความไม่สงบ ดังจะ

สะท้อนให้เห็นจากการใช้กำลังทหารเข้าจัดการกับผู้ก่อความไม่สงบที่ "มัสยิดกรือเซะ" จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2547 ทำให้เหตุการณ์ครั้งนั้นมีผู้เสียชีวิต 108 ศพ และใช้วิธีเดียวกันเข้าสลายผู้ชุมนุมประท้วงที่หน้า สภ.อ. "ตากใบ" อ.ตากใบ จังหวัดนราธิวาส เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2547 จนกระทั่งมีผู้เสียชีวิตอีก 84 ศพ

การใช้กำลังทหารเข้าปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบดังกล่าวได้ก่อให้เกิดเสียงตำหนิจากฝ่ายต่างๆทั้งในและต่างประเทศว่าเป็นการกระทำรุนแรงกว่าเหตุ อีกทั้งยังมีการชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลได้ใช้แนวทางการแก้ไขปัญหาผิดวิธี เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นมีความซับซ้อนไม่ใช่เป็นเพียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพราะฝีมือของโจรกระจอกตามที่นายกรัฐมนตรีประเมินเท่านั้น หากแต่เป็นปัญหาทางวัฒนธรรม ซึ่งชาวไทยมุสลิมนี้มีความ "แตกต่าง" ทั้งทางเชื้อชาติ ภาษาและศาสนา รวมถึงความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ที่ถูกกดขี่มาโดยตลอด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งชาวไทยมุสลิมไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมเท่ากับคนไทยในสังคมอื่นๆ (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, 2548 : 143) ดังนั้น หากจะแก้ไขปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ให้สำเร็จได้นั้น รัฐบาลจำเป็นต้องใช้แนวทางสันติวิธี เพื่อให้ชาวบ้านเกิดการยอมรับและไว้วางใจในตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และยอมให้ความร่วมมือในที่สุด

อย่างไรก็ตาม ในช่วงรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ปัญหาดังกล่าวก็ไม่มีแนวโน้มที่จะยุติหรือลดระดับความรุนแรงลง ขณะที่สื่อมวลชนทุกแขนงยังคงรายงานสถานการณ์ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่ผู้ก่อการร้ายลอบฆ่าประชาชนผู้บริสุทธิ์เป็นรายวัน พร้อมทั้งกระแสวิพากษ์วิจารณ์ให้รัฐบาลหันมาใช้แนวทางสันติวิธีแทนการใช้กำลังก็ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง แม้จะไม่ได้รับการตอบสนองก็ตาม จนกระทั่งเมื่อคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยฯ ได้เข้ามายึดอำนาจรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และได้มีการแต่งตั้ง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์เป็นนายกรัฐมนตรี การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในภาคใต้จึงได้เริ่มเป็นรูปร่างชัดเจนขึ้น เมื่อนายกรัฐมนตรีได้ประกาศให้ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนใต้เป็นวาระเร่งด่วนของชาติ และได้แสดงจุดยืนที่ชัดเจนว่าจะใช้แนวทางสันติวิธีเข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าว

“ผมตระหนักดีที่มารับตำแหน่งหัวหน้าผู้บริหารในครั้งนี้ มิได้มาจากการเลือกตั้ง แต่มาจากการแต่งตั้ง เพื่อแก้ไขปัญหาบ้านเมืองซึ่งคงเป็นปัญหาหลักๆ 2 ประการ ประการแรก ปัญหาทางการเมือง ประการที่ 2 ปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ ตันตระหนักดีว่าทั้ง 2 ปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วน ...เหตุหลักๆ ที่พอจะประมวลได้ก็น่าจะเกิดจากความไม่เป็นธรรมในสังคมของเรา ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางการเมืองและสถานการณ์ภาคใต้ ผมจึงขอเรียนวิงวอนต่อพี่น้องประชาชนทุกคนว่า ผมใคร่ขอความร่วมมือที่จะร่วมกันช่วยกันแก้ไขปัญหาทั้งสอง การที่จะเริ่มการแก้ไขปัญหาทั้งสองนี้ ก็อยู่ที่ความสามัคคี ความรักใคร่ ความปรองดองของพวกเราทุกคน ที่จะร่วมมือกันแก้ไข”(พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์, ข่าว หน้า 1, ไทยโพสต์, 2 ตุลาคม พ.ศ.2549)

พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เริ่มต้นใช้แนวทางสันติวิธี โดยกล่าวคำขอโทษต่อผู้นำศาสนาและประชาชนในพื้นที่

ภายหลังจากการแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รวมถึงการให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อสารมวลชนแขนงต่างๆ ถึงนโยบายของรัฐบาลที่จะใช้แนวทางสันติวิธีและสมานฉันท์มาใช้แก้ปัญหาคความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีดังกล่าวได้เริ่มเป็นประเด็นเด่นขึ้นอีกครั้งในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2549 เมื่อ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ได้เริ่มการปฏิบัติตามแนวทางอย่างเป็นทางการด้วยการกล่าวคำ “ขอโทษ” ต่อผู้นำศาสนาและประชาชนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ที่โรงแรมซี.เอส. จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ.2549

“ขอโทษแทนรัฐบาลที่ผ่านมาใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ส่วนหนึ่งมาจากความผิดของรัฐที่ดำเนินนโยบายผิดพลาด และการเดินทางมาครั้งนี้ก็เพื่อมาขอโทษ และเห็นว่าตัวเองมีความผิด เนื่องจากไม่สามารถคัดค้านการดำเนินงานของรัฐบาลชุดที่แล้วได้” (พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์, ข่าว หน้า 15, มติชน, 4 พฤศจิกายน 2549)

“ผมมาขอโทษในฐานะที่เป็นผู้บัญชาการทหารบกในสมัยรัฐบาลที่ผ่านมา ผมได้พยายามคัดค้านแต่ไม่เป็นผล ซึ่งถือว่าเป็นความผิดพลาดของผมส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถจัดการได้” (พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์, ข่าว หน้า 2, ผู้จัดการรายวัน, 3 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุนการใช้แนวทางสันติวิธี

เหตุผลฝ่ายสนับสนุนข้อที่ 1 เป็นวิธีการที่ถูกต้อง เพราะจะทำให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐ

ภายหลังจากข่าวพล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวคำขอโทษต่อผู้นำศาสนาและประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เผยแพร่ออกมา บรรยากาศความคิดเห็นของคนในสังคม ทั้งจากประชาชน นักวิชาการ ผู้นำศาสนาและสื่อมวลชน ณ ขณะนั้น หรือแม้กระทั่งจากต่างประเทศ เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศมาเลเซียต่างเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ชื่นชมและเห็นด้วยกับการกระทำของนายกรัฐมนตรี เพราะวิธีนี้เป็นหนทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ได้ แม้ว่าจะยังต้องใช้เวลาและวิธีการอีกมากก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี คงปรากฏตามคำให้สัมภาษณ์จากหนังสือพิมพ์หลายฉบับ ต่อไปนี้

“เชื่อมั่นว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะได้รับความศรัทธาและได้รับความจริงจังกจากคนในพื้นที่อย่างมาก หลังจากได้ร่วมแสดงความรับผิดชอบในครั้งแล้ว อีกทั้งเชื่อว่าหลังจากนี้ไปทุกกระบวนการและทุกแนวทางในการแก้ปัญหาคงจะได้รับความร่วมมือจากราษฎรในพื้นที่มากขึ้น จนนำมาซึ่งความสงบสุขในเร็ววันนี้อย่างแน่นอน เพราะคนในพื้นที่เองกำลังมองว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ดำเนินการแก้ปัญหาทุกอย่างมาถูกทางแล้ว” (นายอัสหมัด สมบูรณ์ บัวหลวง นักวิชาการด้านสันติวิธีและอดีตคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ, ข่าว หน้า 2, ผู้จัดการรายวัน, 3 พฤศจิกายน 2549)

“แม้จะเป็นรัฐบาลชุดใหม่ก็สามารถขอโทษแทนรัฐบาลชุดเก่าได้ เชื่อว่าถ้าขอโทษประชาชนก็ยกโทษให้อยู่แล้ว” (ผู้นำศาสนาจากจังหวัดสตูล, ข่าว หน้า 15, เดลินิวส์, 4 พฤศจิกายน 2549)

“ตัวผมพูดในนามพี่น้องพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ต้องขอโทษ ขออภัยต่อท่านและคณะด้วยเช่นกัน ยิ่งในช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลองวันตรุษอีดิลฟิตรี ภายหลังจากการแสดงความรัก ความจริงใจต่อกันให้อภัยซึ่งกันและกัน ถือว่าเป็นช่วงพิเศษ สิ่งที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาแห่งความเลวร้ายที่ผ่านมาขอให้ผ่านพ้นไป เรามาเริ่มต้นชีวิตใหม่ เราต้องเดินไปข้างหน้า” (นายยะโก๊ป ไร่ยามณี อีหม่ามประจำมัสยิดกลางจ.ปัตตานี, ข่าว หน้า 16, มติชน, 5 พฤศจิกายน 2549)

“ครป.สนับสนุนแนวทางสมานฉันท์ของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การกล่าวคำขอโทษจากนายกรัฐมนตรีต่อผู้นำศาสนาและประชาชนในพื้นที่ อันเนื่องมาจากความผิดพลาดของรัฐบาลที่ผ่านมา ถือเป็นสัญญาณหนึ่งหนึ่งของแนวทางสมานฉันท์ เป็นการเปิดมิติใหม่และวัฒนธรรมการเมืองใหม่ให้แก่ักการ เมืองที่ควรขอโทษเมื่อทำผิด” (นายภิกขุ ธงไชย ที่ปรึกษาคณะกรรมการรณรงค์เพื่อ ประชาธิปไตย (ครป.), ข่าว หน้า 3, ผู้จัดการรายวัน, 6 พฤศจิกายน 2549)

“เมื่อนายกรัฐมนตรีกล่าวคำ “ขอโทษ” ยึดแนวทาง “สมานฉันท์” ก็จะได้รับควมไว้วางใจจากประชาชนส่วนใหญ่มากขึ้น” (บทบรรณาธิการ, “คำขอโทษคือจุดเริ่มต้น ต้อง สลายเงื่อนไขไฟใต้ทั้งหมด”, ไทยโพสต์, หน้า 2, 8 พฤศจิกายน 2549)

“เมื่อ พล.อ.สุรยุทธ์เอ่ยปากขอโทษพี่น้องชาวไทย โดยเป็นฝ่ายยื่น “มือแห่งไมตรี” ออกไปก่อน แม้จะไม่สามารถทำให้สถานการณ์ความไม่สงบยุติไปในทันที แต่บรรยากาศโดยรวม บรรยากาศแห่งความมีไมตรี บรรยากาศที่ตรงข้ามกับสิ่งที่เกิดขึ้นในรัฐบาลที่ แล้ว บรรยากาศที่ทำให้เกิดความรักความสมานฉันท์เริ่มก่อตัวขึ้นทันที ถ้าสามารถ ประคับประคองสถานการณ์ให้เป็นเช่นนี้ต่อไป สามารถควบคุมให้การทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐสามารถ อำนวยความยุติธรรมที่แท้จริงให้เกิดขึ้นในพื้นที่เกิดขึ้นได้ ความหวังที่จะเห็นสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดภาคใต้ก็อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม” (บท บรรณาธิการ, เริ่มต้นที่ขอโทษ, ข่าวสด, หน้า 3, 7 พฤศจิกายน 2549)

ภายหลังจากที่ได้มีการกล่าวคำขอโทษแล้ว รัฐบาลของพล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ และคมช. ก็ยังได้มีการดำเนินการมาตรการอีกหลายประการเพื่อแสดงถึงความจริงใจในการที่จะแก้ปัญหา และสร้างความสมานฉันท์กับประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ อาทิเช่น การรื้อฟื้นศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ขึ้นมาใหม่, การรื้อฟื้นคดีที่นายสมชาย นีละไพจิตร อดีตประธานชมรมนักกฎหมายมุสลิมหายสาบสูญไป อีกทั้งยังได้สั่งการให้มีการถอนฟ้องผู้ต้องหาในคดีชุมนุมหน้า สภ.อ.ตากใบ จังหวัดนราธิวาส เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2547 จำนวน 59 คน และการยกเลิกบัญชีดำอุสตาซ

เหตุผลฝ่ายสนับสนุนข้อที่ 2 การใช้กำลังเข้าแก้ไขปัญหาจะยิ่งทำให้เกิดการใช้ความรุนแรง

แรง

อย่างไรก็ตามแม้ว่ารัฐบาลได้มีการดำเนินมาตรการต่างๆ แล้ว แต่สถานการณ์ความไม่สงบก็ยังไม่มีความแนวโน้มว่าจะยุติลง สถานการณ์เช่นนี้สื่อหนังสือพิมพ์บางฉบับ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์มติชนและไทยโพสต์ยังคงสนับสนุนให้รัฐบาลดำเนินนโยบายสมานฉันท์ต่อไป เนื่องจากเห็นว่ารัฐบาลได้ดำเนินนโยบายมาถูกทางแล้ว แต่สาเหตุที่สถานการณ์ความรุนแรงยังคงเกิดขึ้นอยู่นั้น เป็นเพราะกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบกลัวฝ่ายรัฐจะแย่งมวลชนไปจากตน จึงต้องเร่งพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อยั่วให้รัฐใช้มาตรการตอบโต้ด้วยความรุนแรง จนกระทั่งทำให้ประชาชนเกิดความเกลียดชังเจ้าหน้าที่รัฐในที่สุด ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องใช้ความอดทนและความอดกลั้น และดำเนินนโยบายดังกล่าวต่อไป ดังจะเห็นได้จากบทความแสดงความคิดเห็นดังนี้

“การที่นายกรัฐมนตรีกล่าวคำขอโทษที่ดีและการปล่อยผู้ต้องหากรณีตากใบก็ดี เป็นการรุกทางการเมือง... เมื่อรัฐบาลไทยรุกทางการเมือง ฝ่ายติดอาวุธของขบวนการก่อการร้าย อาจเกิดความกลัวพ่ายแพ้ทางการเมือง จึงดิ้นรนก่อความรุนแรงมากขึ้น เพื่อยั่วให้สังคมไทยเกิดอารมณ์ อันจะเป็นปัจจัยให้รัฐบาลต้องยุติการรุกทางการเมือง หันไปใช้กำลังเข้าปราบปราม ซึ่งจะเข้าทางเขา เพราะการใช้กำลังเข้าปราบปรามสงครามจรยุทธ์ จะทำให้พ่ายแพ้...คนไทยทุกฝ่ายและสื่อมวลชนควรทำความเข้าใจในยุทธศาสตร์ว่าการส่งกำลังใหญ่เข้าปราบปรามทำไมยาก แต่จะทำให้พ่ายแพ้สงครามในที่สุดจะเสีย 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไป” (ประเวศ วสี, บทความพิเศษ, “จะดับไฟได้ต่อเมื่อมีความเป็นเอกภาพในยุทธศาสตร์”, หน้า 4, ไทยโพสต์, 22 พฤศจิกายน 2549)

“หากตั้งสติให้ดีและใช้ความคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ย่อมจะเข้าใจสถานการณ์ว่า ยิ่งภาครัฐกำหนดยุทธศาสตร์และดำเนินนโยบายที่ถูกต้อง การปฏิบัติสอดรับ ฝ่ายที่คิดร้าย ย่อมเป็นฝ่ายตั้งรับและพยายามที่จะก่อความมากขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นว่า ขบวนการของ ตนยังมีประสิทธิภาพ” (บทนำมติชน “อดทนต่อสภาพเลวร้ายในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้”, หน้า 2, มติชน, 17 พฤศจิกายน 2549)

“ยังไม่สายครับ ถ้าทุกฝ่ายพร้อมใจกันสมานฉันท์ในการดับไฟได้ด้วยกัน ด้วยการเปิดหูเปิดตา เปิดใจและน้อมรับพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ว่า “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” (การุญ ไสงาม, “จากคำขอโทษของพล.อ.สุรยุทธ์สู่ปากคำ พล.อ.พัลลภ และของฝากจากหมอแ้ว”, คอลัมน์ ตรงไปตรงมา, หน้า 13, ผู้จัดการรายวัน, 15 พฤศจิกายน 2549)

“ทั้งหมดนี้มีได้หมายความว่า พล.อ.สุรยุทธ์จะอ่อนข้อให้แก่ผู้ก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้... เพราะมาตรการสมานฉันท์ที่ดำเนินอยู่ทั้งหมดในขณะนี้ มีจุดมุ่งหมายร่วมกันอยู่เพียงประการเดียวก็คือการดึงมวลชนในพื้นที่ให้กลับมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับรับและเจ้าหน้าที่รัฐ... ขณะที่การติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดก็จะต้องดำเนินการต่อไป แต่จะต้องไปเป็นไม้ในลักษณะเหวี่ยงแห ซึ่งแทนที่จะทำให้คดีและความรุนแรงลดลง กลับยิ่งเพิ่มจำนวนและระดับความรุนแรงมากขึ้น... ไม่มียาใดจะรักษาและเยียวยาบาดแผลที่เกิดขึ้นในภาคใต้ได้ดีกว่าคาถา เข้าถึง เข้าใจ และพัฒนาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานมาเป็นแนวทาง กระบวนการเข้าถึง เข้าใจและพัฒนาอย่างไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาข้ามคืนหรือไม่สำเร็จได้ในเร็ววัน” (บทบรรณาธิการ, ไม่มียาวิเศษ, หน้า 3, ข่าวสด, 12 พฤศจิกายน 2549)

“ฝ่ายทหารยืนยันว่าความรุนแรงที่ทวีขึ้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากรัฐบาลแก้ปัญหาทางถูกแล้ว เลยทำให้กลุ่มผู้ก่อความไม่สงบจำต้องดิ้นพยายามใช้อำนาจปืนเข้าข่มขู่ชาวบ้านในพื้นที่ให้เกิดความเกรงกลัว... ด้านหนึ่งก็น่าเห็นใจชาวบ้านที่เรียกร้องให้เจ้าหน้าที่รัฐใช้มาตรการรุนแรงตอบโต้ด้วยเหมือนกัน เพราะภาพที่ปรากฏให้เห็นในแต่ละวัน มันเกินกว่าที่ใครจะยอมรับได้อีก ซึ่งก็คงได้แต่เห็นใจ แต่ไม่เห็นด้วยหากรัฐบาลคิดจะทำเช่นนั้นจริง” (“ท.ทหารอดทน” คอลัมน์ เมืองไทย 25 น., นายมหาเศรษฐี, หน้า 6, ข่าวสด, 28 พฤศจิกายน 2549)

“คนจำนวนไม่น้อยเข้าใจในความตั้งใจดี ความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาของนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน โดยเฉพาะความพยายามในการสร้างความสมานฉันท์ในสังคมไทย แต่ก็มีได้เร่งรัดหรือคาดหวังเกินความจริงว่าจะต้องให้ผู้รับผิดชอบบรรลุเป้าหมายในระยะเวลาอันสั้น เพียงแต่หันหัวเรือมาให้อีกทางก็เป็นคุณแก่สังคมมหันต์อยู่แล้ว” (บทบรรณาธิการ, ซ้ำๆ ได้พร้าวเล่มงาม, ข่าวสด, หน้า 3, 26 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลของฝ่ายที่คัดค้านการใช้แนวทางสันติวิธี

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารัฐบาลจะดำเนินมาตรการสร้างความสมานฉันท์ที่เป็นรูปธรรมแล้วก็ตาม แต่สถานการณ์ความรุนแรงก็ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการลอบฆ่าเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนรายวันอย่างต่อเนื่อง การลอบเผาโรงเรียนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การลอบวางระเบิดโซว์รูมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ 8 แห่งกลางใจเมืองยะลา เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน

2549 ตลอดจนการลอบวางระเบิดสถานที่สำคัญๆหรือแหล่งชุมชนต่างๆ เช่น สถานที่ราชการ หรือตลาด หรือแม้กระทั่งการพบแผนการก่อวินาศกรรมเขื่อนบางลาง อ.บันนังสตา จ.ยะลา

ขณะที่ชาวไทยพุทธ จากหมู่บ้านสันติ 1 อ.บันนังสตา และหมู่บ้านสันติ 2 อ.ธารโต จ.ยะลา ก็ถูกกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบก่อเหตุยิงและเผาบ้านเรือนจนได้รับความเสียหายอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งต้องอพยพมาอาศัยอยู่ที่วัดนิโรธสังฆาราม อ.เมือง จ.ยะลา นอกจากนั้นกลุ่มครูของโรงเรียนต่างๆ ใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ก็ยังคงถูกลอบฆ่าอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งสมาพันธ์วิชาชีพครู 3 จังหวัดภาคใต้มีมติให้โรงเรียนกว่า 1,000 แห่งปิดการเรียนการสอนตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน เป็นต้นไป เนื่องจากความสูญเสียชีวิตครูยังไม่ที่ท่าว่าจะยุติ นอกจากนั้นพระสงฆ์ จากจังหวัดนราธิวาส รวม 78 วัดในจังหวัดนราธิวาส ประกาศควมขัดขืน งดการปฏิบัติศาสนกิจ เช่นนี้ ได้ทำให้มีสื่อหนังสือพิมพ์บางฉบับเริ่มมีความเห็นว่าการใช้แนวทางสันติวิธีอาจจะไม่ใช่วิธีที่เหมาะสม ดังมีประเด็นต่อไปนี้

เหตุผลฝ่ายคัดค้านข้อที่ 1 รัฐบาลต้องใช้การทำสงครามเพื่อปกป้องชีวิตชาวบ้านผู้บริสุทธิ์และอธิปไตย

เมื่อการกล่าวคำขอโทษของนายกรัฐมนตรี ตลอดจนมาตรการต่างๆ ที่รัฐบาลได้นำมาใช้ ยังไม่ได้ช่วยทำให้เหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ลดระดับความรุนแรงลง กระแสความคิดเห็นของสื่อมวลชนตั้งแต่ช่วงกลางเดือนพฤศจิกายน จึงเริ่มมีสื่อหนังสือพิมพ์บางฉบับ ซึ่งประกอบด้วย ซึ่งประกอบด้วยไทยรัฐและผู้จัดการรายวัน เริ่มแสดงความไม่เห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าวของรัฐบาล โดยมองว่ารัฐบาลควรจะใช้กำลังเข้าจัดการกับผู้ก่อความไม่สงบอย่างเด็ดขาด เพราะการใช้สันติวิธีอาจจะไม่ช่วยทำให้ความไม่สงบยุติลงได้ โดยเฉพาะการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการเขียนความน่าเชื่อถือของข่าวเพื่อชี้นำและมีจุดยืนในประเด็นนี้ อย่างชัดเจน ดังจะเห็นได้จากข่าวและบทความแสดงความเห็นต่อไปนี้

ความพยายามในการใช้วิธีการสมานฉันท์แก้ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล ดูจะไร้ค่า เมื่อกลุ่มโจรตอบสนองความปรารถนาดีดังกล่าวด้วยความรุนแรงทุกรูปแบบ ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่ตกอยู่ในอาณาจักรแห่งความหวาดกลัว โดยเฉพาะชาวไทยพุทธที่กลายเป็นเหยื่อให้โจรฆ่าไล่ฆ่า” (ข่าว หน้า 10, ไทยรัฐ, 15 พฤศจิกายน 2549)

“ระยะหลังมานี้มีจดหมายเข้ามาปรับทุกข์เกี่ยวกับสถานการณ์ความรุนแรงใน 3 ภูมิภาคใต้และแนวทางแก้ไขปัญหาของรัฐบาลกันมาก โดยเฉพาะหลังจากการเปลี่ยนแปลงหลักการทำงานชนิดหน้ามือเป็นหลังมือ การออกมาขอโทษของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์...มีญาติพี่น้องชาวบ้านผู้บริสุทธิ์ มีครอบครัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ-ทหารที่สูญเสียในเหตุการณ์ภาคใต้ รวมทั้งพี่น้องชาวไทยพุทธ...และผมก็หวังว่ารัฐบาลและท่านนายกฯจะกลับไปทบทวนว่าจุดใดผิด สิ่งใดถูก...โดยคำนึงถึงหลักอธิปไตยและความร่มเย็นเป็นสุขของบ้านเมือง” (หมัดเหล็ก, คอลัมน์ คาบถูกคาบคอก, “ระวังพลาด”, หน้า 6, ไทยรัฐ, 14 พฤศจิกายน 2549)

“สถานการณ์วิกฤตเช่นนี้ ผมคิดว่ารัฐบาลและคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติของ พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ที่รับผิดชอบความมั่นคงของประเทศ จะใช้ความนุ่มนวลในการตอบโต้ไม่ได้อีกแล้ว...ผมคิดว่าการรับมือกับโจรก่อการร้ายแบ่งแยกดินแดนภาคใต้ รัฐบาลและคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติต้องทบทวนใหม่ครับ ต้องทำสงครามเต็มรูปแบบ มิฉะนั้น ไทยอาจจะต้องสูญเสียด้ามขวานไปในยุคนี้ก็ได้” (ลม เปลี่ยนทิศ, คอลัมน์ หมายเหตุประเทศไทย, “อย่าให้ด้ามขวานบิน”, หน้า 5, ไทยรัฐ, 28 พฤศจิกายน 2549)

“แม้ลูกจันทร์ผิดหวังที่กรรมการสิทธิมนุษยชนปิดปากเงียบไม่ออกมาประณามพฤติกรรมชั่วร้ายกันบ้างเลย สรุปว่าวิกฤตไฟใต้ที่น่าที่นี้กำลังเดินเข้าสู่ทางตัน ...ฝ่ายรัฐบาลก็ไม่มีปัญหาปราบโจรที่ใช้การก่อวินด้วยอาวุธจุ่มโจมตี คนนำสงสารคือพี่น้องประชาชนผู้บริสุทธิ์ที่เป็นเหยื่อสถานการณ์”, (แม่ลูกจันทร์, คอลัมน์ สำนักข่าวหัวเขียว, หน้า 2, ไทยรัฐ, 29 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลฝ่ายคัดค้านข้อที่ 2 ต้องใช้วิธีการสันติวิธีควบคู่ไปกับการใช้กำลังเข้าปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันจะเห็นด้วยกับการใช้กำลังเข้าจัดการกับผู้ก่อความไม่สงบ แต่จุดยืนของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ก็ยังคงเห็นด้วยกับการใช้แนวทางสันติวิธี เพียงแต่ต้องใช้แนวทางสันติวิธีควบคู่ไปกับการใช้กำลัง เช่น การทำให้เกิดความเท่าเทียมและเป็นธรรมกับประชาชนมุสลิมใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ แต่ต้องใช้กำลังเข้าจัดการผู้ก่อความไม่สงบอย่างเด็ดขาด ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างบทความต่อไปนี้

“จะไปกราบอ้อนวอนให้ศัตรูผู้มุ่งร้ายมีความเมตตาหยุดเข่นฆ่าประหัตประหารผู้คน และทำลายทรัพย์สินแต่เพียงอย่างเดียวนั้นเป็นไปได้...ดังนั้น ด้านหนึ่งนอกจากการใช้สันติวิธีในการแก้ไขปัญหาแล้ว ยังจำเป็นต้องทำสงครามต่อต้าน คือต่อต้านการก่อสงครามประชากรให้เป็นผลสำเร็จด้วย การทำสงครามต่อต้าน” (“ต้นเถิดที่น้องไทย...ร่วมใจรักษาแผ่นดิน”, คอลัมน์ หมายเหตุผู้จัดการ, ผู้จัดการรายวัน, 28 พฤศจิกายน 2549)

การสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

ขณะที่บรรยากาศความคิดเห็นของสื่อแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ศูนย์วิจัยกรุงเทพ โพลล์ สถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นเรื่อง “ประชาชน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้คิดอย่างไรกับการแก้ปัญหาความไม่สงบของรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์” โดยเก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 6 - 8 พฤศจิกายนที่ผ่านมา จากประชาชน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาสจำนวน 600 คน พบผลที่น่าสนใจว่า สิ่งที่ประชาชนในพื้นที่เห็นว่ารัฐบาลควรทำมากที่สุดขณะนี้เพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ร้อยละ 29.2 ตอบว่าต้องการให้รัฐบาลใช้ความเด็ดขาดกับผู้ก่อความไม่สงบ เช่น จับได้แล้วอย่าปล่อยตัวออกมา

สรุปเหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุนและคัดค้านการใช้แนวทางสันติวิธี

เหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุนการใช้แนวทางสันติวิธี	เหตุผลของฝ่ายที่คัดค้านการใช้แนวทางสันติวิธี
1. เป็นวิธีการที่ถูกต้อง เพราะจะทำให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐ	1. รัฐบาลต้องใช้การทำสงครามเพื่อปกป้องชีวิตชาวบ้านผู้บริสุทธิ์และอธิปไตย
2. การใช้กำลังเข้าแก้ปัญหาจะยังทำให้เกิดการใช้ความรุนแรง	2. ต้องใช้วิธีการสันติวิธีควบคู่ไปกับการใช้กำลังเข้าปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบ

องค์ประกอบเชิงจริยธรรมของประเด็นสาธารณะที่ 1

ประเด็นเรื่องการใช้นโยบายในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นประเด็นข้อโต้แย้งมาในสังคมไทยมานานกว่า 5 ปีแล้วถึงวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการแก้ไขปัญหา ประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นเด่นขึ้นมาในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2549 เนื่องจากว่า พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีได้ประกาศให้ปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นวาระเร่งด่วนของชาติและรัฐบาลจะใช้นโยบายสันติวิธี เพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นแนวทางที่ตรงกันข้ามกับรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ในช่วงเวลานั้นบรรยากาศความคิดเห็นของสังคมและสื่อมวลชนที่มีต่อการดำเนินนโยบายสันติวิธีของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ล้วนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ สนับสนุนและชื่นชมแนวทางของรัฐบาล แม้ว่าความคิดเห็นของสื่อหนังสือพิมพ์บางฉบับจะเริ่มเปลี่ยนไป ภายหลังจากที่แนวทางสันติวิธีของรัฐบาลยังไม่ทำให้เหตุการณ์รุนแรงลดลง แต่ความคิดเห็นดังกล่าวก็เป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสื่อหนังสือพิมพ์

หากพิจารณาข้อโต้แย้งประเด็นการใช้นโยบายแนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในเชิงมิติของจริยธรรมแล้ว จะพบว่า ประเด็นดังกล่าวมีองค์ประกอบของเรื่องจริยธรรมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสาเหตุปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดภาคใต้ นี้ ได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าเกิดมาจากชาวไทยมุสลิมในพื้นที่ดังกล่าวไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมเท่ากับคนไทยในสังคมอื่นๆ ของประเทศ โดยเฉพาะขาดความเอาใจใส่จากภาครัฐในการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและการศึกษา จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคใต้ยังมีความยากจน นอกจากนั้นยังมีปัญหาของความแตกต่างทั้งทางเชื้อชาติ ภาษาและศาสนา รวมถึงความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ที่ถูกกดขี่มาโดยตลอด ปัญหาดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ชาวมุสลิมไม่พอใจและขาดความไว้วางใจในตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐและเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้กลุ่มวัยรุ่นมุสลิมถูกชักจูงไปเข้าร่วมกับกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การใช้นโยบายสันติวิธีในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบใน 3 จังหวัดภาคใต้จึงมีลักษณะของวิธีการแก้ไขปัญหา โดยอิงอยู่บนหลักการพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน ความยุติธรรมและเรื่องของมนุษยธรรม โดยเฉพาะในประเด็นปัญหาภาคใต้ ขณะที่แนวทางการใช้กำลังหรือความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา เป็นวิธีการที่ถูกตั้งคำถามในแง่ของการใช้กำลังของฝ่ายรัฐที่เหนือกว่าไปทำร้ายประชาชนที่อ่อนแอกว่า โดยเฉพาะกับชาวมุสลิม ซึ่งมีปัญหาของการกดขี่และขาดการเหลียวแลจากภาครัฐมาโดยตลอด นอกจากนี้นักวิชาการยังเห็นพ้องต้องกันว่าแนวทางการใช้กำลัง กลับจะยิ่งเป็นการช่วยให้อีกฝ่ายตอบโต้กลับมาด้วยความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และยิ่งจะทำให้สถานการณ์บานปลายออกไป จนอาจจะไปมีผลกระทบทำให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์หรือผู้ที่ไม่ส่วนเกี่ยวข้องต้องบาดเจ็บหรือตายเพิ่มสูงขึ้น

การใช้แนวทางสันติวิธี ซึ่งมีองค์ประกอบในเรื่องของมนุษยธรรม ความเท่าเทียม และการไม่ใช่กำลังหรือเข่นฆ่า จึงเป็นประเด็นที่มีมิติของจริยธรรมตามลักษณะที่ Noelle-Neumann ได้กล่าวเอาไว้ ประกอบกับความเด่นชัดของปัญหาซึ่งอยู่ในการรับรู้ของสังคมไทยตั้งแต่ต้นปี 2547 ต่อเนื่องมาจนถึงเดือนพฤศจิกายน 2549 ผู้วิจัยจึงได้เลือกประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไข ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนใต้มาเป็นหนึ่งในประเด็นสำหรับทดสอบทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บ ต่อไป

ประเด็นสาธารณะที่สอง ข้อโต้แย้งในประเด็นการเสนอให้มีการยกเลิกขายหวยบนดิน

ภูมิหลัง

การเสนอให้มีการยกเลิกการจำหน่ายสลากพิเศษแบบเลขท้าย 3 ตัวและ 2 ตัวหรือหวยบนดิน ได้กลายมาเป็นข้อโต้แย้งของสาธารณะในช่วงกลางเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2549 เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งหนังสือตอบข้อหารือมายังกระทรวงการคลังว่ามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ.2546 ในช่วงรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ที่ระบุให้สำนักงานกบินแบ่งรัฐบาลดำเนินโครงการจำหน่ายสลากพิเศษ 3 ตัวและ 2 ตัวหรือหวยบนดินผิดกฎหมาย เพราะตามพระราชบัญญัติสำนักงานกบินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2517 ไม่อนุญาตให้ดำเนินการได้ ดังนั้นกระทรวงการคลังสมควรที่จะยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีนี้ และหากต้องการจะดำเนินการโครงการสลาก 2 ตัว และ 3 ตัวต่อไปก็จะต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติสลากกบินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.2517 ให้ถูกต้อง

ภายหลังจากคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือดังกล่าวตอบกลับมาแล้ว ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจึงได้มีแนวคิดที่จะแก้ไขกฎหมายหรือพระราชบัญญัติสลากกบินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.2517 เพื่อให้การขายหวยบนดินได้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยในช่วงระยะแรกให้สำนักงานสลากกบินแบ่งรัฐบาลงดจำหน่ายหวยบนดินงวดวันที่ 1 และ 16 ธันวาคม พ.ศ.2549 เพื่อรอแก้ไขกฎหมาย ดังคำสัมภาษณ์ที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ ดังนี้

“หวย 2 ตัว 3 ตัวยังเดินต่อ นโยบายไม่เปลี่ยน เพราะไม่มันเดี๋ยวจะลงใต้ดิน ตอนนี้อยากฤษฎีกาว่าถูกกฎหมายหรือไม่ ถูกก็เดินต่อ ไม่ถูกก็ไปทำให้กฎหมายให้ถูก” (ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง, ข่าว หน้า 19 , ไทยรัฐ, 16 พฤศจิกายน 2549)

กรณีดังกล่าวได้กลายมาเป็นประเด็นโต้แย้งขึ้นมาในสังคม เมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2549 ให้ส่งร่างแก้ไขพระราชบัญญัติสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ.2517 เข้าสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยเพิ่มวัตถุประสงค์ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลให้จำหน่ายเลขท้าย 2 ตัวและ 3 ตัวได้ และกำหนดให้มีการจัดสรรเงินรายได้ร้อยละ 20 ไปเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ จ่ายให้เอเย่นต์และนำจ่ายเป็นเงินรางวัลให้กับผู้ที่ถูกรางวัล จากนั้นให้นำเงินรายได้ที่เหลือส่งเข้ารัฐทั้งหมด โดยรัฐบาลจะเร่งรัดขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นกรณีเร่งด่วน 3 วาระรวด เพื่อให้การแก้ไขกฎหมายเสร็จทันการจำหน่ายห่วยบนดินได้ทันในงวดวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ.2549 กระแสการเรียกร้องถึงความไม่เหมาะสมของการเร่งรัดแก้ไขกฎหมายดังกล่าว พร้อมๆกับการเกิดกระแสเรียกร้องให้มีการยกเลิกห่วยบนดินขึ้น

เหตุผลที่สนับสนุนให้มีการยกเลิกการขายห่วยบนดิน

เหตุผลฝ่ายสนับสนุน ข้อที่ 1 ห่วยเป็นการพนันที่ผิดกฎหมาย

ภายหลังจากมีข่าวดังกล่าวออกมาก็มีกระแสการคัดค้านจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติบางส่วน ซึ่งนำโดย พล.ต.จำลอง ศรีเมืองและ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ ได้ออกมาแสดงจุดยืนคัดค้านการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้มีการขายห่วยบนดินได้ต่อไป เนื่องจากว่าเป็นการบิบบังคับสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้มารับรองกฎหมายสิ่งที่ผิดให้กลายเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ในฐานะ สนช.คนหนึ่งไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะกรณีที่รัฐบาลรีบเร่งให้ผ่าน 3 วาระรวด จะเป็นการสร้างบรรทัดฐานทางกฎหมายที่ผิด เรื่องนี้รัฐบาลและสนช.ควรฟังเสียงประชาชนว่าเห็นด้วยที่จะมีห่วยบนดินหรือไม่ ไม่ใช่มารวบรัดเอาเองเช่นนี้ เพราะห่วยบนดินเป็นการพนันที่มอมเมาสังคม ไม่ถือว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องรีบทำ โดยเฉพาะการไปแก้ไขในหลักการของกฎหมายเพื่อทำให้การพนันเป็นสิ่งถูกต้อง” (พล.ต.จำลอง ศรีเมือง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ข่าว หน้า 2, ผู้จัดการรายวัน, 22 พฤศจิกายน 2549)

“ไม่ใช่ว่าจะไม่เห็นใจคนเล่นหวยหรือยี่ปี่ว เรื่องนี้พล.อ.สุรยุทธ์ต้องตัดสินใจให้เด็ดขาด เพราะหวยบนดินและหวยใต้ดินก็ผิดกฎหมายทั้งนั้น หากเรื่องนี้มีการแก้ไขกฎหมาย และนำเข้าสู่สภา สนช. ผมจะคัดค้านอย่างถึงที่สุด การที่พล.อ.สุรยุทธ์บอกว่าถือศีลห้า แต่ทำไมจะมาสับสนุนหวยบนดินแบบนี้ การทำหวยเถื่อนให้ถูกกฎหมายต่อไป ถ้าโจรปล้นก็สามารถทำให้เงินนั้นถูกได้ไซ้หรือไม่” (น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ , ข่าว หน้า 2, ผู้จัดการรายวัน, 22 พฤศจิกายน 2549)

“สนช.ควรรับฟังความเห็นประชาชนให้กว้างขวางก่อนที่จะตัดสินใจพิจารณาร่าง พ.ร.บ.สลากกินแบ่ง โดยชั่งน้ำหนักระหว่างผลได้ทางเศรษฐกิจเล็กน้อยและข้ออ้างว่าเป็นวิธีป้องกันหวยใต้ดิน ซึ่งผมมองว่าไม่ควรสนับสนุน” (นาย โคทม อารียา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ข่าว หน้า 3, ผู้จัดการรายวัน, 23 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลฝ่ายสนับสนุน ข้อที่ 2 หวยบนดินเป็นอบายมุขอย่างหนึ่งที่รัฐบาลควรยกเลิก ไม่ใช่ส่งเสริม

ประเด็นเรื่องศีลธรรมและจริยธรรมก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งของที่ฝ่ายที่สนับสนุนให้มีการยกเลิกการขายหวยบนดินได้นำมาเป็นประเด็นในการโต้แย้งว่า การเล่นหวยถือเป็นการพนันหรืออบายมุขอย่างหนึ่งที่สมควรจะสนับสนุนให้ยกเลิกการจำหน่ายหวยบนดินมากกว่าจะมาแก้ไขเพื่อให้ถูกกฎหมาย

“เมื่อการออกสลากเลขท้าย 3 ตัว 2 ตัว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กระทรวงการคลังสามารถเสนอแก้ไข พ.ร.บ.ฉบับนี้ได้และเชื่อว่าจะได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ...แต่คำถามคือควรหรือไม่ที่รัฐบาลจะออกกฎหมายทำสิ่งที่ผิดให้มันถูก เอาเรื่องมอมเมาสังคม เรื่องผิดจริยธรรมและศีลธรรมอันดีขึ้นมาดำเนินการ” (นาย ปรีชา สุวรรณทัต อดีตคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , ข่าว หน้า 13 , มติชน, 20 พฤศจิกายน 2549)

“รู้สึกผิดหวังกับรัฐบาลมาก ทั้งๆที่เอาใจช่วยรัฐบาลมาตลอด แต่กลับนำร่าง พ.ร.บ.ฉบับนี้ที่ทำให้สิ่งที่เป็นอบายมุขกลายเป็นสิ่งที่ถูกต้องเข้าสู่สภา” (นางสาวกัญญา ศิลปอาชา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ , ข่าว หน้า 15, ไทยรัฐ, 27 พฤศจิกายน 2549)

“การเสนอร่าง พ.ร.บ.นี้เป็นการสวนทางกับนโยบายรัฐบาลอย่างสิ้นเชิง เพราะหอย 2 ตัว 3 ตัวเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนเล่นการพนันหนักขึ้น ทั้งที่ควรลด ละ เลิก เราชาวพุทธหรือศาสนาอื่นก็ตามถือว่าการพนันเป็นอบายมุขอย่างหนึ่งเป็นหนทางแห่งความเสื่อม ความฉิบหาย จึงขอลาถามนายกรัฐมนตรีที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมและเคร่งในศาสนาว่าจะตอบเรื่องนี้ต่อสังคมอย่างไร” (น.ค.ประสงค์ สุ่นศิริ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ , ข่าว หน้า 15, ผู้จัดการรายวัน, 30 พฤศจิกายน 2549)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาจากการจุดขึ้นของสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีต่อประเด็นการการขายหวยบนดิน โดยสะท้อนผ่านบทบรรณาธิการ บทความแสดงความคิดเห็น รายงานพิเศษของหนังสือพิมพ์แต่ละรายชื่อ จะพบว่า กลุ่มหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือพิมพ์มติชน ผู้จัดการรายวัน ไทยโพสต์ เป็นกลุ่มที่สนับสนุนให้มีการยกเลิกการขายหวยบนดินอย่างชัดเจน โดยเหตุผลที่สื่อหนังสือพิมพ์กลุ่มนี้ใช้เป็นเหตุผลหลัก คือ เหตุผลในเรื่องของคุณธรรมและจริยธรรม โดยเฉพาะการเน้นให้เห็นว่าการเล่นหวยถือเป็นอบายมุขอย่างหนึ่ง ซึ่งมีแต่จะทำให้ประชาชนเกิดความยากจนลง ดังจะเห็นจากตัวอย่างต่อไปนี้

“เมื่อสังคมไทยควรจะถอยหลังกลับมาสู่สังคมคุณธรรม ผู้คนหันหลังให้ออบายมุข รู้จักการประกอบอาชีพด้วยความสุจริต ด้วยมันสมองและสองมือ หยาดเหงื่อคือรางวัลชีวิต ที่ควรค่าแก่ความภาคภูมิใจ ไม่ใช่คอยแต่บนบานศาลกล่าวหรือรอโชคชะตาจากการเล่นพนันหรือซื้อหวย รัฐบาลจะต้องมีที่ท่าที่ชัดเจน โดยออกมาตรการที่จะนำไปสู่การสร้างสังคมคุณธรรมให้ปรากฏเป็นจริงให้ได้” (บทบรรณาธิการ, “ลด ละ เลิก หวย ขอให้ทำสำเร็จ”, หน้า 2, มติชน, 24 พฤศจิกายน 2549)

“ที่สำคัญก็คือหอย ไม่ว่าจะ เป็น “บนดิน” หรือ “ใต้ดิน” ถือเป็น “อบายมุข” อยู่ในหนทางประเภทเดียวกันกับอบายมุขอื่น เช่น บ่อน ช่อง ที่ไม่ควรเข้าไปข้องแวะ เมื่อเป็นอบายมุขแล้วแต่กลับมาสนับสนุน ทำสิ่งผิดให้กลายเป็นถูก ก็จะยิ่งไปกันใหญ่” (เกียรติ ก้อง ทองเรือง, “หวยบนดิน” ต้องเดินทางสายกลาง”, คอลัมน์ หน้ากระดานเรียงห้า, หน้า 12, ผู้จัดการรายวัน, 22 พฤศจิกายน 2549)

“สิ้นปัญญา สิ้นท่า สิ้นความคิดที่จะหาเงินมาบริหารราชการแผ่นดินจริงๆหรือ จึงได้คิดอ่านมอมเมาประชาชนให้จมปลักอยู่กับห่วยอันเป็นอบายมุขร้าย ก็เห็นๆ กันอยู่แล้วว่า ผลลัพท์ของการส่งเสริมห่วยบนดินของรัฐบาลทักษิณทำให้ประชาชนสิ้นเนื้อประดาตัวและก่อให้เกิดอาชญากรรมขยายตัวไปทั่วแผ่นดิน แล้วยังจะเดินหนทางผิดซ้ำรอยรัฐบาลทักษิณอีกหรือ?” (“บทบาทของห่วยหลังสงครามโลกครั้งที่สอง”, คอลัมน์ หมายเหตุผู้จัดการ, หน้า 2, ผู้จัดการรายวัน, 25-26 พฤศจิกายน 2549)

“ถือเป็นมติ ครม.อันน่าอัปยศทีเดียวกับการที่ยังเห็นควรให้มีห่วยบนดินต่อไป...รัฐบาลแน่ใจแล้วหรือว่า การรณรงค์ให้ลด-ละ-เลิกอบายมุขควบคู่กับการเป็นเจ้ามือห่วยเสียเอง โดยมีกฎหมายรองรับเหมือนมีใบทะเบียนการค้ามาปะหน้าผาก จะเป็นหนทางได้บาปแก้ภาพพจน์ให้รัฐบาลดูดีมีความชอบธรรมมากกว่ารัฐบาลในระบอบทักษิณ” (บทบรรณาธิการ, “รัฐบาลเดินหน้าห่วยบนดิน รัฐบาลมือถือสาป ปากถือศีล”, หน้า 2, ไทยโพสต์, 24 พฤศจิกายน 2549)

“เมืองไทย เมืองพุทธ รัฐบาลไหนพยายามจะผลักดันธุรกิจพนันให้เกิดในเมืองไทย นั่นก็ทำได้แต่ทำแล้ว หวังจะได้รับการยอมรับว่า ดึงมูดูกต้องและประสบผลสำเร็จ ทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรือง ประชาชนอยู่ดีมีสุขและมีชีวิตที่ดีขึ้นด้วยพนันนั้น เป็นไปไม่ได้” (เปลว สีเงิน, “ห่วยคิดให้ตายก็ลงท้ายด้วยห่วย”, คอลัมน์คนปลายซอย, หน้า 5, ไทยโพสต์, 23 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลของฝ่ายที่คัดค้านการยกเลิกห่วยบนดิน

เหตุผลฝ่ายคัดค้าน ข้อที่ 1 การยกเลิกอาจจะทำให้ธุรกิจห่วยใต้ดินเติบโตขึ้นมาใหม่

ฝ่ายคัดค้านการยกเลิกห่วยบนดิน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งสนับสนุนให้มีการแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้มีการขายห่วยบนดินได้ต่อไป ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยรัฐมนตรีบางส่วน เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในสายข้าราชการและทหาร และสื่อหนังสือพิมพ์บางฉบับ เช่น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ ซึ่งกลุ่มเหล่านี้ต่างมองเห็นถึงความจำเป็นที่ต้องให้มีการมีการขายห่วยบนดินต่อไป เพื่อป้องกันและปราบปรามธุรกิจห่วยใต้ดินไม่ให้กลับมาเติบโตอีกครั้ง ดังปรากฏในคำสัมภาษณ์และข้อเขียนในบทความต่อไปนี้

“ผมไม่เห็นด้วย ขณะนี้แม้แต่ประเทศอิสลามบางแห่งยังเปิดให้มีกาสิโนได้ แล้วบอกว่าเมืองไทยเป็นเมืองพุทธจะไม่ให้ออกสลากกินแบ่ง ผมอยากตั้งข้อสังเกตว่า หากไม่แก้ไขให้มีการออกสลากบนดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย กลุ่มห่วยใต้ดินเฮบปี” (พล.อ.ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ข่าว หน้า 19 , ไทยรัฐ, 16 พฤศจิกายน 2549)

“กระทรวงการคลังพิจารณาข้อเท็จจริงแล้วพบว่าในแต่ละงวดมีการซื้อห่วยมากกว่า 2,000 ล้าน ใบ รวมแล้วประมาณ 30 ล้านคน กระทรวงการคลังจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความต้องการของประชาชนหม่อมมาก ทั้งที่ไม่ได้มีเจตนาส่งเสริมให้ประชาชนเล่นห่วยแต่อย่างใด แต่ถ้ารัฐบาลหยุดไปเลย ประชาชนก็จะไม่มีทางเลือกและจะกลับไปเล่นห่วยใต้ดินจะทำให้เกิดเศรษฐกิจใต้ดินกลับขึ้นมาอีก ซึ่งย่อมก่อให้เกิดปัญหาติดตามมาในภายหลังจำนวนไม่น้อย” (ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง, ข่าว หน้า 15 , ผู้จัดการรายวัน, 30 พฤศจิกายน 2549)

“กลุ่มคนที่จะได้รับประโยชน์เต็มที่ จากการเลิกห่วยบนดิน ได้แก่บรรดาเจ้ามือห่วยบนใต้ดินและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีอำนาจและสิทธิที่จะรับส่วย การเลิกห่วยบนดินจึงเป็นการอุ้มเจ้ามือห่วยเถื่อนแบบสุดๆ และส่งเสริมการทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการให้เฟื่องฟู ธุรกิจผิดกฎหมายใต้ดิน เมื่อถูกนำมาไว้บนดินก็คืออยู่แล้ว จะผลักไสให้กลับลงดินทำไม? แต่ถ้ามีปัญหาที่ต้องจัดระเบียบเสียใหม่” (บทบรรณาธิการ, “ห่วยกับโลกความเป็นจริง”, หน้า 3, ไทยรัฐ, 24 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลฝ่ายคัดค้าน ข้อที่ 2 การนำเอาผลประโยชน์ที่ได้จากห่วยบนดินไปใช้เพื่อประโยชน์ของสาธารณะ รวมถึงตอบสนองความต้องการของประชาชนทั่วไปที่ต้องการเล่นห่วยด้วย

นอกจากเหตุผลของการป้องกันไม่ให้ธุรกิจห่วยใต้ดินกลับมาเติบโตขึ้นอีกใหม่แล้ว กลุ่มหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ยังได้เหตุผลสนับสนุนการขายห่วยบนดินต่อไปว่า การเล่นห่วยถือเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของคนไทย ดังนั้นรัฐควรจะตอบสนองความต้องการในส่วนนี้ให้กับคนไทย นอกจากนั้นถ้าหากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลสามารถจัดระเบียบการใช้เงิน ได้อย่างโปร่งใสและเหมาะสม และนำเงินรายได้ไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อสังคมหรือบรรเทาความเดือดร้อนของคนยากจน การแก้ไขกฎหมายเพื่อให้มีการขายห่วยบนดินได้อีกต่อไปก็ถือว่าเป็นสิ่งที่สามารถยอมรับได้ ดังปรากฏในบทบรรณาธิการและบทความแสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ ต่อไปนี้

“หอยบนดินอาจไม่ดีเลิศประเสริฐศรีทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่แค่หอยบนดินสามารถทำให้หอยได้ดินไม่ระบาคมากไปกว่านี้มันก็คุ้มแล้วที่มีไม่ไข่หรือ ถ้าวกกับความสุกเล็กน้อยๆที่ประชาชนคนไทยควรพึงมีพึงได้อีก มองไม่ออกว่าจะค้านกันไปทำไม นอกเสียจากว่ามีเป้าประสงค์สักๆอะไรอยู่เบื้องหลัง” (อนุภพ, คอลัมน์ เห็นมาอย่างไรเขียนไปอย่างนั้น, “หอยบนดิน”, น.8, เคลวินิวส์, 27 พฤศจิกายน 2549)

“ผลการสำรวจความเห็นกลุ่มตัวอย่างชาว กทม. โดยศูนย์วิจัยกรุงเทพ โพลล์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า 70.4% ที่คัดค้านการเลิก...ไม่ทราบว่าการสำรวจความเห็นนี้จะป็นข้อมูลทีเพียงพอสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผู้เรียกร้องให้รัฐบาลระงับการเสนอขอแก้ไขกฎหมายสลากกินแบ่งต่อสภาไว้ก่อน เพื่อรับฟังความเห็นของประชาชนหรือไม่...วัตถุประสงค์สำคัญของการออกกฎหมายก็เพื่อนำไปบริหารหรือปกครองประเทศให้เกิดความสงบเรียบร้อย ไม่ใช่การปกครองวัดหรือสำนักสงฆ์ จึงไม่ควรจะสุดโต่งเกินไปและไม่ดึงจนเกินไป ...ถ้าเช่นนั้นเราก็ต้องออกกฎหมายปิดโรงนวด โรงฆ่าสัตว์ โรงเหล้า ฯลฯ ไม่ใช่แค่หอยบนดิน มิฉะนั้นก็จะกลายเป็นยึด 2 มาตรฐาน” (บทบรรณาธิการ, “การบังคับใช้กฎหมาย”, หน้า 3, ไทยรัฐ, 24 พฤศจิกายน 2549)

“ผมยังเชื่อว่าแม้จะคิดออกมาในรูปแบบไหนและไปทำประชาพิจารณ์อย่างไรก็ไม่มีทางเลือก อยู่ที่ว่าดำเนินการให้มันเหมาะสมอย่างไร ไม่มอมเมามากจนเกินขอบเขตและรายได้ทุกอย่างจะต้องโปร่งใสและนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง” (สายล่อฟ้า, คอลัมน์ กล้าได้กล้าเสีย, “หอยเฟื่องฟู”, หน้า 6, ไทยรัฐ, 24 พฤศจิกายน 2549)

ผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

นอกจากนี้ศูนย์วิจัยกรุงเทพ โพลล์ สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ยังได้ทำการสำรวจความคิดเห็นเรื่อง “รัฐบาลกับการแก้ปัญหาเรื่องหอยบนดิน” ทำให้เห็นภาพบรรยากาศความคิดเห็นของสังคมที่มีต่อกรณีหอยบนดินได้ชัดเจนขึ้น กรุงเทพ โพลล์ได้เก็บข้อมูลจากคนกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,182 คน เมื่อวันที่ 20-21 พฤศจิกายน พ.ศ.2549 สรุปผลในประเด็นสำคัญได้ว่า ประชาชนร้อยละ 70.4 เห็นว่าหากรัฐบาลไม่ควรยกเลิกหอยบนดินไปเลย เพราะประชาชนจะได้มีช่องทางเสี่ยงโชคโดยไม่ผิดกฎหมาย ให้มีรายได้เข้ารัฐดีกว่าเอาไปให้เจ้ามือหอยได้ดิน การเล่นหอยไม่ใช่เรื่องเสียหาย และถึงไม่มีหอยบนดินคนไทยก็ต้องหาวิธีอื่นมาเสี่ยงโชคกันได้ ฯลฯ ขณะที่เพียงร้อยละ 29.6 เท่านั้นที่เห็นควรยกเลิก เพราะคนจะได้เลิกเล่นหอย

แล้วนำเงินไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่านี้เป็นการมอมเมาประชาชน ไม่ควรมีตั้งแต่แรกแล้ว ฯลฯ (สำนักวิจัยกรุงเทพโพลล์, ข่าว หน้า 3 , หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน, 23 พฤศจิกายน 2549)

สรุปเหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุนและคัดค้านการยกเลิกหวยบนดิน

เหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุนการยกเลิกหวยบนดิน	เหตุผลของฝ่ายที่คัดค้านการยกเลิกหวยบนดิน
1. หวยเป็นการพนันที่ผิดกฎหมาย 2. หวยบนดินเป็นอบายมุขอย่างหนึ่งที่รัฐบาลควรยกเลิก ไม่ใช่ส่งเสริม	1. การยกเลิกอาจจะทำให้ธุรกิจหวยใต้ดินเติบโตขึ้นมาใหม่ 2. การนำเอาผลประโยชน์ที่ได้จากหวยบนดินไปใช้เพื่อประโยชน์ของสาธารณะ รวมถึงตอบสนองความต้องการของประชาชนทั่วไปที่ต้องการเล่นหวยด้วย

องค์ประกอบเชิงจริยธรรมของประเด็นสาธารณะที่ 2

จะเห็นได้ว่าประเด็นข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการเสนอให้ยกเลิกหวยบนดินเป็นเรื่องที่มีมุมมองหลายมิติเข้ามาเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ค่านิยม ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม เมื่อพิจารณาประกอบรวมกับบรรยากาศความคิดเห็นที่สะท้อนผ่านทางหนังสือพิมพ์จะพบว่า บรรยากาศความคิดเห็นจะแยกออกเป็น 2 ทิศทาง กล่าวคือ กลุ่มหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพมีจุดยืนที่สนับสนุนให้มีการยกเลิกการขายหวยใต้ดิน เพราะว่าการเล่นหวยเป็นอบายมุขและผิดศีลธรรมอันดีของชาวพุทธ ขณะที่กลุ่มหนังสือพิมพ์เชิงคัดค้านการยกเลิกหวยบนดิน เนื่องจากเกรงว่าอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ธุรกิจหวยใต้ดินกลับมาเติบโตขึ้นอีกครั้ง ซึ่งมีข้อน่าสังเกตว่าจุดยืนของกลุ่มหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณนี้ได้สอดคล้องกับผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งยังคงต้องการให้มีการขายหวยบนดินต่อไป

ถ้าหากพิจารณาองค์ประกอบของประเด็นเรื่องการเสนอให้มีการยกเลิกหวยบนดินนี้ จะพบว่า ข้อโต้แย้งในประเด็นดังกล่าวมีลักษณะของมิตจริยธรรมตามที่ Noelle-Neumann กล่าวไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือ หวยบนดินจัดเป็นการพนันหรืออบายมุขอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่คนในสังคมไม่ควรจะสนับสนุนหรือส่งเสริมให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะในสังคมที่นับถือศาสนาพุทธแล้ว การพนันถือเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรมอันดี แต่กระนั้นก็ตามความคิดเห็นของคนใน

สังคมและสื่อหนังสือพิมพ์ก็ยังคงมีความคิดเห็นแยกเป็น 2 ฝ่าย ซึ่งกลายมาเป็นประเด็นโต้แย้งในสังคมในช่วงเวลานั้น หากพิจารณาตามแนวคิดของ Noelle-Neumann การตัดสินใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ จึงไม่ใช่การพิจารณาเพียงด้วยเกณฑ์ผิดหรือถูกตามกฎหมาย (เพราะกฎหมายก็สามารถแก้ไขได้) แต่หากจะต้องตัดสินด้วยคุณค่าของความถูกต้องหรือผิดทางศีลธรรม และเมื่อนำมาพิจารณาร่วมกับความเด่นของประเด็นที่สื่อมวลชนให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวดังกล่าวในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2549 เป็นอันดับ 2 ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกประเด็นการเสนอให้ยกเลิกห้วยบนดินมาเป็นหนึ่งในประเด็นที่ใช้ทดสอบทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเงียบในการศึกษาเชิงปริมาณต่อไป

ประเด็นสาธารณะที่สาม ข้อโต้แย้งในประเด็นการเสนอให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึก

ภูมิหลัง

ภายหลังจากที่คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) นำโดย พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ผู้บัญชาการทหารบก ได้ทำการรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2549 ทางคณะปฏิรูปการปกครองฯ ได้มีการประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งที่คณะปฏิรูปการปกครองฯ นำมาใช้เพื่อควบคุมความสงบเรียบร้อยภายในประเทศหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้กลุ่มผู้สนับสนุนรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรออกมาเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านคณะที่ทำการรัฐประหาร

สาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้ฝ่ายทหารมีอำนาจเหนือฝ่ายพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการระงับปราบปรามหรือรักษาความสงบเรียบร้อยและเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนต้องปฏิบัติตามความต้องการของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร (มาตรา 6) โดยระบุว่า เมื่อประกาศใช้กฎอัยการศึกในตำบลใด เมืองใด มณฑลใด เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมีอำนาจเต็มที่จะตรวจค้น ที่จะเกณฑ์ ที่จะห้าม ที่จะยึด ที่จะเข้าอาศัย ที่จะทำลาย หรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ และที่จะจับได้ (มาตรา 8) นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ยังมีอำนาจที่จะตรวจค้นได้ไม่ว่าที่ตัวบุคคล ในยานพาหนะ เหนือสถาน สิ่งปลูกสร้าง หรือที่ใดๆ และไม่ว่าเวลาใดๆ ทั้งสิ้น (มาตรา 9) หรือแม้กระทั่งทหารยังมีอำนาจที่จะกักตัวบุคคลไว้สอบถามหรือตามความจำเป็น โดยที่จะร้องขอค่าเสียหายหรือค่าปรับจากทหารไม่ได้ (มาตรา 16)

ในช่วงระยะแรกของการประกาศกฏอัยการศึกยังไม่มีกระแสความคิดเห็นใดๆ เกี่ยวกับการประกาศใช้กฎหมายดังกล่าว เนื่องจากคณะปฏิรูปฯ หรือ คปค.จำเป็นต้องใช้กฏอัยการศึกนี้เพื่อควบคุมความสงบเรียบร้อยในสังคมในช่วงแรกของการยึดอำนาจ

เหตุผลฝ่ายที่สนับสนุนที่ให้มีการยกเลิกกฏอัยการศึก

เหตุผลฝ่ายสนับสนุน ข้อที่ 1 เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน

เมื่อเหตุการณ์ทุกอย่างเข้าสู่ความสงบเรียบร้อยในช่วง 2 สัปดาห์ต่อมาและได้มีการประกาศรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับชั่วคราว ปี พ.ศ.2549 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2549 และมีการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเข้าบริหารประเทศเรียบร้อยแล้ว จึงได้เริ่มมีกระแสความคิดเห็นจากนักวิชาการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและองค์กรภาคประชาชนเรียกร้องให้รัฐบาลและคณะปฏิรูปการปกครองฯ ซึ่งภายหลังได้ปรับเปลี่ยนมาเป็นคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) ยกเลิกประกาศกฏอัยการศึก เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ได้ให้อำนาจฝ่ายทหารอย่างไม่จำกัด และยังจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน ดังข้อเรียกร้องซึ่งปรากฏในข่าวของหนังสือพิมพ์ ดังนี้

“กฏอัยการศึกที่ประกาศบังคับใช้ในปัจจุบัน ไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ที่เป็นภัยต่อชีวิตประชาชนแต่อย่างใด ถือว่าเป็นประกาศใช้อย่างไม่ถูกต้องตามหลักการ สงสัยว่าระหว่างรัฐธรรมนูญหรือกฏอัยการศึก กฎหมายไหนมีความสำคัญสูงสุดในการใช้ปกครองกันแน่” (ดร.ศรีประภา เพชรมีศรี สำนักสิทธิมนุษยชนศึกษาและการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล , ข่าว หน้า 13, มติชน, 4 พฤศจิกายน 2549)

“กฏอัยการศึกกำลังถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองที่ซับซ้อนและไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การจำกัดสิทธิเสรีภาพทางตรง แต่หวังผลสร้างกลไกควบคุมการเมืองบางอย่าง ผ่านการสร้างสำนักความหวาดกลัวต่ออำนาจเบ็ดเสร็จ นำไปสู่การจำกัดสิทธิเสรีภาพกลุ่มคนที่มีความคิดทางการเมืองแตกต่างจากผู้มีอำนาจ...จึงขอเรียกร้องให้ยกเลิกทันที โดยปราศจากเงื่อนไขใดๆ” (นางสาววราภรณ์ แซ่มสนิท อาจารย์ประจำสำนักงานสิทธิมนุษยชนศึกษาและการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล , ข่าว หน้า 10, ข่าวสด, 4 พฤศจิกายน 2549)

“กฎอัยการศึกกำลังถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองที่ซับซ้อนและไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การจำกัดสิทธิเสรีภาพทางตรง แต่หวังผลสร้างกลไกควบคุมการเมืองบางอย่าง ผ่านการสร้างสำนึกความหวาดกลัวต่ออำนาจเบ็ดเสร็จ นำไปสู่การจำกัดสิทธิเสรีภาพกลุ่มคนที่มีความคิดทางการเมืองแตกต่างจากผู้มีอำนาจ...จึงขอเรียกร้องให้ยกเลิกทันที โดยปราศจากเงื่อนไขใดๆ” (นางสาววารภรณ์ แซ่มสนิท อาจารย์ประจำสำนักงานสิทธิมนุษยชนศึกษาและการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ,ข่าว หน้า10, ข่าวสด, 4 พฤศจิกายน 2549)

“การจะยกเลิกกฎอัยการศึกไม่ควรจะพิจารณาจากความเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง แต่ต้องยึดหลักสิทธิเสรีภาพของประชาชน ยิ่งเมื่อมีการยกร่างรัฐธรรมนูญ สิทธิในการแสดงความเห็นและมีส่วนร่วมของประชาชนถือว่าเป็นเรื่องจำเป็นยิ่ง” (นายจาตุรนต์ ฉายแสง รักษาการหัวหน้าพรรคไทยรักไทย, ข่าว หน้า 14, เดลินิวส์, 10 พฤศจิกายน 2549)

“เราเห็นว่า ในเมื่อ คมช.และรัฐบาลประกาศเจตจำนงที่จะปฏิรูประบอบประชาธิปไตย ขจัดความฉ้อฉล ยุติธรรมต่างๆ อีกทั้งประชาชนส่วนใหญ่ก็พร้อมให้ความร่วมมือในการสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยที่ต้องเคารพในความคิดเห็นอันหลากหลาย ก็สมควรที่จะได้ยกเลิกกฎอัยการศึกเสียโดยเร็ว ในส่วนของพลังประชาชนและกลุ่มองค์กรต่างๆ หากจะออกมาชุมนุมวิพากษ์วิจารณ์ใดๆ ก็เป็นเรื่องที่ คมช.และรัฐบาลจะต้องรับฟัง ในส่วนของกลุ่มอำนาจเก่าที่ก่อคลื่นใต้น้ำ หรืออาจจะฉวยโอกาสสร้างความปั่นป่วนขึ้นในบ้านเมืองด้วยเจตนาอันฉ้อฉลแล้วไซ้ รัฐบาลก็ยังมีกฎหมายอยู่อีกเป็นจำนวนมากที่สามารถนำมาดำเนินการได้ในทันที” (บทบรรณาธิการ, “ยกเลิกกฎอัยการศึก,” หน้า 2, ไทยโพสต์, 12 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลฝ่ายสนับสนุน ข้อที่ 2 กระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศและสะท้อนถึงความไร้ประสิทธิภาพของ คมช.

ขณะที่ผู้ที่สนับสนุนให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึกส่วนหนึ่งก็มีความเห็นว่ากฎอัยการศึกเป็นกฎหมายที่แสดงให้เห็นสภาวะความไม่ปกติของประเทศ ซึ่งจะกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตาของต่างประเทศ รวมถึงสะท้อนความไม่มีประสิทธิภาพของ คมช. ในการควบคุมความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ดังจะเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ของฝ่ายต่างๆ ในสื่อหนังสือพิมพ์ ดังนี้

“เรื่องกฎอัยการศึกนั้น แสดงถึงความไม่ปกติในบ้านเมือง กระทั่งถึงอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ทำให้รู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย” (นายสมบัติ ชำรงชัญวงค์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ข่าว หน้า 13, มติชน, 11 พฤศจิกายน 2549)

“กฎอัยการศึกเป็นกฎหมายที่ลิดรอนสิทธิประชาชนเป็นอย่างมาก เกรงว่าต่างประเทศ จะมองว่าประเทศไทยอยู่ภาวะสงคราม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประเทศทั้งด้านการลงทุน การท่องเที่ยว ภาพพจน์ประเทศ รวมถึงการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนเรียกร้องความ ยุติธรรม การตรวจสอบการทำหน้าที่ของรัฐบาล ตลอดจนการมีส่วนร่วมร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่” (นายจาตุรนต์ ฉายแสง รักษาการหัวหน้าพรรคไทยรักไทย, ข่าวหน้า 10, ข่าวสด, 17 พฤศจิกายน 2549)

“การเลื่อนเวลาไปเรื่อยๆ โดยไม่มีกำหนดที่แน่นอนสะท้อนประสิทธิภาพในการจัดการ คลื่นใต้น้ำของคมช.และรัฐบาลว่ายังบกพร่อง ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ประชาชนสับสน ต่อสถานการณ์การเมือง จนกระทบต่อกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญหรือการสร้าง ความสมานฉันท์ในสังคม เพราะประชาชนอาจหวาดผวา เกรงกลัว ไม่มั่นใจต่อสถานการณ์” (นายสุริยะใส กตะศิลา เลขานุการคณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย, ข่าว หน้า 10, ข่าวสด, 16 พฤศจิกายน 2549)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาจากจุดยืนของสื่อหนังสือพิมพ์ ก็จะพบว่าทิศทางความคิดเห็น ของสื่อหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่แล้วก็ต้องการให้มีการยกเลิกอัยการศึกเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ช่วงที่ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ต้องเดินทางไปประชุมสุดยอดผู้นำกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเซีย-แปซิฟิก (เอเปค) ครั้งที่ 14 ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม ได้กระแสเรียกร้องให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึกจากสื่อหนังสือพิมพ์มากขึ้น โดยสื่อหนังสือพิมพ์ได้ให้เหตุผลว่า หากนายกรัฐมนตรีต้องไปประชุมร่วมกับผู้นำต่างประเทศอีก 20 คน ในระหว่างวันที่ 17-19 พฤศจิกายน 2549 ซึ่งถือว่าเป็นการประชุมครั้งแรกในฐานะนายกรัฐมนตรี อาจจะทำให้เกิดความไม่สง่างาม ดังสะท้อนจากบทความต่อไปนี้

“ท่ามกลางสายตาดำจับจ้องของนานาประเทศ ในฐานะผู้นำที่เพิ่งก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีโดยกระบวนการปฏิวัติรัฐประหารที่แย่งชิงอำนาจมาจากรัฐบาลอันชอบด้วยกฎหมาย ทั้งยังคงมีการประกาศกฤษฎีกาการศึกเป็นเครื่องมือในการควบคุมการบริหารจัดการประเทศ....บทบาทและสถานะความเป็นผู้นำในเวทีเอเปคของพล.อ.สุรยุทธ์จึงไม่อาจส่งผ่านเสีย ไม่ว่าจะมองจากมุมไหน หรือไม่ว่าพลเอกสุรยุทธ์เองจะมีภาพความซื่อสัตย์สุจริต โคดเด่นเพียงใดก็ตาม” (จุฬาลักษณ์ ภู่เกิด “ความสง่างามบนเวทีเอเปค”, คอลัมน์ เดินหน้าชน, หน้า 9, มติชน 18 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลของฝ่ายที่คัดค้านการยกเลิกกฤษฎีกาการศึก

เหตุผลฝ่ายคัดค้าน ข้อที่ 1 ประชาชนยังอยากให้คงกฤษฎีกาการศึกไว้ เพื่อให้บ้านเมืองมีความสงบเรียบร้อย

กลุ่มคนที่คัดค้านการยกเลิกกฤษฎีกาการศึก ส่วนใหญ่เป็นฝ่ายรัฐบาลและ คมช. ซึ่งได้อ้างถึงเหตุผลความต้องการของประชาชนบางส่วนที่อยากให้มีการคงประกาศกฤษฎีกาการศึกไว้ก่อน เพื่อให้ประเทศมีความสงบเรียบร้อย อีกทั้งประชาชนก็รู้สึกว่าการคงกฤษฎีกาการศึกไว้ก็ไม่ได้มีผลกระทบอะไรต่อการดำรงชีวิตปกติแต่อย่างใด ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“เรื่องการยกเลิกกฤษฎีกาการศึก มีคณะบุคคลที่เห็นว่าควรเลิก แต่ประชาชนอีกส่วนหนึ่งซึ่งน่าจะเป็นส่วนใหญ่มักก็คิดว่าน่าจะมียุ่เราก็ต้องดูว่าจะเอาอะไรมาเป็นเครื่องมือหรือเหตุผลในการตัดสินใจ ผมมีอย่างเดี๋ยวก็คือมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในประเทศ ดูว่าประเทศชาติเราต้องมีความสงบสุข ประชาชนมีความสบายใจ” (พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ, ข่าว หน้า 16, ผู้จัดการ-รายวัน, 1 พฤศจิกายน 2549)

“มีคนมาหารือว่าต้องรีบยกเลิกกฤษฎีกาการศึก เพราะละเมิดสิทธิของบุคคล แต่ส่วนตัวมองว่า สักคมชอบหรือไม่กับการให้คนมาเดินในถนนหรือมีรถอีแต่นมาปิดถนนเปรียบเทียบกับตอนที่ไปไหนมาไหนสบาย จะเอาอย่างไรเลือกเอา...ถามว่าสิทธิที่ถูกละเมิดมีอะไรที่ทนไม่ได้แล้วหรือยัง คมช.ก็ค่อนข้างว่า ถ้าจะชุมนุมเขาก็ให้อยู่ในที่ อ่ามาบนถนนคิดว่าสงบๆ สัก 1 ปีก็น่าจะดี” (พล.อ.จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, ข่าว หน้า 15, มติชน, 7 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลฝ่ายคัดค้าน ข้อที่ 2 ยังคงมีความเคลื่อนไหวของกลุ่มอำนาจเก่าหรือคลื่นได้นำอยู่ หากยกเลิกแล้วอาจจะทำให้ผู้รับผิดชอบไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้

นอกจากนั้น ยังมีประเด็นโต้แย้งมาจากทั้งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี รวมถึงนักการเมืองบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกกฎอัยการศึกในช่วงเวลานี้ เนื่องจากว่ายังคงมีความเคลื่อนไหวจากกลุ่มผู้สนับสนุน พ.ค.ท.ทักษิณ ชินวัตรหรือคลื่นได้นำอยู่เป็นระยะ ดังจะเห็นได้จากเหตุการณ์บางอย่าง อาทิเช่น เหตุการณ์ลอบเผาโรงเรียนที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การมีคนออกไปปลิวโจมตีรัฐบาลและคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติในบริเวณจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย บุรีรัมย์และสุรินทร์ ฯลฯ ซึ่งหากมีการยกเลิกกฎอัยการศึกขึ้น คมช.เกรงว่าตำรวจอาจจะไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้

“คงประกาศอีกไม่นาน กำลังอยู่ระหว่างการประเมิน แต่ช่วงนี้ยังคงไว้ก่อน เพราะคลื่นได้นำยังคงมีอยู่ และสถานการณ์ยังไม่นิ่งพอ แต่เชื่อว่าคงอีกไม่นาน สำหรับเรื่องการพิจารณายกเลิกนั้น คงต้องหารือกันอีกหลายครั้ง” (พล.อ.อ.ชลิต พุกผาสุข รองประธาน คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ, ข่าว หน้า 13, มติชน. 10 พฤศจิกายน 2549)

“ต้องเข้าใจ คมช.ตอนนี้ยังมีคลื่นได้นำ โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคอีสาน รัฐบาลเพิ่งเข้ามาทำงานเขาก็กลัวกัน หากยกเลิกกฎอัยการศึกแล้ว คมช.จะรับไหวหรือ...แม้ว่าทูตประเทศต่างๆ จะถามก็รับฟังไว้ แต่การปฏิบัติเป็นเรื่องภายในประเทศ ถ้าความสงบเรียบร้อยเกิดขึ้นเมื่อไหร่คงถึงเวลา” (นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย, ข่าว หน้า14, เดลินิวส์, 10 พฤศจิกายน 2549)

“ผมคิดว่าพร้อมที่จะยกเลิกกฎอัยการศึกที่กำลังชะลออยู่ในขณะนี้เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ หากพวกเขาหยุดความเคลื่อนไหว เราก็พร้อมที่จะยกเลิก ซึ่งน่าจะไม่นาน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ แต่ก็จะทำให้เร็วที่สุด ประชาชนส่วนใหญ่จากการสำรวจโพลในหลายๆ สถาบันเห็นว่าการมีกฎอัยการศึกจะเป็นผลดีมากกว่า” พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติให้สัมภาษณ์ ซีเอ็นเอ็น เมื่อ 23 พ.ย. 49 ที่กองบัญชาการกองทัพบก, ข่าว หน้า 13, มติชน, 25 พฤศจิกายน 2549)

สื่อหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกกฎอัยการศึกเป็นบางพื้นที่

กระแสดูการเรียกร้องให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึกยังคงมีอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งมีกระแสข่าวออกมาในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2549 ว่าคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติและรัฐบาลมีแนวคิดที่จะยกเลิกกฎอัยการศึกในบางพื้นที่ ซึ่งทำให้สื่อหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเนื่องจากจะก่อความเหลื่อมล้ำ ไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งอาจจะกระทบต่อนโยบายสร้างสมานฉันท์ของรัฐบาลได้ ดังตัวอย่างความคิดเห็นต่อไปนี้

“เราได้เตือนมาครั้งหนึ่งแล้วว่า ความสงบเรียบร้อยในบ้านเมืองไม่ได้ผูกติดยึดโยงอยู่กับกฎอัยการศึก กฎอัยการศึกมีความจำเป็นก็จริงอยู่ แต่จะบังคับใช้ตลอดไปไม่ได้ จะยึดถือเป็นสภาวะตลอดไปไม่ได้ จะต้องถูกยกเลิกไปในวันเวลาใดวันเวลาหนึ่งอย่างแน่นอน การยกเลิกกฎอัยการศึกนานเข้าไปเท่าใดย่อมไม่เป็นผลดีต่อคมช.และรัฐบาลเท่า นั้น ดังนั้นเข็มมุ่งของ คมช.และรัฐบาลจึงควรกำหนดการยกเลิกกฎอัยการศึกให้เหมาะสมที่สุดเท่าที่จะทำได้” (“ไม่จัดการคลื่นได้นำ...ก็จบไม่สวยแน่, คอลัมน์ หมายเหตุผู้จัดการ, หน้า 2, ผู้จัดการรายวัน, 8 พฤศจิกายน 2549)

“การยกเลิกใช้ประกาศกฎอัยการศึกในลักษณะนี้ ดีหรือไม่ หรือดีสำหรับใคร จะเป็นคำถามที่รัฐบาลและคมช.ต้องได้ตอบแน่นอน เพราะเกิดความเหลื่อมล้ำกันขึ้นระหว่างประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ...อย่าคิดแบบ พล.อ. วินัย ภัททิยกุล ที่เห็นว่า กฎอัยการศึกไม่กระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของผู้บริสุทธิ์ เพราะเป็นแนวคิดที่มองเฉพาะความมั่นคงของ คมช.หรือรัฐบาลเท่านั้น โดยไม่ได้นึกถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่ควรจะมีฐานะ” (บทบรรณาธิการ, “แบ่งโซนเลิกกฎอัยการศึก ระวัง แนวร่วมมูมกลับคลื่นได้นำ”, หน้า 2, ไทยโพสต์, 9 พฤศจิกายน 2549)

“ผลที่จะตามมาจากการแบ่งกลุ่มจังหวัดที่ได้รับการยกเลิกกฎอัยการศึกกับที่ยังบังคับใช้ อยู่ก็คือทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในทางการเมืองของประชาชนและพรรคการเมืองในพื้นที่ดังกล่าว เพราะในขณะที่ผู้คนในบางจังหวัดสามารถจัดกิจกรรมหรือดำเนินการทางการเมืองได้อย่างเต็มที่ แต่ในอีกหลายจังหวัดชาวบ้านถูกกฎอัยการศึกพันธนาการล่ามขาไว้...เมื่อกฎอัยการศึกถูกนำมาใช้ในลักษณะเลือกปฏิบัติเช่นนี้เสียแล้ว ความสมานฉันท์ของประชาชนคนไทยทั้งชาติที่ทุกคนฝันร่วมกันอยู่มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร” (“แบ่งแยก”, คอลัมน์ เมืองไทย 25 น., นายนมหาเศรษฐี, หน้า 6, ข่าวสด, 30 พฤศจิกายน 2549)

กระทั่งในที่สุด คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2549 เห็นชอบร่างประกาศยกเลิกกฎอัยการศึกเป็นบางเขตพื้นที่ โดยมีการเปลี่ยนแปลงจากข้อเสนอของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ หรือ คมช. ที่เสนอให้มีการคงไว้ 28 จังหวัดและยกเลิก 48 จังหวัด แต่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ประกาศยกเลิกเพียง 41 จังหวัดและให้คงไว้ 35 จังหวัด โดยพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีให้ยกเลิกได้รวมถึงกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประกอบด้วยสมุทรปราการ นนทบุรีและปทุมธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติได้เสนอให้คงกฎอัยการศึกเอาไว้ เนื่องจากเป็นยุทธศาสตร์สำคัญ เพราะหากเกิดปัญหาความวุ่นวายขึ้น คมช.เกรงว่าเกรงว่าเจ้าหน้าที่อาจจะไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ แต่อย่างไรก็ตาม คณะรัฐมนตรีก็ได้ตัดสินใจยกเลิกกฎอัยการศึกในพื้นที่ดังกล่าว โดยพิจารณาจากภาพลักษณ์ในสายตาของต่างประเทศและคำนึงถึงบรรยากาศการท่องเที่ยวเป็นหลัก

ผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

ขณะที่กระแสความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้เห็นด้วยที่จะให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึก ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นประชาชนทุกสาขาอาชีพทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 3,047 คน (กรุงเทพฯ 1,185 คน 38.89% และ ต่างจังหวัด 1,862 คน 61.11%) ในช่วงระหว่างวันที่ 13 - 19 พฤศจิกายน 2549 ของ “สวนดุสิตโพล” มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ร้อยละ 40 ของกลุ่มตัวอย่าง ตอบว่า ยังไม่ควรยกเลิกกฎอัยการศึก เพราะ (1.) อาจจะทำให้เกิดคลื่นใต้น้ำ/สถานการณ์ทางการเมืองยังไม่สงบ (2.) อยู่ระหว่างการร่างรัฐธรรมนูญต้องการความสงบ (3.) เพื่อความสงบสุขของประเทศ/เพื่อไม่ให้มีการชุมนุม ขณะที่ร้อยละ 35.89 เห็นควรยกเลิกกฎอัยการศึกบางพื้นที่ เพราะ (1.) บางพื้นที่ยังคงมีความวุ่นวายอยู่/กระแสคลื่นใต้น้ำ (2.) บางพื้นที่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึก (3.) เพื่อความสงบสุขของประเทศ ส่วนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 24.11 ควรยกเลิกกฎอัยการศึกทั่วประเทศ เพราะ (1.) สถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติแล้ว/ไม่น่าจะเกิดความวุ่นวาย (2.) เพื่อความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น/ลดความตึงเครียด (3.) ภาพพจน์ของประเทศไทยในสายตาต่างชาติจะได้ดีขึ้น หรือถ้าหากกล่าวโดยสรุป จะพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.89 เห็นควรให้คงกฎอัยการศึกไว้

เหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุนและคัดค้านการยกเลิกกฎอัยการศึก

เหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุนการยกเลิกกฎอัยการศึก	เหตุผลของฝ่ายที่คัดค้านการยกเลิกกฎอัยการศึก
1.เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน 2.กระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศและความไว้ประสิทธิภาพของ คมช.	1.ประชาชนยังคงอยากให้มีอยู่ เพื่อใช้ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง 2. ยังคงมีความเคลื่อนไหวของกลุ่มอำนาจเก่าหรือคลื่นใต้น้ำอยู่ หากยกเลิกแล้วอาจจะทำให้ผู้รับผิดชอบไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้

องค์ประกอบเชิงจริยธรรมของประเด็นสาธารณะที่ 3

ประเด็นข้อโต้แย้งเรื่องการให้ยกเลิกกฎอัยการศึกเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีความเด่นและเป็นข้อโต้แย้งของคนในสังคมมาตลอดช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2549 โดยเมื่อพิจารณาจากความเห็นโดยรวมแล้วบรรยากาศความคิดเห็นส่วนใหญ่ของคนในสังคมเห็นว่า ยังไม่อยากให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึก เพราะเกรงว่าหากมีการยกเลิกแล้ว อาจจะทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในสังคม อีกเหตุผลประการหนึ่งก็คือแม้ว่าจะอยู่ในช่วงการประกาศใช้กฎอัยการศึกก็ตาม แต่ประชาชนก็รู้สึกว่าได้กระทบสิทธิเสรีภาพหรือการดำเนินชีวิตของประชาชน เนื่องจากฝ่ายทหารหรือ คมช. ไม่ได้มีการเข้มงวด ยังคงปล่อยให้มีความเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นได้ แต่อย่างไรก็ตามด้านความคิดเห็นอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นความคิดเห็นของพรรคการเมืองและนักวิชาการบางส่วน เห็นว่าการประกาศกฎอัยการศึกเป็นกฎที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนและกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมือง อีกทั้งยังทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีในสายตาต่างประเทศ

หากพิจารณาในแง่มุมของจริยธรรมแล้ว ข้อโต้แย้งประเด็นการยกเลิกกฎอัยการศึกมีมิติหรือองค์ประกอบในเรื่องสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนและภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ เนื่องจากการที่ประเทศใดประกาศกฎอัยการศึก ย่อมหมายถึงว่าประเทศนั้นอยู่ในภาวะไม่ปกติ เพราะการที่ประเทศใดประกาศกฎอัยการศึกย่อมสะท้อนให้เห็นภาวะที่ทหารมีอำนาจเหนือพลเรือนและประเทศนั้นไม่มีความเป็นประชาธิปไตย ดังนั้น ประเด็นการยกเลิกกฎอัยการศึกจึงมีความชัดเจนในแง่ว่าเป็นเรื่องที่ “ดี” หรือเป็นสิ่งที่ “เหมาะสม” ที่จะมีการยกเลิกกฎอัยการศึกเพราะจะเป็นผลดีต่อภาพลักษณ์ของประเทศ โดยเฉพาะในสายตาของสาธารณชนแล้ว การยกเลิกกฎอัยการศึกก็น่าจะเป็นสิ่งที่ “เหมาะสม” และได้รับการ “ยอมรับ” เช่นกัน ดังนั้นข้อโต้

แย้งประเด็นการเสนอยกเลิกกฎอัยการศึก จึงมีองค์ประกอบตามที่ Noelle-Neumann กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันบุคคลมักจะแสดงความคิดเห็นในประเด็นข้อโต้แย้ง เมื่อรู้ว่าคุณคิดเห็นนั้นจะได้รับการยอมรับจากสาธารณชนว่าเป็นสิ่งที่ “ดี” และ “เหมาะสม” โดยเฉพาะเมื่อเขารู้ว่าความเห็นนั้นจะไม่ทำให้ตนเองถูกโคດเคี้ยวทางสังคม และเมื่อพิจารณาประกอบกับความเด่นชัดของประเด็นที่สื่อมวลชนเสนออย่างต่อเนื่องตลอดเดือนพฤศจิกายน 2549 ผู้วิจัยจึงได้เลือกประเด็นดังกล่าวมาเป็นหนึ่งในประเด็นสาธารณะเพื่อทดสอบทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บต่อไป

ประเด็นสาธารณะที่ 4 ข้อโต้แย้งในประเด็นการขอลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ

ชินวัตร

ภูมิหลัง

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ถือว่าเป็นนายกรัฐมนตรีที่ประสบความสำเร็จและได้รับความนิยมจากประชาชนมากที่สุดคนหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากภูมิหลังของการเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ประกอบกับบุคลิกที่เป็นคนกล้าคิด กล้าทำและการนำเสนอนโยบายประชานิยม อาทิเช่น กองทุนหมู่บ้านและชุมชน ธนาคารประชาชน พักชำระหนี้เกษตรกร บ้านเอื้ออาทร และกองทุนเอสเอ็มแอล เป็นต้น จึงทำให้ได้รับความนิยมจากประชาชนในชนบทเป็นอย่างมาก

“เมื่อก่อนรัฐไม่สามารถตอบสนองพื้นฐานของเขาได้ แต่ 10 ปีผ่านไปมีนายกรัฐมนตรีชื่อทักษิณเข้ามา และทำให้เกิดการโยนเม็ดเงินลงไปเป็นประชานิยมทั้งหลายแหล่ เช่น กองทุนหมู่บ้าน ฯลฯ จึงทำให้คนในชนบททั้งหมดรู้สึกว่าการไหลมาของประชานิยมได้ทำให้ชีวิตเขาดีขึ้น ที่สุดมันก็ทำให้เกิดความจงรักภักดี ความนับถือหรือความชื่นชมขึ้นมา ทำให้เขารู้สึกขึ้นมาทันทีว่า เฮ้ยลืมตาอ้าปากได้เพราะตรงนี้” (อรรถจักร สัตยานุรักษ์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เนชั่นสุดสัปดาห์, 2549)

“ระบอบทักษิณ ได้ยกระดับความคาดหวังของผู้น้อยในสังคมไทยให้เขารู้ว่าการเมืองในกรอบรัฐสภาประชาธิปไตยนี้สามารถจะให้อะไรกับเขาได้บ้าง อย่างชนิดที่ไม่เคยได้รับมาก่อนที่จะมีนายกฯ ชื่อทักษิณเลย... ไม่เคยมีรัฐบาลชุดไหนที่จะสร้างความอู้ฟูได้เท่ากับรัฐบาลชุดนี้ แม้ว่าความอู้ฟูนั้นจะหมายเพียงแค่การได้พกโทรศัพท์มือถือเครื่องละไม่กี่พันบาท แต่สำหรับคนกลุ่มนี้แล้ว มันกลับหมายถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดี” (ผาสุก พงษ์ไพจิตร ศาสตราจารย์ ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เนชั่นสุดสัปดาห์, 2549)

จากความนิยมดังกล่าวได้ส่งผลให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรและพรรคไทยรักไทยชนะการเลือกตั้งอย่างถล่มทลายถึง 377 คน ขณะที่พรรคประชาธิปัตย์ ได้รับเลือก 96 คน พรรคชาติไทย ได้รับเลือก 25 คน และพรรคมหาชน ได้รับเลือกตั้งเพียง 2 คน ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2548 จนทำให้พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรสามารถจัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียวได้เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเมืองไทย

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจะได้รับความนิยมจากประชาชนในชนบทอย่างมากมาย แต่ขณะเดียวกันในการเป็นรัฐบาลสมัยที่สองนี้ พ.ต.ท.ทักษิณก็เริ่มถูกตั้งคำถามและข้อสงสัยเกี่ยวกับปัญหาทุจริตเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลใกล้ชิดและปัญหาการทุจริตเงินโยบายนจากชนชั้นกลางที่อยู่ในเมืองมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสะสมต่อเนื่องมาจนถึงกรณีที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรและครอบครัวได้ประกาศขายหุ้นของบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัดทั้งหมดให้กับกลุ่มทุน Temasek Holding ของรัฐบาลสิงคโปร์เมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ.2549 เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 73,271.2 ล้านบาทโดยไม่มีที่มิการเสียหาย การประกาศขายหุ้นครั้งนี้ได้ก่อให้เกิดกระแสความไม่พอใจของสังคมกระจายออกไปในวงกว้าง โดยเฉพาะประเด็นเรื่องศีลธรรมและจริยธรรมของความเป็นผู้นำประเทศ เนื่องจาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรได้ใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะนายกรัฐมนตรีและอาศัยช่องว่างของกฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับธุรกิจของตนเอง อีกทั้งยังนำเอากิจการที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติไปขายให้กับต่างประเทศ เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเสมือนชนวนสำคัญที่ทำให้เกิดความขัดแย้งและการเผชิญหน้าอย่างรุนแรงในสังคมไทย

“การดำรง 2 สถานะของพ.ต.ท.ทักษิณ ในบิกคิสของตระกูลและเครือญาติ โดยพ.ต.ท.ทักษิณ ไม่พยายามอย่างที่สุดให้มีการพิจารณาตรวจสอบผลกระทบของการขายหุ้นและการเข้ามาครอบงำธุรกิจสัมปทานทางอ้อมของกลุ่มทุนสิงคโปร์ เพียงแค่นี้ก็ถือว่าท่านก็ถือว่าท่านสอบตกทางด้านจริยธรรมแล้ว โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับทุนเสรีอย่างสหรัฐหรือแม้แต่กับสิงคโปร์เองก็ตาม ธุรกิจใดเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ชาติ ไม่มี

ทางเลยที่พวกเขาจะยอมให้ต่างชาติแคะดองง่าย ๆ” (เบญจพร วงศ์, หน้า 27, เนชั่นสุดสัปดาห์, 3 มีนาคม พ.ศ.2549 ปีที่ 14 ฉบับที่ 718)

ความขัดแย้งและการเผชิญหน้าระหว่างคนกลุ่มคนที่สนับสนุนและกลุ่มคนที่ต่อต้าน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้เริ่มก่อตัวขึ้นเมื่อกระแสเรียกร้องจากชนชั้นนำและชนชั้นกลางในกรุงเทพมหานครให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรลาออกเนื่องจากหมดความชอบธรรมในการบริหารประเทศได้ขยายตัวมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งมีการชุมนุมประท้วงขับไล่รัฐบาลโดยกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยหลายครั้ง โดยเฉพาะในช่วงเดือนกุมภาพันธ์มีการนัดชุมนุมขับไล่รัฐบาลโดยกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยถึง 3 ครั้งติดต่อกัน ตั้งแต่วันที่ 4, 11 และ 26 กุมภาพันธ์ จนกระทั่งทำให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ตัดสินใจยุบสภาผู้แทนราษฎรในที่สุด เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรจะตัดสินใจยุบสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็ตาม แต่บรรยากาศของความขัดแย้งก็ยังคงไม่ยุติ เนื่องจาก พ.ต.ท.ทักษิณยังคงถูกวิพากษ์วิจารณ์จากพรรคการเมืองฝ่ายค้านและนักวิชาการบางส่วนว่าเป็นการยุบสภาเพื่อหนีการตรวจสอบความคิดของตนเอง โดยที่สภาผู้แทนราษฎรไม่ได้มีความผิดหรือขัดแย้งกับฝ่ายบริหารแต่อย่างใด ด้วยเหตุผลของไม่ชอบธรรมดังกล่าว จึงทำให้กลุ่มที่ต่อต้าน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรยังคงเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ลาออกจากการเป็นรัฐบาลรักษาการและเรียกร้องให้ พ.ต.ท.ทักษิณออกมาประกาศยืนยันว่าจะยุติบทบาททางการเมืองหรือประกาศเลิกเล่นการเมือง

ขณะเดียวกันกลุ่มผู้สนับสนุน พ.ต.ท.ทักษิณ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประชาชนระดับรากหญ้าก็ออกมาชุมนุมตอบโต้กลุ่มที่ชุมนุมขับไล่ พ.ต.ท.ทักษิณเช่นกัน การเผชิญหน้าก็กระหว่างกลุ่มสนับสนุนและกลุ่มต่อต้านพ.ต.ท.ทักษิณ ได้ทำให้ชนชั้นนำ นักวิชาการและสื่อมวลชนตั้งข้อสังเกตว่าได้ทำให้สังคมไทยเกิดการเผชิญหน้าและสร้างความแตกแยกให้กับสังคมไทยอย่างที่ไม่มีความมาก่อน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการปะทะกันทางความคิดระหว่างประชาชนระดับรากหญ้าที่อยู่ในชนบท ซึ่งได้รับประโยชน์จากนโยบายประชานิยมกับชนชั้นกลางที่อยู่ในเมือง ซึ่งไม่พอใจต่อการทุจริตนโยบายเงินนโยบายของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

บรรยากาศความแตกแยกของในสังคมเกี่ยวกับประเด็นของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรยังคงมีอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีแนวโน้มว่าจะยุติลง จนกระทั่งเกิดการยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2549 โดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเหตุผลความขัดแย้งและการเผชิญหน้าของฝ่ายต่างๆ ในสังคมอันสืบเนื่องมา

จากปัญหาของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ได้กลายมาเป็นเหตุผลสำคัญของการทำรัฐประหารครั้งนี้ ดังปรากฏในแถลงการณ์ของคณะปฏิรูปการปกครองฯ ดังนี้

“ด้วยเป็นที่ปรากฏความแน่ชัดว่า การบริหารราชการแผ่นดิน โดยรัฐบาลรักษาการปัจจุบัน ได้ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง แบ่งฝาย สลายความรู้สึกสามัคคีของคนในชาติอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ในประวัติศาสตร์ชาติไทย ต่างฝ่ายต่างมุ่งหวังเอาชนะด้วยวิธีการหลากหลายรูปแบบ และมีแนวโน้มนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น...แม้หลายภาคส่วนสังคม จะได้พยายามประนีประนอมคลี่คลายสถานการณ์มาโดยต่อเนื่องแล้ว แต่ยังไม่สามารถที่จะทำให้สถานการณ์ความขัดแย้งยุติลงได้ ดังนั้น คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ซึ่งประกอบด้วยผู้บัญชาการเหล่าทัพ และผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นต้องยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป” (แถลงการณ์ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑ เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549)

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรแล้วก็ตาม แต่บรรยากาศความขัดแย้งที่สืบเนื่องมาจากตัวของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรที่มีมาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ.2549 ก็ยังคงไม่มีแนวโน้มว่าจะยุติ แม้ว่าจะกระแสดความขัดแย้งจะคลุคลระดับลงไปบ้างในช่วงที่เกิดการรัฐประหาร แต่ก็ยังเป็นเพียงช่วงระยะเวลาชั่วคราว เพราะภายหลังจากการยึดอำนาจและได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวและมีการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว บรรยากาศความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับตัวของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ก็ได้เริ่มก่อตัวขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อเกิดกระแสข่าวขึ้นในกลางเดือนตุลาคม พ.ศ.2549 ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ได้ติดต่อมายัง พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีเพื่อจะขอกลับเข้าประเทศ ดังนี้

“ผมเองก็เรียนได้ตรงๆ ว่าคุณทักษิณได้โทรศัพท์มาคุยด้วย...ผมได้เรียนท่านไปว่าท่านมีสิทธิที่จะกลับมา เราไม่ได้หวงห้าม เพราะท่านเป็นคนไทย อันนี้เป็นสิทธิโดยกำเนิดของท่านเอง แต่ห้วงเวลาที่จะกลับมานั้นก็ขอหารือกันก่อน” (พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์, ข่าว หน้า 14, มติชน, วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2549)

เหตุผลของฝ่ายที่คัดค้านการกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

หลังจากที่มีกระแสข่าวในกลางเดือนตุลาคม 2549 แล้ว กระแสข่าวการขอลกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณก็ยังคงมีออกอย่างต่อเนื่องเป็นระยะตลอดเดือนพฤศจิกายน 2549 อาทิ กระแสข่าว พ.ต.ท.ทักษิณได้แต่งตั้งทนายความส่วนตัวขึ้นมาเพื่อจะแถลงข่าวการขอลกลับเข้าประเทศ โดยจะบินจากประเทศอังกฤษมาลงที่ประเทศสิงคโปร์และเช่าเหมาลำเครื่องบินจากสิงคโปร์มาลงที่ประเทศไทย กระแสข่าวที่ พ.ต.ท.ทักษิณจะเดินทางกลับเข้าประเทศไทย โดยใช้เส้นทางรถยนต์ผ่านประเทศจีนเข้ามาทางชายแดนภาคเหนือของไทย หรือกระแสข่าวที่ พ.ต.ท.ทักษิณจะขอเข้าพบ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ที่ประเทศจีนเพื่อขอเดินทางกลับเข้าประเทศไทย ซึ่งบรรยากาศความคิดเห็นของคนในสังคมที่มีต่อประเด็นดังกล่าว ทั้งจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ รัฐบาล นักวิชาการ รวมถึงสื่อมวลชนมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรยังไม่สมควรจะกลับเข้ามาในประเทศไทยในช่วงเวลาดังกล่าว ด้วยเหตุผลหลัก 2 ประการ ดังนี้

เหตุผลฝ่ายคัดค้าน ข้อที่ 1 พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรอาจจะสร้างความแตกแยกให้สังคมอีกครั้ง

เหตุผลเรื่องประเด็นของความหวั่นเกรงว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อาจจะเป็นชนวนที่ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นมาในสังคม ได้เป็นเหตุผลหลักหรือเหตุผลร่วมที่ทำให้หลายฝ่ายทั้งจากคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ รัฐบาล นักวิชาการ รวมถึงสื่อมวลชนมีความคิดเห็นที่ว่า พ.ต.ท.ทักษิณยังไม่สมควรจะกลับเข้ามาในประเทศไทย ดังจะสะท้อนจากบทสัมภาษณ์ที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ต่อไปนี้

“พ.ต.ท.ทักษิณน่าจะประวิงเวลาการตัดสินใจเรื่องดังกล่าวออกไปก่อน โดยให้สถานการณ์เข้าที่เข้าทางก่อน ใจเย็นๆ” (พล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ, ข่าวหน้า 8, ไทยโพสต์, 2 พฤศจิกายน 2549)

“บางครั้งก็อ่านจิตใจคนได้ยาก ซึ่งหาก พ.ต.ท.ทักษิณยังมีความพยายามกลับประเทศไทย อาจทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นมาอีก ทุกอย่างอยู่ที่ตัว พ.ต.ท.ทักษิณเองว่าจะทำให้เกิดความวุ่นวายหรือไม่...คิดว่าการให้สัมภาษณ์ของแกนนำ คมช.หลายคนคงเป็นสัญญาณที่ชัดเจนแล้วว่า จะอนุญาตให้ พ.ต.ท.ทักษิณกลับมาหรือไม่” (พล.อ.อ.ชลิต พุกผาสุข รองประธานคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ, ข่าวหน้า 10, ไทยโพสต์, 3 พฤศจิกายน 2549)

“ทางที่ดีคือ รอให้แก้ไขปัญหานั้นไปช่วงเวลา 1 ปี คิดว่าเมื่อมีรัฐบาลใหม่ มีการเลือกตั้งไปแล้ว จะเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุด เพราะถ้ากลับมาช่วงนี้น่าจะดูก่อนว่าเราจะแก้ไขกันอย่างไร ในช่วงที่มีรัฐธรรมนูญ มีประชาคมติ มีการเตรียมการจัดการเลือกตั้ง ช่วงเวลานั้นน่าจะสามารพพูดคุยกันได้” (พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์, ข่าว หน้า 2, ผู้จัดการรายวัน, 13 พฤศจิกายน 2549)

“ต้องคุยกันก่อน ...นอกจากนั้นก็ต้องพูดคุยกันเรื่องความเสียดสว่าท่านจะเสียดสอะไรให้กับชาติบ้านเมืองได้บ้างในอนาคต เพื่อให้สถานการณ์มันคลี่คลายไปในทางที่ดี” (พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์, ข่าว หน้า 13, เดลินิวส์, 14 พฤศจิกายน 2549)

“ผมไม่เห็นด้วย ...การกลับมาของพ.ต.ท.ทักษิณจะกระทบกับวิถีชีวิตของประชาชนและแนวทางสมานฉันท์ของชาติ โดยพ.ต.ท.ทักษิณเป็นอดีตนายกฯ ควรจะรู้ว่าสิ่งไหนเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม” (นายอลงกรณ์ พลบุตร รองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ข่าว หน้า 10, ข่าวสด, 12 พฤศจิกายน 2549)

“ส่วนที่จะให้ พ.ต.ท.ทักษิณ เดินทางกลับมาแล้วให้อยู่แต่ในบ้านพักนั้น ผมคิดว่าคงเป็นไปได้ เพราะจะเป็นการจำกัดสิทธิ ไม่ควรเป็นการควบคุมอยู่ในบ้าน ถ้าพูดกันตรงๆ จะกลายเป็นเหมือนประเทศเพื่อนบ้านของเรา มันไม่ดี” (พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์, ข่าว หน้า 2, ผู้จัดการรายวัน, 13 พฤศจิกายน 2549)

“บุรุษซึ่งเคยใช้อำนาจและดูแลอำนาคนี่กำลังจะกลับมาและเขาก็เป็นข่าวใหญ่ได้รับเกียรติเป็นข่าวไปทั่วโลก...คำถามมีว่าผลงานแบบนี้หรือที่คนระห่ำ บ้าอำนาจอย่างทักษิณจะหวนคืนกลับมาจุดเพลิงให้เผาไหม้บ้านเมืองอีก ไม่อยากให้อับอายไปกว่านี้ ก็ต้องคิดค้ำให้เขาไปตายคาบหน้าตึกว่า” (ชัยสิริ สมุทวณิช, “ทักษิณกลับมา บ้านเมืองอับอายแน่”, คอลัมน์ หน้ากระดานเรียงห้า, หน้า 12, ผู้จัดการรายวัน, 9 พฤศจิกายน 2549)

อย่างไรก็ตาม ประเด็นการขอลาเข้าประเทศก็ได้กลายเป็นประเด็นในสังคมอีกครั้งในช่วงสัปดาห์ที่สองของเดือนพฤศจิกายน เมื่อ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ เสนอให้มีการอนุญาตให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรกลับเข้ามาในประเทศไทย เพื่อให้รัฐบาลและ คมช.สามารถควบคุมดูแลได้ง่ายขึ้น แต่การจุดประเด็นครั้งนี้ จุดขึ้นหรือความคิดเห็นของสื่อมวลชนเกือบทุกฉบับต่างมีปฏิกิริยาไม่

เห็นด้วยกับข้อเสนอของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ สื่อนักหนังสือพิมพ์มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า หาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรกลับเข้ามาในประเทศไทยช่วงเวลานี้อาจจะเป็นชนวนที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคมขึ้นมาอีก จนอาจจะนำมาซึ่งสร้างความเสียหายต่อประเทศได้ ดังปรากฏในบทความแสดงความคิดเห็นต่างๆ ของสื่อนักหนังสือพิมพ์ ดังต่อไปนี้

“แม้ พล.อ.ชวลิตจะมีเจตนาอย่างไร แต่สถานการณ์หัวเลี้ยวหัวต่อเช่นนี้ ไม่ควรที่บุคคลใดจะสร้างความสับสนให้เกิดขึ้นในสังคม การแนะนำให้ พ.ต.ท.ทักษิณเข้ามาในประเทศไทยในช่วงนี้จะไม่ส่งผลดีต่อประเทศชาติแต่อย่างใด” (บทนำ, “ชวลิต-คมช.-รัฐบาล อย่าทำให้สังคมสับสน” หน้า 2 , ไทยโพสต์, 14 พฤศจิกายน 2549)

“จริงๆ แล้วไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล คมช.หรือคนไทยส่วนหนึ่งต่างก็ยังไม่ต้องการให้ “ทักษิณ” กลับเมืองไทยในช่วงนี้ เพราะสถานการณ์ต่างๆ ยังไม่เหมาะสม ที่สำคัญยังมีคลื่นใต้น้ำ ที่แน่นอนตัวหลักก็คือกลุ่มผู้สูญเสียอำนาจเก่า” (สายล่อฟ้า, “บึกจิวโต้คลื่น,” คอลัมน์กล้าได้กล้าเสีย, หน้า 6, ไทยรัฐ, 14 พฤศจิกายน 2549)

“พ.ต.ท.ทักษิณ จึงไม่ควรจะเดินทางกลับเข้ามาประเทศไทยจนกว่าจะมีความชัดเจนและมีหลักประกันว่าประชาชนจะไม่ขัดแย้งกันเองจนต้องลงไม้ลงมืออีกครั้งหรือหลายครั้ง ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็มีแต่ประเทศชาติเท่านั้นที่เสียหาย” (บทนำมติชน “ทักษิณกับประเทศไทย” หน้า 2 , มติชน, 17 พฤศจิกายน 2549)

“ความจริงวิกฤตที่เกิดขึ้นและยืดเยื้อมาปีเศษ จนบ้านเมืองวุ่นวาย สังคมไทยแตกแยกก็เพราะทักษิณเป็นต้นเหตุ ถ้าทักษิณรู้จักพอจะตั้งแต่แรก เรื่องมันก็ไม่บานทะโรคอย่างนี้หรอก...ขอให้คู่อริตายนายกฯ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ตอนถูก รสช.ปฏิบัติเป็นตัวอย่งนำชาติไปอยู่อย่างกฤษฎีเย็บๆ หยุคความเคลื่อนไหวทางการเมืองเด็ดขาด ไม่นานเท่าไรหรือนำชาติก็กลับมาได้อย่างเก่า” (แม่ลูกจันทร์, “หัวใจมีปีก”, คอลัมน์ สำนักข่าวหัวเขียว, ไทยรัฐ, หน้า 2, 18 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลฝ่ายคัดค้าน ข้อที่ 2 พ.ต.ท.ทักษิณอาจจะกลายเป็นเหยื่อของสถานการณ์ความขัดแย้ง

นอกจากรัฐบาล, คมช., นักวิชาการและสื่อมวลชนจะมีความเห็นคัดค้านการกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณแล้ว แม้แต่นายจาตุรนต์ ฉายแสง รักษาการหัวหน้าพรรคไทยรักไทยก็

ยังมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันกับคนส่วนใหญ่ของสังคมและสื่อมวลชน เพียงแต่นายจาตุรนต์มีเหตุผลในมุมมองที่แตกต่างออกไป กล่าวคือ ไม่ใช่เหตุผลว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จะทำให้เกิดความแตกแยกสังคม หากแต่เป็นมุมมองในทางตรงกันข้ามว่า พ.ต.ท.ทักษิณอาจจะ เป็นถูกทำให้เป็นเหยื่อของสถานการณ์ความขัดแย้งเสียเอง ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“หากพ.ต.ท.ทักษิณกลับไทยในช่วงนี้จริงเกรงจะเป็นเหยื่อของสถานการณ์การเมือง... เหยื่อคือ หากพ.ต.ท.ทักษิณกลับมาจะเกิดการปล่อยข่าวสร้างสถานการณ์และโยนความคิดไปให้ว่าเป็นตัวปัญหา วิธีนี้เป็นการเมืองแบบเก่า เพื่อพินิจว่า พ.ต.ท.ทักษิณคือผู้ทำผิด ดังนั้นหาก พ.ต.ท.ทักษิณกลับประเทศจึงไม่เป็นผลดี” (นายจาตุรนต์ ฉายแสง รักษาการ หัวหน้าพรรคไทยรักไทย, ข่าว หน้า 10, ข่าวสด, 15 พฤศจิกายน 2549)

“เป็นเพียงความเห็นความเห็นของ พล.อ.ชวลิต ซึ่งตนไม่เห็นด้วย เพราะกลับมาแล้วจะ อยู่ในบ้านอย่างเดียวโดยไม่มีใครรวมตัวมาแสดงความเห็นใจ ไม่ใช่เรื่องง่าย ยังจะทำให้ สถานการณ์มันวุ่นวาย คนสนับสนุนและคนต่อต้านก็ต้องมารวมตัวกันอีก กลับมาเมือง ไทยแล้วยังทำให้การเมืองมีปัญหาที่ไม่ควรกลับมา” (นายลิขิต ชีรเวทิน หัวหน้าพรรคพลังแผ่นดินไทย, ข่าว หน้า 16, ไทยรัฐ, 14 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลฝ่ายที่สนับสนุนการกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

เหตุผลฝ่ายสนับสนุน ข้อที่ 1 เพื่อให้รัฐบาลและคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติควบคุมดูแลได้ง่ายขึ้น

ในช่วงสัปดาห์ที่สองของเดือนพฤศจิกายน เมื่อ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ได้มีการให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนในหลายประเด็น โดยเฉพาะประเด็นที่มีการเสนอให้รัฐบาลและ กมช.อนุญาตให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรกลับเข้ามาในประเทศ ด้วยเหตุผลที่ว่าเพื่อให้รัฐบาลและ กมช.สามารถควบคุมดูแลได้ง่ายและเป็นการสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้น ซึ่งปรากฏอยู่ในสื่อ หนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ข่าวสด ดังนี้

“ท่านอยากกลับก็กลับได้ เมืองไทยบ้านของตัวเอง กลับมาอยู่บ้านจันทร์ส่องหล้าที่กรุงเทพฯ เผื่ออยู่ทุกวัน ดูแลพูดจากันได้ดีกว่าอยู่ต่างประเทศ จะตะลอนๆ ไปไหนบ้างก็ไม่ว่า หากกลับมาจะดีกับทุกฝ่าย คนไทยก็ต้องหันหน้าเข้าหากัน คนอื่นอาจมองว่าท่านอยู่ไกลดี แต่ตนมองว่ามาอยู่ใกล้ๆ ดูแลง่ายกว่า”(พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ, ข่าว หน้า 10, ข่าวสด, 12 พฤศจิกายน 2549)

เหตุผลฝ่ายสนับสนุน ข้อที่ 2 เป็นการใช้สิทธิเสรีภาพในฐานะคนไทย

ขณะเดียวกันกลุ่มผู้สนับสนุนให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรกลับเข้าประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสมาชิกพรรคไทยรักไทยและกลุ่มที่มีความใกล้ชิดกับพรรคไทยรักไทย ได้นำเหตุผลในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของคนไทย ซึ่งสามารถเดินทางเข้าประเทศไทยได้มาเป็นประเด็นข้อโต้แย้งเพื่อสนับสนุนเหตุผลของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามมีข้ออ้างสังเกตว่า แม้ในส่วนของกลุ่มผู้สนับสนุนจะเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไทยรักไทย แต่ก็มีบุคคลจำนวนน้อยมากที่ออกมาให้สัมภาษณ์ทางสื่อหนังสือพิมพ์ ตัวอย่างบทสัมภาษณ์มีดังนี้

“ที่ผ่านมา พล.อ.สุรยุทธ์ และ คมช. พุดอยู่เสมอว่า พ.ต.ท.ทักษิณเป็นคนไทยคนหนึ่งมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมคนไทยทั่วไป โดยเฉพาะเรื่องการเข้าประเทศไทย แต่สิ่งที่ คมช. ทำในขณะนี้มันขัดแย้งกัน คือพยายามยื้อเวลาไม่ให้ พ.ต.ท.ทักษิณประเทศ การมาจำกัดสิทธิเสรีภาพเช่นนี้เช่นนี้เท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของคนไทยทั้งหมดด้วย”(นายสุภชัย โพธิ์สุ อดีต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย, ข่าว หน้า 16, ไทยรัฐ, 16 พฤศจิกายน 2549)

“การเรียกร้องครั้งนี้เพื่อต้องการให้ พ.ต.ท.ทักษิณกลับมาชี้แจงและรับผิดชอบ เพราะอย่างน้อยที่ก็เป็นอดีตนายฯ เป็นคนไทย และเคยทำประโยชน์ให้กับประเทศ จึงมีสิทธิกลับมาได้”(นายสนธิญา สวัสดิ์ กรรมการบริหารพรรคประชากรไทย, ข่าว หน้า 14, เดลินิวส์, 10 พฤศจิกายน 2549)

สรุปเหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุนและคัดค้านการกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

เหตุผลของฝ่ายที่สนับสนุน	เหตุผลของฝ่ายที่คัดค้าน
การกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	การกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร
1. เพื่อให้รัฐบาลและคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติควบคุมดูแลได้ง่ายขึ้น	1. พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรอาจจะสร้างความแตกแยกให้สังคมอีกครั้ง
2. เป็นการใช้สิทธิ เสรีภาพในฐานะคนไทย	2. พ.ต.ท.ทักษิณ อาจจะกลายเป็นเหยื่อของสถานการณ์ความขัดแย้ง

องค์ประกอบเชิงจริยธรรมของประเด็นสาธารณะที่ 4

หากกล่าวโดยภาพรวมแล้ว บรรยากาศความคิดเห็นของสังคมเกี่ยวกับขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรล้วนแล้วเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ต่างไม่เห็นด้วยที่จะให้ พ.ต.ท.ทักษิณกลับเข้าประเทศในช่วงเวลานี้ เนื่องจากที่ในช่วงผ่านมา พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรเป็นชนวนที่ทำให้คนในสังคมต้องมีการทะเลาะและเกิดความแตกแยกอย่างรุนแรง จนกระทั่งคณะทหารต้องออกมาทำการรัฐประหารยึดอำนาจ กระแสสังคมส่วนใหญ่จึงเห็นว่า หากอนุญาตให้ พ.ต.ท.ทักษิณกลับเข้ามาในช่วงเวลานี้ บรรยากาศความแตกแยกเช่นเดิมอาจเกิดขึ้นอีกครั้ง ประเด็นดังกล่าวจึงเป็นประเด็นเด่นในช่วงเดือนพฤศจิกายน ซึ่งได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนและคนในสังคมอย่างมาก เนื่องจากการกลับหรือไม่กลับเข้ามาในประเทศอาจจะส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของคนในสังคมได้

ประเด็นการจะอนุญาตให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร กลับเข้าประเทศได้หรือไม่ จึงไม่ใช่การพิจารณาจากเพียงแค่พิจารณาตามหลักของกฎหมายเท่านั้น หากแต่การกลับเข้ามาของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรต้องใช้หลักเรื่องของเชิงจริยธรรมเข้ามาพิจารณาคู่ประกอบกัน เนื่องจากที่ผ่านมาตัวของ พ.ต.ท.ทักษิณ ถูกตั้งข้อสงสัยและคำถามในเรื่องของจริยธรรมของความเป็นผู้นำอยู่ตลอดเวลา ทั้งในเรื่องผลกระทบของนโยบายประชานิยมต่างๆ ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า ทำให้ประชาชนใช้จ่ายเกินตัว และไม่สนับสนุนให้ประชาชนช่วยเหลือตัวเองได้ เอาแต่รอรับความช่วยเหลือจากรัฐบาลเท่านั้น ทั้งยังมีเสียงตำหนิถึงผลกระทบจากนโยบายทางด้านสังคมต่างๆ ทั้งในแง่ของการมอมเมาประชาชนให้เลื่อมใสศรัทธาและการละเมิดสิทธิมนุษยชน อย่างเช่น โครงการห้วยบนดิน นโยบายสงครามยาเสพติดที่มีการฆาตคตคนผู้ค้ารายย่อยไปถึง 2,500 ศพ และปัญหาการก่อความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และยังคงรวมไปถึงถึงปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน

และการเลี่ยงการเสียภาษีจากการขายธุรกิจของครอบครัว ตัวอย่างดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในเชิงจริยธรรมความเป็นผู้นำของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

ปัญหาความขัดแย้งและการเผชิญหน้าของกลุ่มต่างๆ ในสังคม จึงไม่ใช่เป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคลต่อบุคคล แต่เป็นความขัดแย้งในเชิงอุดมการณ์และผลประโยชน์ ขณะที่ชาวชนบทพึ่งพอใจกับนโยบายของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร แต่ประชาชนที่อยู่ในเมืองหรือชนชั้นกลางไม่สามารถยอมรับได้ในแง่ของการทุจริตคอร์รัปชันหรือการไร้จริยธรรมของผู้นำประเทศ ข้อโต้แย้งประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จึงเป็นประเด็นที่มีการเชื่อมโยงมาจากภูมิหลังของความขัดแย้งอันเกิดมาจากปัญหาจริยธรรมความเป็นผู้นำของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร การกลับเข้าประเทศของอดีตนายกรัฐมนตรีคนนี้ก็จึงเป็นสิ่งที่คนในสังคมมองว่า “ไม่เหมาะสม” เพราะอาจจะทำให้เกิดการเผชิญหน้าของคนในสังคมอีกครั้ง ดังนั้น ข้อโต้แย้งประเด็นดังกล่าวจึงมีลักษณะองค์ประกอบตามที่ Elizabeth Noelle-Neumann ได้กล่าวไว้ นอกจากนั้น สื่อหนังสือพิมพ์ยังให้ความสำคัญในการนำเสนอประเด็นดังกล่าวในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2549 ผู้วิจัยจึงได้เลือกประเด็นนี้มาทดสอบทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บต่อไป

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

กระบวนการสร้างเครื่องมือเชิงปริมาณเพื่อทดสอบทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหา จนได้ประเด็นสาระณะที่เหมาะสมหรือมีองค์ประกอบตรงตามแนวคิดของ Elizabeth Noelle-Neumann รวม 4 ประเด็นแล้ว ผู้วิจัยได้นำประเด็นดังกล่าวมาทดสอบกระบวนการก่อตัวของสาธารณมติตามทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บ โดยผู้วิจัยได้เพื่อทดสอบตัวแปรต่างๆ ตามทฤษฎีของ Elizabeth Noelle-Neumann และตัวแปรที่ผู้วิจัยได้เพิ่มเข้ามาเพื่อขยายความเข้าใจทางทฤษฎี รวมตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น 29 ตัวแปร วิธีการวิจัยส่วนที่สองนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (อ่านรายละเอียดขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างในบทที่ 3) โดยเลือกจังหวัดที่เป็นจังหวัดใหญ่ของแต่ละภูมิภาค รวม 6 ภูมิภาคและกรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 873 คน ดังนี้

ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. ตัวแปรลักษณะทางประชากร

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ	รวม N / ร้อยละ
เพศ			
ชาย	347	39.7	
หญิง	525	60.1	
ไม่ระบุ	1	0.2	873 / 100
อายุ			
15-25 ปี	334	38.3	
26-35 ปี	274	31.4	
36-45 ปี	192	22	
46-55 ปี	44	5.0	
56 ปีขึ้นไป	14	1.6	
ไม่ระบุ	15	1.7	873 / 100
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา	23	2.6	
มัธยมศึกษา	209	23.9	
ปวส. หรือ อนุปริญญา	218	25	
ปริญญาตรี	286	32.8	
ตั้งแต่ปริญญาโท ขึ้นไป	74	8.5	
ไม่ระบุ	63	7.2	873 / 100
ระดับรายได้			
ต่ำกว่า 5,000 บาท	135	15.5	
5,000 - 10,000 บาท	294	33.7	
10,001 - 15,000 บาท	163	18.7	
15,001 - 20,000 บาท	91	10.4	
20,001 - 25,000 บาท	49	5.6	
25,001 - 30,000 บาท	32	3.7	
30,001 - 35,000 บาท	26	3.0	
35,001 ขึ้นไป	64	7.3	

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ	รวม N / ร้อยละ
ไม่ระบุ	19	2.2	873 / 100
อาชีพ			
เกษตรกร	9	1.0	
รับจ้างทั่วไป	60	6.9	
นิสิต-นักศึกษา	178	20.4	
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	133	15.2	
พนักงานบริษัท	212	24.3	
สื่อสารมวลชน	13	1.5	
ข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้างของรัฐ	216	24.7	
นักการเมือง	5	0.6	
ทหาร / ตำรวจ	29	3.3	
อื่น ๆ	14	1.6	
ไม่ระบุ	4	0.5	873 / 100
ภูมิภาค			
ภาคเหนือ	122	14.0	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	110	12.6	
ภาคใต้	154	17.7	
ภาคตะวันตก	56	6.4	
ภาคตะวันออก	38	4.4	
ภาคกลาง	43	4.9	
กรุงเทพมหานคร	349	40.0	873 / 100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยอยู่ในช่วง 15-25 ปี (ร้อยละ 38.9) รองลงมามีอายุเฉลี่ย 26-35 ปี (ร้อยละ 31.9) และ 36-45 ปี (ร้อยละ 22.4) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 35.5) รองลงมามีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรืออนุปริญญา (ร้อยละ 26.9) และระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 25.8) ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป (ร้อยละ 9.1) และที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 2.8) มีสัดส่วนน้อยที่สุดเป็น 2 ลำดับสุดท้าย

ทางด้านรายได้ นั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 5,000-10,000 บาท (ร้อยละ 34.4) รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 19.1) และต่ำกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 15.8) ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย 20,001-25,000 บาท (ร้อยละ 5.7) กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ย 25,001 – 30,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ย 30,001- 35,000 บาท (ร้อยละ 2.8) มีสัดส่วนน้อยที่สุดเป็น 3 ลำดับสุดท้าย

ขณะที่อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากมีอาชีพข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้างของรัฐ (ร้อยละ 24.9) และพนักงานบริษัท (ร้อยละ 24.4) ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน รองลงมา เป็นกลุ่มนิสิต-นักศึกษา (ร้อยละ 20.5) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพสื่อสารมวลชน (ร้อยละ 1.5) เกษตรกร (ร้อยละ 1.0) และอาชีพนักการเมือง (ร้อยละ 0.6) มีสัดส่วนน้อยที่สุดเป็น 3 ลำดับสุดท้าย

ส่วนภูมิภาคของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 40.0) รองลงมา เป็นกลุ่มที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ภาคใต้ (ร้อยละ 17.7) และภาคเหนือ (ร้อยละ 14.0) ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันตก (ร้อยละ 6.4) ภาคกลาง (ร้อยละ 4.9) และภาคตะวันออก (ร้อยละ 4.4) มีสัดส่วนน้อยที่สุดในระดับใกล้เคียงกัน

จากตารางที่ 3-7 ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์จำแนกความหมายของระดับช่วงคะแนน ดังนี้

ช่วงคะแนน	ความหมาย
4.50-5.00	มากที่สุด
3.50-4.49	มาก
2.50-3.49	ปานกลาง
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	น้อยที่สุด

2. ตัวแปรการเปิดรับสื่อสารมวลชน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถี่ในการเปิดรับสื่อสารมวลชน
(โดยเฉลี่ยต่อ 1 รอบสัปดาห์)

การเปิดรับสื่อมวลชน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1. สื่อโทรทัศน์	3.75	0.95	มาก
♦ ข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์	3.86	1.04	มาก
♦ รายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์	3.63	1.09	มาก
2. สื่อวิทยุกระจายเสียง	2.97	1.30	ปานกลาง
♦ รายการข่าวภาคต่างๆ ทางวิทยุ			
3. สื่อสิ่งพิมพ์	2.79	0.89	ปานกลาง
♦ ข่าวและบทความต่างๆ ในหนังสือพิมพ์	3.05	1.00	ปานกลาง
♦ นิตยสารข่าวต่างๆ	2.27	1.09	น้อย
รวม	3.14	0.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ (ค่าเฉลี่ย 3.75) มากที่สุด รองลงมาเป็นสื่อวิทยุกระจายเสียง (ค่าเฉลี่ย 2.97) และสื่อสิ่งพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 2.79) ในระดับสัดส่วนใกล้เคียงกัน

3. ตัวแปรความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นข้อโต้แย้ง

ความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
ความสนใจในประเด็นสาธารณะ			
1. การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	3.96	1.00	มาก
2. การเสนอให้มีการยกเลิกขายหอยบนดิน	3.19	1.15	ปานกลาง
3. การเสนอให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึก	3.51	1.09	มาก
4. การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	3.03	1.20	ปานกลาง
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง			
1. การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	2.83	1.26	ปานกลาง
2. การเสนอให้มีการยกเลิกขายหอยบนดิน	2.25	1.25	น้อย
3. การเสนอให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึก	2.59	1.24	ปานกลาง
4. การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	2.30	1.21	น้อย
การรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม			
1. การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	4.44	0.85	มาก
2. การเสนอให้มีการยกเลิกขายหอยบนดิน	3.45	1.16	ปานกลาง
3. การเสนอให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึก	3.82	1.08	มาก
4. การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร	3.44	1.26	ปานกลาง

จากการศึกษาที่ผ่านมามีข้อค้นพบว่า ระดับความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนั้น ในเบื้องต้นจากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นระดับความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสนใจข้อโต้แย้งของสังคมในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และการเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X}=3.96$) และ ($\bar{X}=3.51$) รองลงมาเป็นประเด็นการเสนอให้มีการยกเลิกขายหอยบนดิน ($\bar{X}=3.19$) และการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ($\bar{X}=3.03$) อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนตัวแปรการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเองนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเองในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ($\bar{X}=2.83$) และการเสนอให้มีการยกเลิกกฎอัยการศึก ($\bar{X}=2.59$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ($\bar{X}=2.30$) และการเสนอให้มีการยกเลิกขายหอยบนดิน ($\bar{X}=2.25$) กลุ่มตัวอย่างรับรู้ผลกระทบต่อตนเองอยู่ในระดับน้อย

นอกจากนั้น ตารางที่ 4 ยังแสดงให้เห็นถึง การรับรู้ความสำคัญของประเด็นสาธารณะที่มีต่อสังคม โดยกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ผลกระทบของประเด็นสาธารณะที่มีต่อสังคมในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และการเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X}=4.44$) และ ($\bar{X}=3.82$) รองลงมาเป็นประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ($\bar{X}=3.45$) อยู่ในระดับปานกลางและการเสนอให้มีการยกเลิกขายหอยบนดิน (3.44)

4. กลุ่มตัวแปรลักษณะทางจิตวิทยา

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะทางจิตวิทยา

ลักษณะทางจิตวิทยา	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
ความกลัวการโคດเคี้ยว	2.88	0.72	ปานกลาง
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	3.36	0.67	ปานกลาง
ความกลัวการเสียน้ำ	3.10	0.78	ปานกลาง
รวม	3.11	0.72	ปานกลาง

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรลักษณะทางจิตวิทยา เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อได้ในภาคผนวก ก

Noelle-Neumann ได้ชี้ให้เห็นว่า ความกลัวการโคດเคี้ยวเป็นกลไกทางจิตวิทยาที่ทำให้บรรยากาศความคิดเห็นของคนในสังคมมีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของมนุษย์ ขณะเดียวกันการวิจัยครั้งนี้ได้ขยายขอบเขตแนวคิดของทฤษฎีว่าอาจมีความกลัวในลักษณะอื่นๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของแต่ละสังคมมีอิทธิพลด้วยเช่นกัน อย่างเช่นความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งและความกลัวการเสียน้ำของคนไทย

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นข้อมูลในเบื้องต้นว่า คนไทยมีระดับความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง ($\bar{X}=3.36$) ความกลัวการเสียน้ำ ($\bar{X}=3.10$) และความกลัวการโคດเคี้ยว ($\bar{X}=$

2.88) อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง โดยตัวแปรความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรความกลัวการเสียหน้าและความกลัวการ โดดเดี่ยว

5. กลุ่มตัวแปรบุคลิกภาพและพฤติกรรมตามลักษณะทางวัฒนธรรม

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรบุคลิกภาพ
และพฤติกรรมตามลักษณะทางวัฒนธรรม

	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
ลักษณะบุคลิกภาพ			
บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง	3.27	0.56	ปานกลาง
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	3.92	0.56	มาก
พฤติกรรมการสื่อสาร			
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย	3.36	0.54	ปานกลาง
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก	3.48	0.48	ปานกลาง
พฤติกรรมความขัดแย้ง			
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม	3.00	0.59	ปานกลาง
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม	3.54	0.63	มาก
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า	3.30	0.72	ปานกลาง

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรบุคลิกภาพและพฤติกรรมตามลักษณะทางวัฒนธรรม เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อได้ในภาคผนวก ก

แนวคิดวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมและแบบกลุ่มนิยมอธิบายให้เห็นถึงพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันที่แตกต่างกันของคนใน 2 วัฒนธรรม กล่าวคือ คนในวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมจะมีพฤติกรรมยอมรับตามกับส่วนรวมมากกว่าคนที่อยู่ในวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยม จากนั้นจะตั้งคำถามว่า สามารถนำมาขยายความเข้าใจในทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจียมได้ว่า คนที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมจะไม่แสดงความคิดเห็นออกมาเมื่อรับรู้ว่าคุณคิดเห็นนั้นแย้งกับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ ขณะที่คนที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมจะมีลักษณะตรงกันข้าม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ลักษณะพฤติกรรมจาก 3 แนวคิดเป็นตัวชี้วัดวัฒนธรรมดังกล่าว ข้อมูลเบื้องต้นต้นลักษณะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

จากตารางที่ 6 แสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรบุคลิกภาพและพฤติกรรมตามลักษณะทางวัฒนธรรม โดยแยกให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีบุคลิกภาพแบบพึ่งพาอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) และมีบุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเองของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$)

ทางด้านตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสื่อสารนั้น พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก ($\bar{X} = 3.48$) และพฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงน้อย ($\bar{X} = 3.36$) ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง โดยที่พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมากมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าพฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย

นอกจากนั้น ตารางที่ 6 ยังแสดงว่า พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) ขณะที่พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า ($\bar{X} = 3.30$) และพฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม ($\bar{X} = 3.00$) อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง

6. กลุ่มตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย

องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง	2.82	0.72	ปานกลาง
ความสนใจทางการเมือง	3.02	0.76	ปานกลาง
ความความไว้วางใจทางการเมือง	2.26	0.84	น้อย
ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง	2.94	0.75	ปานกลาง
ความอดทนทางการเมือง	2.88	0.74	ปานกลาง
รวม	2.78	0.76	ปานกลาง

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อได้ในภาคผนวก ก

แนวคิดความเกี่ยวข้องกับประชาธิปไตย เป็นแนวคิดที่ได้อธิบายให้เห็นถึงการมีจิตสำนึกทางการเมืองและการมีจิตสำนึกสาธารณะของปัจเจกบุคคล ซึ่งจิตสำนึกดังกล่าวถือว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมสาธารณะ จากนั้นยะดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่า คนที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตยมีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น โดยคำนึงถึงบรรยากาศความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ด้วย

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง(คนไทย) มีระดับความเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ประชาธิปไตย โดยแยกคู่ที่ละองค์ประกอบ ดังนี้ กลุ่มตัวอย่ำนมีระดับความสนใจทางการเมือง ($\bar{X} = 3.02$) ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง ($\bar{X} = 2.94$) ความอดกลั้นทางการเมือง ($\bar{X} = 2.88$) และควมมีประสิทธิภพทางการเมืองของตนเอง($\bar{X} = 2.82$) อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปาน กลาง โดยที่ระดับความสนใจทางการเมืองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าตัวแปรอื่นๆ ขณะที่ตัวแปรควม ใ่ว่างใจทางการเมืองอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับน้อย ($\bar{X} = 2.26$)

7. กลุ่มตัวแปรการรับรู้บรรยากาศความคิดเห็นในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

ในตารางที่ 8 - 10 ผู้วิจัยใช้ตัวเลข เพื่อแทนความหมายของประเด็นที่เป็นข้อโต้แย้งใน สังคม ดังนี้

- ประเด็นที่ 1 หมายถึง ใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
- ประเด็นที่ 2 หมายถึง การเสนอให้มีการยกเลิกขายห่วยบนดิน
- ประเด็นที่ 3 หมายถึง การเสนอให้มีการยกเลิกกฏอัยการศึก
- ประเด็นที่ 4 หมายถึง การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละความคิดเห็น(จุดยืนตนเอง)ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อประเด็นสาธารณะ 4 ประเด็น

ความคิดเห็นของตนเอง	ประเด็น 1		ประเด็น 2		ประเด็น 3		ประเด็น 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.สนับสนุน	710	81.6	189	21.7	364	41.8	136	15.6
2.เฉยๆ	86	9.9	497	57.0	363	41.7	414	47.6
3.คัดค้าน	74	8.5	186	21.3	143	16.4	320	36.8
รวม	870	100	872	100	873	100	870	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสนับสนุนประเด็นการ ใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร้อยละ 81.6) และการเสนอให้มีการยกเลิกกฏอัยการศึก (ร้อยละ 41.8) ส่วนประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร (ร้อยละ 47.6) ส่วนการเสนอให้มีการยกเลิกขายห่วยบนดิน กลุ่มตัวอย่างมี ความคิดเห็นเฉยๆ ต่อประเด็นเหล่านี้ (ร้อยละ 57.0)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละการรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม ณ ช่วงเวลาปัจจุบัน
ที่มีต่อประเด็นที่สาธารณะ 4 ประเด็น

การรับรู้ความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ ของสังคม ณ ปัจจุบัน	ประเด็น 1		ประเด็น 2		ประเด็น 3		ประเด็น 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.สนับสนุน	720	82.8	152	17.5	459	52.8	141	16.3
2.เฉยๆ	85	9.8	196	22.6	292	33.6	253	29.2
3.คัดค้าน	65	7.5	521	60	119	13.7	472	54.5
รวม	870	100	869	100	870	100	866	100

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้บรรยากาศความคิดเห็นของคนในสังคมว่า สนับสนุนประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร้อยละ 82.8) และการเสนอให้มีการยกเลิกกฏอัยการศึก (ร้อยละ 52.8) ส่วนประเด็น การเสนอให้มีการยกเลิกขายหอยบนดิน (ร้อยละ 60.0) และการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร (ร้อยละ 54.5) กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่า คนส่วนใหญ่ในสังคมคัดค้านในประเด็นเหล่านี้

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละการรับรู้แนวโน้มความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ของสังคม
ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในประเด็นสาธารณะ 4 ประเด็น

การรับรู้แนวโน้มของความคิดเห็น คนส่วนใหญ่ของสังคมที่จะเกิดใน อนาคต	ประเด็น 1		ประเด็น 2		ประเด็น 3		ประเด็น 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.สนับสนุน	666	76.7	168	19.4	415	47.8	155	17.8
2.เฉยๆ	141	16.2	323	37.3	358	41.2	432	49.7
3.คัดค้าน	61	7.0	375	43.3	96	11.0	283	32.5
รวม	868	100	866	100	869	100	870	100

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้แนวโน้มความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ของสังคมว่า สนับสนุนประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ร้อยละ 76.7) และการเสนอให้มีการยกเลิกกฏอัยการศึก (ร้อยละ 47.8) ส่วน ประเด็นการเสนอให้มีการยกเลิกขายหอยบนดิน (ร้อยละ 43.3) กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าคนส่วนใหญ่ในสังคมยังคงมีแนวโน้มคัดค้านในประเด็นเหล่านี้ แต่ประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร (ร้อยละ 49.7) กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่ามีบรรยากาศความคิดเห็นของสังคมในอนาคตจะรู้สึกเฉยๆ

เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างกับการรับรู้ความคิดเห็นคนส่วนใหญ่

จากตารางที่ 8 และตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในทิศทางเดียวกันกับการรับรู้ความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ของสังคม ณ ปัจจุบัน ใน 3 ประเด็น คือ การใช้แนวทางสันติวิธีฯ การเสนอยกเลิกกฎอัยการศึกและการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ขณะที่ประเด็นการเสนอยกเลิกหวยบนดินความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างกับการรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ในเวลาปัจจุบันมีความแตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างกับการรับรู้แนวโน้มความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคมในอนาคต จากตารางที่ 8 และ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับการรับรู้แนวโน้มความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคตใน 3 ประเด็น และมีความแตกต่างใน 1 ประเด็นเช่นเดิม

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะต่างๆ ในกลุ่มคนที่มีการรับรู้ความไม่สอดคล้องกันระหว่างความคิดเห็นของตนเองกับการรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคมในระดับต่าง ๆ

เปรียบเทียบความเห็นตัวเองและบรรยากาศ ความเห็นของสังคม	ค่าเฉลี่ย			
	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในกลุ่มต่าง ๆ			
	สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	ไม่สอดคล้องมาก	F
ประเด็นสาธารณะที่ 1 (สันติวิธี)				
ความคิดของตนเอง / การรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	2.72 (339)	2.26 (491)	2.75 (32)	22.70***
ความคิดของตนเอง / การรับรู้แนวโน้มความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคต	2.79 (272)	2.30 (564)	2.54 (30)	22.54***
ประเด็นสาธารณะที่ 2 (ห้วยบนดิน)				
ความคิดของตนเอง / การรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	3.26 (696)	2.71 (129)	3.15 (41)	15.24***
ความคิดของตนเอง / การรับรู้แนวโน้มความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคต	3.29 (655)	2.70 (168)	3.21 (41)	22.57***
ประเด็นสาธารณะที่ 3 (กฎอัยการศึก)				
ความคิดของตนเอง / การรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	3.02 (244)	2.57 (538)	2.90 (83)	20.78***
ความคิดของตนเอง / การรับรู้แนวโน้มความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคต	3.07 (223)	2.57 (585)	3.09 (54)	26.93***
ประเด็นสาธารณะที่ 4 (พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร)				
ความคิดของตนเอง / การรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	3.12 (373)	2.54 (445)	2.62 (47)	37.14***
ความคิดของตนเอง / การรับรู้แนวโน้มความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคต	3.21 (329)	2.53 (492)	2.76 (43)	49.72***

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะในกลุ่มที่มีการรับรู้ว่ามีความไม่สอดคล้องกันระหว่างความคิดเห็นของตนเองกับการรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคมในระดับต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ โดยที่ในกลุ่มคนที่มีการรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นสอดคล้องกับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะต่างๆ มากกว่ากลุ่มที่รับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้อง ยกเว้นประเด็นสาธารณะเรื่องการใช้นโยบายสันติวิธี

ขณะที่ในกลุ่มคนที่มีการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นสอดคล้องกับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในอนาคตมีความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะต่างๆ มากกว่ากลุ่มที่รับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องเช่นกัน แต่ยกเว้นประเด็นสาธารณะเรื่องการเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก ประเด็นสาธารณะ 4 ประเด็น ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (r)

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติสหสัมพันธ์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ จำนวน 28 ตัว กับตัวแปรตาม (ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะทั้ง 4 ประเด็น) จำนวน 1 ตัวแปร ซึ่งเป็นการทดสอบตามสมมติฐานสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แต่อย่างไรก็ตาม สถิติสหสัมพันธ์สามารถอธิบายได้เพียงว่าตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกัน แต่ยังไม่สามารถทำนายได้ว่าตัวแปรอิสระดังกล่าวเป็นตัวทำนายหรือมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ใช้สถิติในขั้นที่สอง

2. การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (β)

การถดถอยแบบพหุคูณ (β) เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบว่าตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่สามารถพยากรณ์หรือมีอำนาจพยากรณ์การเกิดหรือการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะทั้ง 4 ประเด็นได้

ส่วนที่สอง ประเด็นสาธารณะ โดยรวม

สำหรับในส่วนที่สอง ผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนของแต่ละตัวแปรในทุกประเด็นสาธารณะมารวมกัน เพื่อหาค่าเฉลี่ย จากนั้นนำเอาค่าเฉลี่ยดังกล่าววิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (r) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (β) ตามขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 อีกครั้ง เพื่อให้เห็นภาพรวมของแบบจำลองที่แสดงให้เห็นปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะใช้สถิติในขั้นตอนที่ 3 และขั้นตอนที่ 4 ดังนี้

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น

ในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Lisrel เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น เพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัว(จากขั้นตอนที่ 2) มีค่าอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ และตัวแปรใดที่มีอิทธิพลทางตรงและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เพื่อทดสอบว่านอกเหนือจากตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ของสังคมแล้ว ยังมีปัจจัยใดที่สามารถทำนายความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะในสังคมไทยได้อีกบ้าง

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง

ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง เพื่อขยายแนวคิดทฤษฎีวงกลมสี่วงแห่งความเจ็บ ที่อธิบายไว้ว่า บรรยากาศความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ของสังคมมีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของปัจเจกบุคคล โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง เพื่อหาอิทธิพลร่วม (interaction effect) ระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่และตัวแปรอิสระต่างๆ (โดยการจับคู่วิเคราะห์ทีละตัวแปร) กับ ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เพื่อที่จะดูว่าในกลุ่มที่มีการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นสอดคล้องและมีความเห็นไม่สอดคล้อง (ใน 3 ระดับ) ตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีอิทธิพลร่วมที่ทำให้คะแนนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกัน

การนำเสนอผลการศึกษาในส่วนต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ทางสถิติโดยเรียงไปที่ละประเด็นสาธารณะ โดยเริ่มจากประเด็นสาธารณะเรื่องประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธี การเสนอยกเลิกห้วยบนดิน การเสนอยกเลิกกฏอัยการศึก การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และประเด็นสาธารณะในภาพรวมเป็นส่วนสุดท้าย รายละเอียดผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นสาธารณะ 4 ประเด็น

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อพยากรณ์ตัวแปรอิสระที่มีต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรลักษณะทางประชากร		
เพศ	.033	-.028
อายุ	-.082*	-.122**
การศึกษา	-.107**	-.017
รายได้	.096*	.043
อาชีพ	.001	.002
ภูมิภาค	.259***	.155***
ตัวแปรการเปิดรับสื่อมวลชน		
สื่อโทรทัศน์	.134**	.022
สื่อวิทยุกระจายเสียง	.137**	-.003
สื่อสิ่งพิมพ์	.095*	-.040
ตัวแปรความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะ		
ความสนใจต่อประเด็นสาธารณะที่ 1	.323***	.203***
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.247***	.111**
การรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม	.146***	.005
ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยา		
ความกลัวการโคດเคี้ยว	.024	.027
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	-.022	-.026
ความกลัวการเสียหน้า	.062	.029
ตัวแปรทางวัฒนธรรม		
บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง	.053	.022
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	.027	-.045
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย	.142**	.050
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก	.026	-.013
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม	.111**	.033
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม	.124**	.066
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า	.040	.028

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย		
ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง	.171***	.009
ความสนใจทางการเมือง	.316***	.203***
ความไว้วางใจทางการเมืองและสังคม	-.011	-.001
ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง	.240***	.027
ความอดกลั้นทางการเมือง	-.113**	-.062
ตัวแปรอิทธิพลการรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม		
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	-.136**	-.050
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.161***	-.088*
Total R² (ร้อยละ)		23.40*

*หมายเหตุ — ประเด็นสาธารณะในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้
 -ค่า Betas (β) คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)
 - *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากตารางที่ 12 ได้แสดงผลการทดสอบตามสมมติฐาน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ดังนี้

สมมติฐานที่หนึ่ง การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐาน กล่าวคือ การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบันและการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคตมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001

สมมติฐานที่สอง ความกลัวของมนุษย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติระหว่างความกลัวของมนุษย์ในทุกตัวแปรกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีฯ

สมมติฐานที่สาม การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ การเปิดรับสื่อทุกประเภทมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีฯ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ดังนี้ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์(.134) การเปิดรับสื่อวิทยุ (.132) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์(.095) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่สี่ ความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือความสนใจต่อประเด็นข้อโต้แย้ง(.323) การรับรู้ผลกระทบของประเด็นข้อโต้แย้งที่มีต่อตนเอง(.247) และการรับรู้ความสำคัญของประเด็นโต้แย้งที่มีต่อสังคม (.146) มีความสัมพันธ์ต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีฯอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานที่ห้า ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม ,ในขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐานบางส่วน กล่าวคือ ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมไม่พบนัยยะสำคัญทางสถิติ

นัยยะสำคัญทางสถิติยืนยันได้จากการที่ตัวแปรที่เป็นตัวบ่งชี้ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมทั้ง 3 ตัวแปรคือการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย(.142) พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม

(.111) และพฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม (.124) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่หก ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาในประเด็นนี้ พบว่า ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย จำนวน 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง (.171) ความสนใจทางการเมือง(.316) ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง(.240) และ ความอดกลั้นทางการเมือง(-.113) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นนี้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ยกเว้นตัวแปรความไว้วางใจทางการเมืองเพียงตัวแปรเดียวที่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าว

การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ

การพยากรณ์ตัวแปรอิสระต่างๆ จำนวน 29 ตัวแปรที่มีต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ มีจำนวนทั้งสิ้น 6 ตัวแปรดังนี้ คือ อายุ(-.122) ภูมิภาค(.155) ความสนใจต่อประเด็นข้อโต้แย้ง (.203) การรับรู้ผลกระทบของประเด็นข้อโต้แย้งที่มีต่อตนเอง (.111) ความสนใจทางการเมือง(.203) และการรับรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (-.088)

ตารางที่ 13 อำนาจในการพยากรณ์ตามลำดับที่ของตัวแปรพยากรณ์จากตัวแปรที่ศึกษา
จำนวน 29 ตัวแปรที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะที่ 1

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	F
X ₁₀	.323	.105	.103	61.756***
X ₁₀ , X ₂₄	.401	.161	.158	35.608***
X ₁₀ , X ₂₄ , X ₆	.448	.201	.196	26.137***
X ₁₀ , X ₂₄ , X ₆ , X ₂	.463	.214	.208	9.065**
X ₁₀ , X ₂₄ , X ₆ , X ₂ , X ₁₁	.476	.226	.219	8.114**
X ₁₀ , X ₂₄ , X ₆ , X ₂ , X ₁₁ , X ₂₉	.483	.234	.225	5.010*

หมายเหตุ - ประเด็นสาธารณะที่ 1 ในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้

- *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบหลายขั้นตอน ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความสนใจในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ (X₁₀) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .105 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นนี้ของกลุ่มตัวอย่างสามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 10.5

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความสนใจทางการเมือง (X₂₄) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .161 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจในข้อโต้แย้งในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้และความสนใจทางการเมือง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 16.1

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ภูมิภาค (X₆) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .201 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจในข้อโต้แย้งในประเด็นใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ความสนใจทางการเมืองและภูมิภาค สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 20.1

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อายุ (X_2) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .214 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสนใจในข้อโต้แย้งในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ความสนใจทางการเมือง ภูมิภาคและอายุ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 21.4

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (X_{11}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .226 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสนใจในข้อโต้แย้งในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ความสนใจทางการเมือง ภูมิภาค อายุและการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 22.6

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (X_{29}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .234 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจในข้อโต้แย้งในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ความสนใจทางการเมือง ภูมิภาค อายุ การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 23.4

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะในประเด็นสาธารณะที่ 1

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t
ความสนใจในประเด็นสาธารณะที่ 1	.212	.043	.203	4.927***
ความสนใจทางการเมือง	.333	.056	.241	5.902***
ภูมิภาคที่อาศัย	.471	.121	.155	3.885***
อายุ	-.260	.085	-.122	-3.069**
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.095	.035	.111	2.754**
การรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.183	.082	-.088	-2.238*

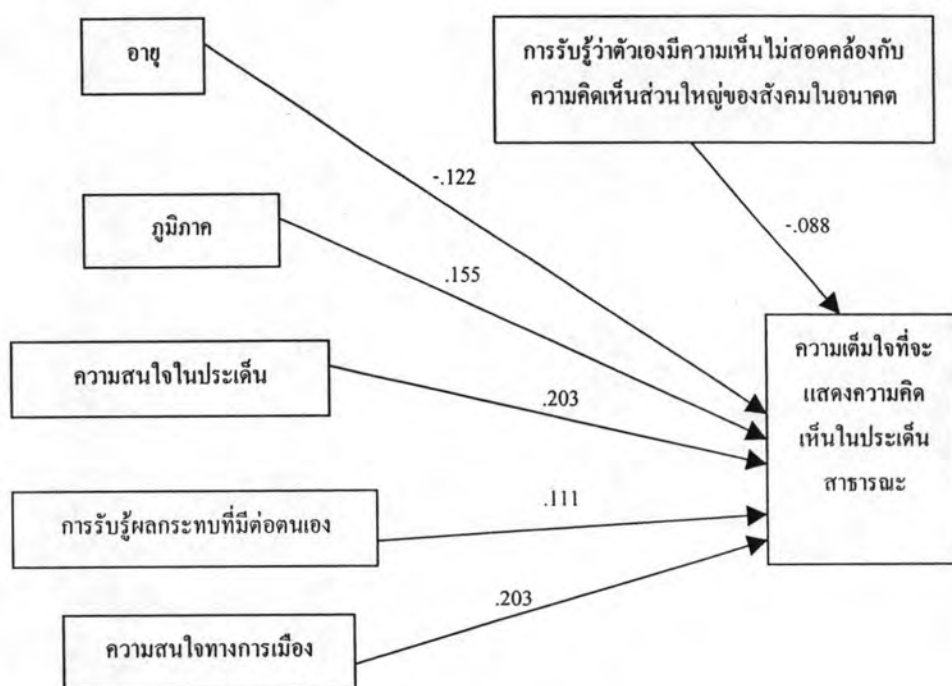
หมายเหตุ ประเด็นสาธารณะที่ 1 ในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ // * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 14 แสดงว่าเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ ความสนใจทางการเมือง (.203) รองลงมา คือ ความสนใจในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ (Beta = .203) ภูมิภาค (Beta = .155) อายุ (Beta = -.122) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (Beta = .111) และการรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (Beta = -.088) ตามลำดับ หรือกล่าวได้ว่า ความสนใจทางการเมือง มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ รองลงมา คือ ความสนใจในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ภูมิภาค อายุ การรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต

แบบจำลองของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็น
การใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้

ภาพที่ 2 แบบจำลองของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธี

จากภาพที่ 2 แสดงว่า ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้มีจำนวน 6 ตัวแปร คือ ความสนใจในประเด็นสาธารณะความสนใจทางการเมือง (.203) ภูมิภาค (.155) อายุ (-.122) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.111)และการรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (-.088) มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการใช้แนวทางสันติวิธี

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
เพื่อพยากรณ์ตัวแปรอิสระที่มีต่อความเต็มที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งประเด็น
การเสนอให้ยกเลิกการหายหอยบนดิน

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรลักษณะทางประชากร		
เพศ	.028	-.015
อายุ	-.008	-.056
การศึกษา	.006	.008
รายได้	-.065	-.041
อาชีพ	-.039	-.030
ภูมิภาค	-.045	-.056
ตัวแปรการเปิดรับสื่อมวลชน		
สื่อโทรทัศน์	.116**	.016
สื่อวิทยุกระจายเสียง	.188***	.093*
สื่อสิ่งพิมพ์	.182***	.060
ตัวแปรความมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะที่ 2*		
ความสนใจต่อประเด็นสาธารณะที่ 2	.288***	.165***
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.270***	.177***
การรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม	.207***	.080
ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยา		
ความกลัวการโคດเคี้ยว	-.011	.016
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	-.051	-.057
ความกลัวการเสียหน้า	.073*	.033
ตัวแปรลักษณะทางวัฒนธรรม		
บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง	.045	.000
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	-.021	-.082*
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย	.104**	.072
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม	.144***	.073
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม	-.011	-.004
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า	-.020	-.016
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก	-.023	-.019

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย		
ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง	.145***	.055
ความสนใจทางการเมือง	.244***	.172***
ความไว้วางใจทางการเมืองและสังคม	.019	-.006
ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง	.123**	.001
ความอดกลั้นทางการเมือง	-.102*	-.069
ตัวแปรอิทธิพลการรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม		
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	-.107**	-.013
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.155***	-.095*
Total R² (ร้อยละ)		17.10*

*หมายเหตุ — ประเด็นสาธารณะในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นข้อเสนอให้ยกเลิกการขายหวยบนดิน

-ค่า Betas (β) คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)

-*p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากตารางที่ 15 ได้แสดงผลการทดสอบตามสมมติฐาน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะเรื่องการเสนอยกเลิกหวยบนดิน ดังนี้

สมมติฐานที่หนึ่ง การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาขั้นต้นสมมติฐาน กล่าวคือ การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบัน(-.107) และการรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคต(-.155) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกหวยบนดินอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .001

สมมติฐานที่สอง ความกลัวของมนุษย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติระหว่างความกลัวของมนุษย์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกห้วยบนดิน ยกเว้นตัวแปรความกลัวการเสียน้ำ(.073)

สมมติฐานที่สาม การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ การเปิดรับสื่อทุกประเภทมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกห้วยบนดินอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .001 ดังนี้ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์(.116) การเปิดรับสื่อวิทยุ (.188) การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์(.182)

สมมติฐานที่สี่ ความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือความสนใจต่อประเด็นสาธารณะ(.288) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.270) และการรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม (.207) มีความสัมพันธ์ต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกห้วยบนดินอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานที่ห้า ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม ,ในขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐานบางส่วน กล่าวคือ ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมไม่พบนัยยะสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ พบจากตัวแปร การสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย (.104) และพฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม(.144) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกห้วยบนดินอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ .001

สมมติฐานที่หก ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาในประเด็นนี้ พบว่า ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย จำนวน 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง (.145) ความสนใจทางการเมือง(.244) ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง(.123) และ ความอดกลั้นทางการเมือง(-.102) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นนี้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ.05 ยกเว้นตัวแปรความไว้วางใจทางการเมืองเพียงตัวแปรเดียวที่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าว

การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ

การพยากรณ์ตัวแปรอิสระต่างๆ จำนวน 29 ตัวแปรที่มีต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น ในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกหวยบนดินนั้น จากตารางที่ 15 แสดงว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นประเด็นสาธารณะเรื่องการยกเลิกหวยบนดินได้มีจำนวนทั้งสิ้น 6 ตัวแปร คือ ความสนใจต่อประเด็นสาธารณะ(.165) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.177) บุคลิกภาพแบบพึ่งพา (-.082) ความสนใจทางการเมือง(.172) และการรับรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต(-.095) สามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ได้

ตารางที่ 16 อำนวยในการพยากรณ์ตามลำดับที่ของตัวแปรพยากรณ์จากตัวแปรที่ศึกษา จำนวน 29 ตัวแปรที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะที่ 2

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	F
X ₁₀	.288	.083	.081	47.593***
X ₁₀ , X ₂₄	.339	.115	.112	19.047***
X ₁₀ , X ₂₄ , X ₁₁	.386	.149	.144	20.948***
X ₁₀ , X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₉	.397	.158	.151	5.471*
X ₁₀ , X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₉ , X ₈	.406	.165	.157	4.394*
X ₁₀ , X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₉ , X ₈ , X ₁₇	.413	.171	.161	3.969*

หมายเหตุ -ประเด็นสาธารณะที่ 2 หมายถึง ประเด็นข้อเสนอให้ยกเลิกการขายหวยบนดิน

- *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบหลายขั้นตอน ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความสนใจในประเด็นการเสนอยกเลิกการขายหวยบนดิน (X_{10}) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .083 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นนี้ของกลุ่มตัวอย่างสามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นประเด็นนี้ได้ร้อยละ 8.3

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความสนใจทางการเมือง (X_{20}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .115 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจในข้อโต้แย้งในประเด็นการเสนอยกเลิกการขายหวยบนดิน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 11.5

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (X_{11}) ค่าประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .149 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจในข้อโต้แย้งประเด็นเสนอยกเลิกการขายหวยบนดิน ความสนใจทางการเมือง และการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเองสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 14.9

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (X_{29}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .158 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นเสนอยกเลิกการขายหวยบนดิน ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเองและการรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 15.8

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การเปิดรับสื่อวิทยุ (X_9) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .165 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นเสนอยกเลิกการขายหวยบนดิน ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง การรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต และการเปิดรับสื่อวิทยุ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 16.5

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์บุคลิกภาพแบบพึ่งพา (X_{17}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .171 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความสนใจในประเด็นเสนอยกเลิกการขายหอยบนดิน ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง การรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต การเปิดรับสื่อวิทยุและบุคลิกภาพแบบพึ่งพา สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 17.1

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b)

และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะที่ 2

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t
ความสนใจในประเด็นสาธารณะที่ 2	.147	.039	.165	3.739***
ความสนใจทางการเมือง	.219	.058	.172	3.786***
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.139	.034	.177	4.033***
การรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.178	.077	-.095	-2.314*
การเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียง	.067	.032	.093	2.113*
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	-.146	.073	-.082	-1.992*

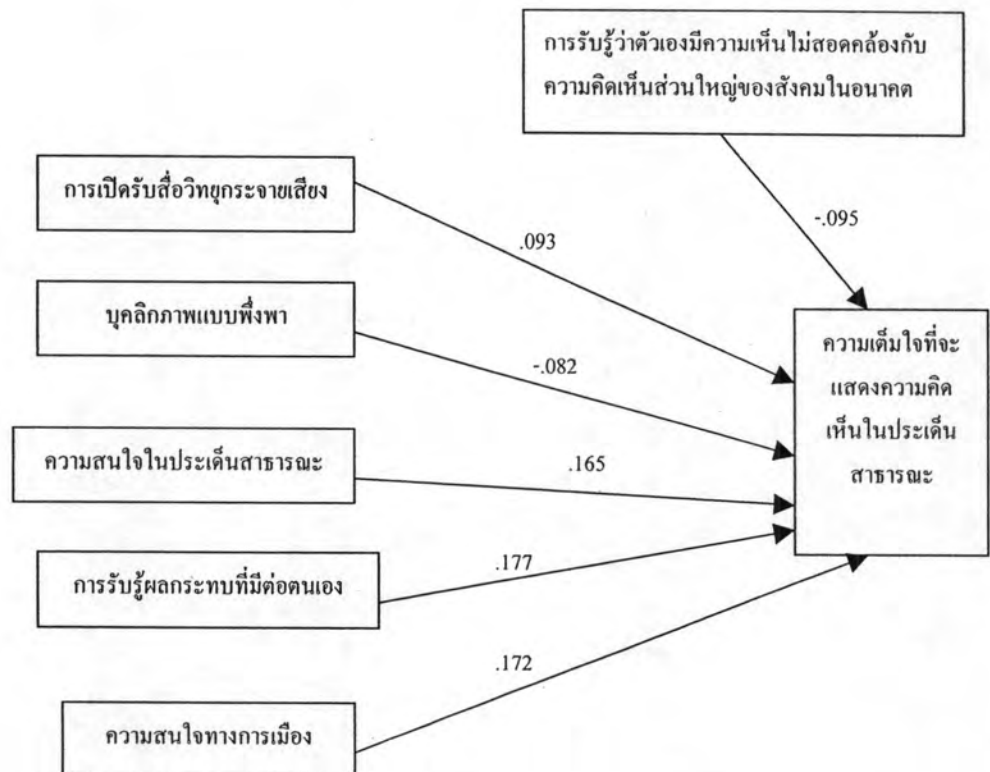
หมายเหตุ -ประเด็นสาธารณะที่ 2 หมายถึง ประเด็นข้อเสนอให้ยกเลิกการขายหอยบนดิน

- *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 17 แสดงว่าเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (Beta = .177) รองลงมา คือ ความสนใจทางการเมือง (Beta = .172) ความสนใจในประเด็นการเสนอยกเลิกกฏอัยการศึก (Beta = .165) การรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (Beta = -.095) การเปิดรับสื่อวิทยุ (Beta = .093) และบุคลิกภาพแบบพึ่งพา (Beta = -.082) ตามลำดับ หรือกล่าวได้ว่า การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกการขายหอยบนดิน รองลงมา คือ ความสนใจทางการเมือง ความสนใจในประเด็นการเสนอยกเลิกหอยบนดิน การรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต การเปิดรับสื่อวิทยุ และบุคลิกภาพแบบพึ่งพา

แบบจำลองของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็น
การเสนอให้ยกเลิกห้วยบนดิน

ภาพที่ 3 แบบจำลองอิทธิพลของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกห้วยบนดิน

จากแผนภาพที่ 3 แสดงว่า ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งประเด็นการเสนอให้ยกเลิกห้วยบนดิน มีจำนวน 6 ตัวแปร คือ การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.177) ความสนใจทางการเมือง(.172) ความสนใจในประเด็นโต้แย้ง(.165) การรับรู้ความไม่สอดคล้องกับความเห็นส่วนใหญ่ของสังคม (-.095) การเปิดรับสื่อวิทยุ (.093) และบุคลิกภาพแบบพึ่งพา(-.082)

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
เพื่อพยากรณ์ตัวแปรอิสระที่มีต่อความเต็มที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็น
การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรลักษณะประชากร		
เพศ	.072*	-.008
อายุ	-.031	-.057
การศึกษา	-.123**	-.039
รายได้	-.033	-.036
อาชีพ	-.060	.026
ภูมิภาค	.212***	.101**
ตัวแปรการเปิดรับสื่อมวลชน		
สื่อโทรทัศน์	.132**	.002
สื่อวิทยุกระจายเสียง	.186***	.033
สื่อสิ่งพิมพ์	.173***	.028
ตัวแปรความมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะที่ 3*		
ความสนใจต่อประเด็นสาธารณะที่ 3	.324***	-.083*
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.330***	.204***
การรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม	.251***	.012
ตัวแปรลักษณะทางจิตวิทยา		
ความกลัวการ โดดเดี่ยว	.005	.025
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	-.033	-.083*
ความกลัวการเสียหน้า	.096*	.045
ตัวแปรทางวัฒนธรรม		
บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง	.052	-.005
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	.069	-.054
พฤติกรรมกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย	.164***	.049
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม	.152***	.046
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม	.066	.009
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า	.064	.025
พฤติกรรมกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก	.013	-.051

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรความเกี่ยวข้องกับการกิจกรรมประชาธิปไตย		
ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง	.244***	.079
ความสนใจทางการเมือง	.342***	.232***
ความไว้วางใจทางการเมืองและสังคม	.114**	.035
ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง	.231***	.017
ความอดกลั้นทางการเมือง	-.199***	-.155***
ตัวแปรอิทธิพลการรับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม		
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	-.280***	-.078
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.283***	-.168***
Total R² (ร้อยละ)		28.20*

*หมายเหตุ – ประเด็นสาธารณะในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นข้อเสนอให้ยกเลิกกฏอัยการศึก

-ค่า Betas (β) คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)

-*p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากตารางที่ 18 ได้แสดงผลการทดสอบตามสมมติฐาน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกกฏอัยการศึก ดังนี้

สมมติฐานที่หนึ่ง การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐาน กล่าวคือ การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบัน(-.280) และการรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคต(-.283) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ .001

สมมติฐานที่สอง ความกลัวของมนุษย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติระหว่างความกลัวของมนุษย์ทุกตัวกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกกฎหมายการศึกษา ยกเว้นตัวแปรความกลัวการเสียน้ำ(.096) ที่ระดับ .05

สมมติฐานที่สาม การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ การเปิดรับสื่อทุกประเภทมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกกฎหมายการศึกษาอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .001 ดังนี้ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์(.132) การเปิดรับสื่อวิทยุ (.186) การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์(.173)

สมมติฐานที่สี่ ความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือความสนใจต่อประเด็นสาธารณะ (.324) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (.330) และการรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม (.251) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกกฎหมายการศึกษาอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001

สมมติฐานที่ห้า ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม ,ในขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐานบางส่วน กล่าวคือ ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมไม่พบนัยยะสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติยืนยันได้จากการที่ตัวแปรที่เป็นตัวบ่งชี้ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยม 2 ตัวแปรคือการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย(.164) และพฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม(.152) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกกฎหมายการศึกษาอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานที่หก ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาในประเด็นนี้ พบว่า ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตยทุกตัวแปร คือ ตัวแปรความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง (.244) ความสนใจทางการเมือง(.342) ความไว้วางใจทางการเมือง (.114) ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง(.231) และ ความอดกลั้นทางการเมือง(-.199) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ประเด็นสาธารณะนี้ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01

การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ

การพยากรณ์ตัวแปรอิสระต่างๆ จำนวน 29 ตัวแปรที่มีต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกกฏอัยการศึก จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ประเด็นสาธารณะเรื่องการเสนอยกเลิกกฏอัยการศึกได้มีจำนวน 7 ตัวแปร คือ ภูมิภาค (.101) ความสนใจต่อประเด็นสาธารณะ (-.083) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.204) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง(-.083) ความสนใจทางการเมือง(.232) และความอดกลั้นทางการเมือง (-.155) และการรับรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (-.168)

ตารางที่ 19 อำนวยในการพยากรณ์ตามลำดับที่ของตัวแปรพยากรณ์จากตัวแปรที่ศึกษา จำนวน 29 ตัวแปรที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ประเด็นสาธารณะที่ 3

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	F
X ₂₄	.342	.117	.115	70.154***
X ₂₄ , X ₁₁	.438	.192	.189	48.928***
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₉	.485	.235	.231	29.949***
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₉ , X ₂₇	.505	.255	.250	14.118***
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₉ , X ₂₇ , X ₆	.517	.268	.261	8.767**
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₉ , X ₂₇ , X ₆ , X ₁₀	.526	.276	.268	6.189*
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₉ , X ₂₇ , X ₆ , X ₁₀ , X ₁₄	.531	.282	.273	4.403*

หมายเหตุ -ประเด็นสาธารณะที่ 3 หมายถึง ประเด็นข้อเสนอให้ยกเลิกกฏอัยการศึก

- *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบหลายขั้นตอน ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความสนใจทางการเมือง (X_{24}) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .117 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นนี้ของกลุ่มตัวอย่างสามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 11.7

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง (X_{11}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .201 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าความสนใจทางการเมืองและการรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 19.2

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (X_{29}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .235 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบต่อตนเองและการรับรู้ความไม่สอดคล้องกับแนวโน้มความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 23.5

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความอดกลั้นทางการเมือง (X_{27}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .255 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต และความอดกลั้นทางการเมือง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 25.5

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ภูมิภาค (X_9) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .268 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต ความอดกลั้นทางการเมืองและภูมิภาค สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 26.8

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความสนใจในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก (X_{10}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .276 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะ

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง การรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต ความอดกลั้นทางการเมือง ภูมิภาคและความสนใจในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกกฏอัยการศึก สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 27.6

ขั้นที่ 7 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (X_{14}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .282 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง การรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต ความอดกลั้นทางการเมือง ภูมิภาคและความสนใจในประเด็นการเสนอให้ยกเลิกกฏอัยการศึก และความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 28.2

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบเนนดิบ (b)

และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะในประเด็นสาธารณะที่ 3

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t
ความสนใจทางการเมือง	.311	.053	.232	5.923***
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.168	.033	.204	5.113***
การรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.302	.070	-.168	-
ความอดกลั้นทางการเมือง	-.215	.056	-.155	-
ภูมิภาคที่อาศัย	.299	.113	.101	2.650**
ความสนใจในประเด็นสาธารณะที่ 3	.093	.039	.101	2.407*
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	-.132	.063	-.083	-2.098*

หมายเหตุ -ประเด็นสาธารณะที่ 3 หมายถึง ประเด็นข้อเสนอให้ยกเลิกกฏอัยการศึก

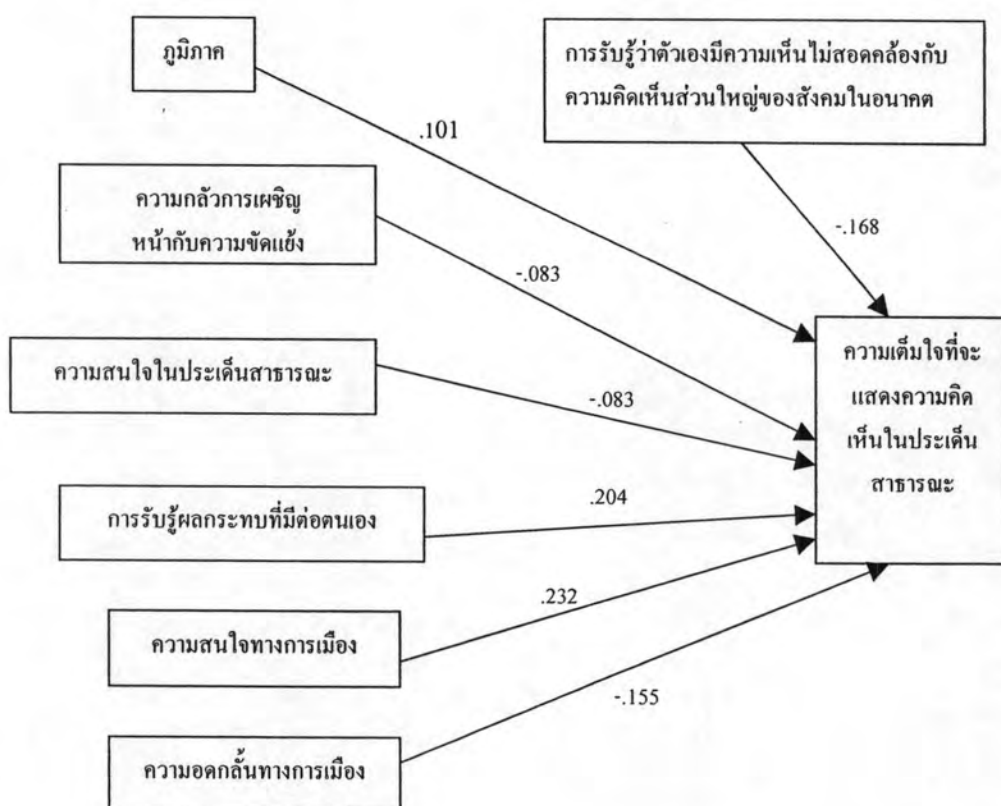
- * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 20 แสดงว่าเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ ความสนใจทางการเมือง ($Beta = .232$) รองลงมา คือ การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง ($Beta = .204$) การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต ($Beta = -.168$) ความอดกลั้นทางการเมือง ($Beta = -.155$) ภูมิภาค ($Beta = .101$) ความสนใจในประเด็นการเสนอยกเลิกกฎหมายการศึกษา ($Beta = .101$) และความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง หรือกล่าวได้ว่า ความสนใจทางการเมือง มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกกฎหมายการศึกษา รองลงมา คือ การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต ความอดกลั้นทางการเมือง ภูมิภาค ความสนใจในประเด็นการเสนอยกเลิกกฎหมายการศึกษา และความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง

แบบจำลองของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็น
การเสนอให้ยกเลิกกฎอัยการศึก

ภาพที่ 4 แบบจำลองของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกกฎอัยการศึก

จากภาพที่ 4 แสดงว่า ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการเสนอยกเลิกกฎอัยการศึก มีจำนวน 7 ตัวแปร คือ ความสนใจทางการเมือง(.232) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.204) การรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (-.168) ภูมิภาค(.101) ความสนใจในประเด็นสาธารณะ(-.083) และความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (-.083)

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
เพื่อพยากรณ์ตัวแปรอิสระที่มีต่อความเต็มที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็น
การขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรลักษณะทางประชากร		
เพศ	.047	-.018
อายุ	-.054	-.145***
การศึกษา	-.008	.032
รายได้	-.054	-.083
อาชีพ	-.037	-.036
ภูมิภาค	.047	-.029
ตัวแปรการเปิดรับสื่อมวลชน		
สื่อโทรทัศน์	.191*	-.012
สื่อวิทยุกระจายเสียง	.187***	.007
สื่อสิ่งพิมพ์	.257***	.116**
ตัวแปรความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะที่ 4*		
ความสนใจต่อประเด็นสาธารณะที่ 4	.394***	.243***
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.233***	.111**
การรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม	.209***	.013
ตัวแปรลักษณะทางจิตวิทยา		
ความกลัวการโดดเดี่ยว	-.064	-.060
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	-.080*	-.123**
ความกลัวการเสียหน้า	.041	.014
ตัวแปรทางวัฒนธรรม		
บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง	.091*	.020
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	.076	.048
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย	.162***	.046
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก	.040	.009
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม	.158***	.038
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม	.032	.011
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า	-.001	.021

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย		
ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง	.208***	.032
ความสนใจทางการเมือง	.332***	.178***
ความไว้วางใจทางการเมืองและสังคม	.034	.021
ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง	.228***	.049
ความอดกลั้นทางการเมือง	-.110**	-.114**
ตัวแปรอิทธิพลการรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม		
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	-.146***	-.022
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.182***	-.101*
Total R² (ร้อยละ)		26.70**

*หมายเหตุ - ประเด็นสาธารณะ ในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

-ค่า Betas (β) คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)

-*p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากตารางที่ 21 ได้แสดงผลการทดสอบตามสมมติฐาน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ดังนี้

สมมติฐานที่หนึ่ง การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐาน กล่าวคือ การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบัน(-.146) และการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคต(-.182) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อได้แย้งในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่

.001

สมมติฐานที่สอง ความกลัวของมนุษย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติระหว่างความกลัวของมนุษย์ทุกตัวกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ยกเว้นตัวแปรความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง(-.080) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่สาม การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ การเปิดรับสื่อทุกประเภทมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะเรื่องการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001 ดังนี้ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์(.191) การเปิดรับสื่อวิทยุ (.187) และการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์(.257)

สมมติฐานที่สี่ ความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือความสนใจต่อประเด็นสาธารณะ (.394) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.233) และการรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม(.209) มีความสัมพันธ์ต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานที่ห้า ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม ,ในขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐานบางส่วน กล่าวคือ ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมไม่พบนัยยะสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติยืนยันได้จากการที่ตัวแปรที่เป็นตัวบ่งชี้ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยม 3 ตัวแปร คือ บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง(.091) การสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย(.162)และพฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม(.158) มีความสัมพันธ์กับความ

เต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นการขอลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001

สมมติฐานที่หก ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาในประเด็นนี้ พบว่า ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย จำนวน 4 ตัวแปร กล่าวคือ ตัวแปรความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง (.208) ความสนใจทางการเมือง(.332) ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง(.228) และ ความอดกลั้นทางการเมือง(-.110) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นการขอลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ยกเว้นตัวแปรความไว้วางใจทางการเมือง

การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ

การพยากรณ์ตัวแปรอิสระต่างๆ จำนวน 29 ตัวแปรที่มีต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการขอลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ได้มีจำนวนทั้งสิ้น 8 ตัวแปร คือ อายุ (-.145) การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ (.116) ความสนใจต่อประเด็นข้อโต้แย้ง(.243) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.111) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง(-.123)การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (-.101)

ตารางที่ 22 อำนาจในการพยากรณ์ตามลำดับที่ของตัวแปรพยากรณ์จากตัวแปรที่ศึกษา
จำนวน 29 ตัวแปรที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะที่ 4*

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	F
X ₁₂	.394	.155	.153	96.406***
X ₁₂ , X ₂₄	.451	.204	.201	32.219***
X ₁₂ , X ₂₄ , X ₂	.467	.218	.214	9.695**
X ₁₂ , X ₂₄ , X ₂ , X ₉	.483	.233	.227	10.189**
X ₁₂ , X ₂₄ , X ₂ , X ₉ , X ₂₉	.494	.244	.237	7.383**
X ₁₂ , X ₂₄ , X ₂ , X ₉ , X ₂₉ , X ₁₄	.501	.251	.242	4.866*
X ₁₂ , X ₂₄ , X ₂ , X ₉ , X ₂₉ , X ₁₄ , X ₂₇	.510	.261	.251	6.802**
X ₁₂ , X ₂₄ , X ₂ , X ₉ , X ₂₉ , X ₁₄ , X ₂₇ , X ₁₁	.517	.267	.256	4.807*

หมายเหตุ - ประเด็นสาธารณะที่ 4 ในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ

- *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบหลายขั้นตอน ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความสนใจในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร (X₁₂) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ได้ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .155 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นนี้ของกลุ่มตัวอย่างสามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ได้ร้อยละ 15.50

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความสนใจทางการเมือง (X₂) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .201 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และความสนใจทางการเมือง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ได้ร้อยละ 20.1

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อายุ (X₉) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .214 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ความสนใจทางการเมือง และอายุ

สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 21.4

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การเปิดรับสิ่งพิมพ์ (X_{10}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .227 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ความสนใจทางการเมือง อายุ และการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 22.7

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (X_{29}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .237 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ความสนใจทางการเมือง อายุ การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ และการรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 23.7

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (X_{14}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .242 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ความสนใจทางการเมือง อายุ การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต และความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 24.2

ขั้นที่ 7 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความอดกลั้นทางการเมือง (X_{22}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .251 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นการขอกลับเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ความสนใจทางการเมือง อายุ การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งและความอดกลั้นทางการเมือง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 25.1

ขั้นที่ 8 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (X_{11}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .256 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นการขอลี้ภัยเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ความสนใจทางการเมือง อายุ การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง ความอดกลั้นทางการเมือง และการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 25.6

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b)

และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะในประเด็นสาธารณะที่ 4*

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t
ความสนใจในประเด็นสาธารณะที่ 4	.244	.037	.277	6.672***
ความสนใจทางการเมือง	.237	.059	.178	4.049***
อายุ	-.299	.080	-.145	-3.753***
การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์	.128	.046	.116	2.755**
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.201	.078	-.101	-2.590**
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	-.195	.064	-.123	-3.037**
ความอดกลั้นทางการเมือง	-.158	.056	-.114	-2.810**
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.078	.036	.088	2.193*

หมายเหตุ -ประเด็นสาธารณะที่ 4 ในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นการขอลี้ภัยเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ

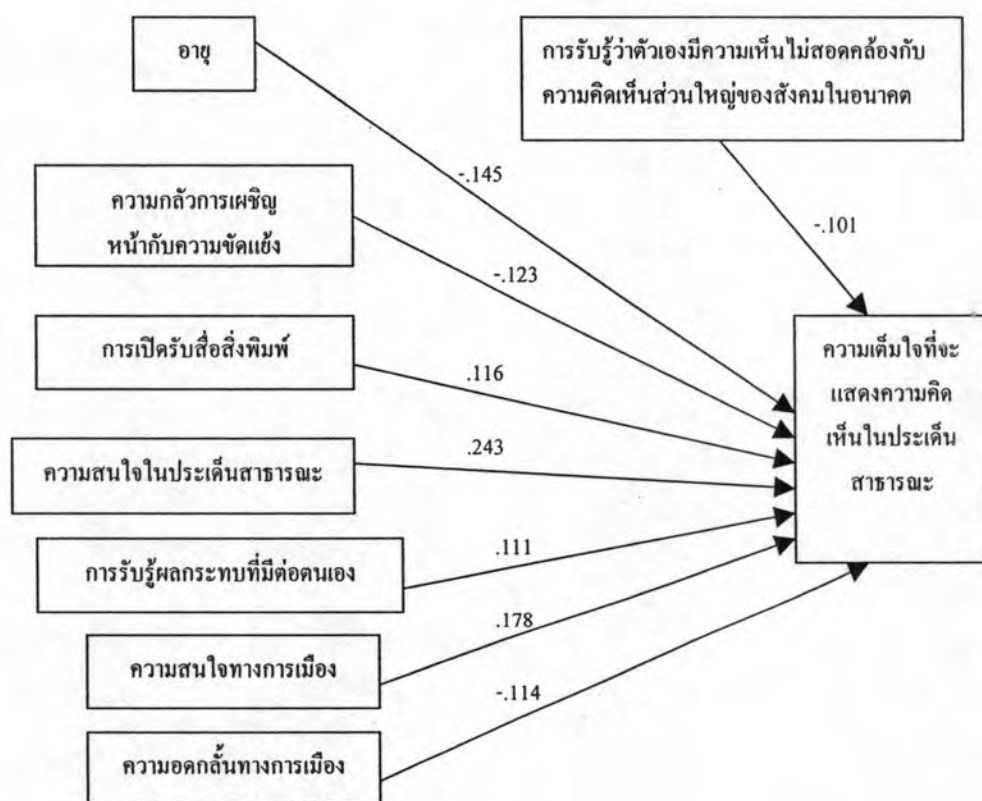
- *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 23 แสดงว่าเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ ความสนใจในประเด็นการขอลี้ภัยเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร (Beta = .277) รองลงมา คือ ความสนใจทางการเมือง (Beta = .178) อายุ (Beta = -.145) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (Beta = -.123) การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ (Beta = .116) ความอดกลั้นทางการเมือง (Beta = -.114) การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (Beta = -.101) และการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (Beta = .088) ตามลำดับ หรือกล่าวได้ว่า ความสนใจในประเด็นการขอลี้ภัยเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการขอลี้ภัยเข้าประเทศของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร รองลงมา คือ ความสนใจทาง

การเมือง อายุ ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ความอดกลั้นทางการเมือง การรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต และการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง

แบบจำลองของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการขอลงทะเบียนของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

ภาพที่ 5 แบบจำลองของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นการขอลงทะเบียนของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

จากแผนภาพที่ 5 แสดงว่า ตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นการขอลงทะเบียนของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีจำนวน 7 ตัวแปร คือ ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (.243) ความสนใจทางการเมือง(.178) อายุ (-.145) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง(.123) การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์(.116) ความอดกลั้นทางการเมือง(-.114) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.111) และการรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต (-.101)

ส่วนที่สอง การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเส้นตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นสาธารณะในภาพรวม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง

ในส่วนสุดท้ายนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาคะแนนของแต่ละตัวแปรในทุกประเด็นสาธารณะมารวมกัน เพื่อหาค่าเฉลี่ย จากนั้นนำเอาค่าเฉลี่ยดังกล่าววิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (r) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (β) ตามขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 อีกครั้ง เพื่อให้เห็นภาพรวมของแบบจำลองที่แสดงให้เห็นปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ หลังจากนั้น ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Lisrel เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นเพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัว (จากขั้นตอนที่ 2) มีค่าอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ และตัวแปรใดที่มีอิทธิพลทางตรงและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เพื่อทดสอบว่า นอกเหนือจากตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ของสังคมแล้ว ยังมีปัจจัยใดที่สามารถทำนายความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะในสังคมไทยได้อีกบ้าง

ในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง เพื่อขยายแนวคิดทฤษฎีวงเกลียวแห่งความเจ็บ โดยการหาอิทธิพลร่วม (interaction effect) ระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ และตัวแปรอิสระต่างๆ (โดยการจับคู่วิเคราะห์ทีละตัวแปร) กับ ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เพื่อที่จะดูว่าในกลุ่มที่มีการรับรู้ว่าคุณมีความคิดไม่เห็นสอดคล้องไม่สอดคล้องมาก (ใน 3 ระดับ) ตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีอิทธิพลร่วมที่ทำให้คะแนนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน ซึ่งในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ปรับระดับความคิดออกเป็น 2 ระดับ คือกลุ่มที่มีความเห็นไม่สอดคล้อง (ซึ่งอยู่ในระดับน้อย) และกลุ่มที่มีความเห็นไม่สอดคล้องมาก (ระดับมาก) ทั้งนี้เพื่อให้เห็นผลของการอิทธิพลร่วม หรือปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่าง 2 ตัวแปร ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่า เมื่อปัจเจกบุคคลต้องอยู่ในระดับความสอดคล้องเหมือนกัน แต่มีระดับที่แตกต่างกัน อิทธิพลร่วมระหว่างตัวแปรการรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ กับตัวแปรอิสระอื่นๆ จะส่งผลร่วมกันต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างไร ดังผลการวิเคราะห์ข้างล่างนี้

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการถดถอยพหุคูณ

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
เพื่อพยากรณ์ตัวแปรอิสระที่มีต่อความเต็มที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรลักษณะทางประชากร		
เพศ	.065	-.009
อายุ	-.059	-.133**
การศึกษา	-.081*	-.023
รายได้	-.015	-.070
อาชีพ	-.047	-.016
ภูมิภาค	.158***	.043
ตัวแปรการเปิดรับสื่อมวลชน		
สื่อโทรทัศน์	.158***	.035
สื่อวิทยุกระจายเสียง	.229***	.042
สื่อสิ่งพิมพ์	.229***	.048
ตัวแปรความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะ		
ความสนใจต่อประเด็นสาธารณะ	.320***	.117*
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.297***	.180***
การรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม	.160***	-.027
ตัวแปรลักษณะทางจิตวิทยา		
ความกลัวการโคດเคี้ยว	-.017	-.005
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	-.062	-.130**
ความกลัวการเสียหน้า	.084*	.044
ตัวแปรทางวัฒนธรรม		
บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง	.075*	.000
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	.040	-.036
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย	.180***	.066
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก	.008	-.036
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม	.184***	.046
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม	.065	.011
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า	.026	.029

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	Zero-order Correlation (r)	Betas (β)
ตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย		
ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง	.251***	.044
ความสนใจทางการเมือง	.404***	.319***
ความไว้วางใจทางการเมือง	.054	.024
ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง	.268***	.037
ความอดกลั้นทางการเมือง	-.171***	-.168***
ตัวแปรอิทธิพลการรับรู้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม		
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	-.164***	-.087*
การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต	-.158***	-.027
Total R² (ร้อยละ)		27.90*

*หมายเหตุ - ประเด็นสาธารณะ ในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นสาธารณะในภาพรวม

-ค่า Betas (β) คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ ซึ่งอยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients)

-*p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากตารางที่ 24 ได้แสดงผลการทดสอบตามสมมติฐาน ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะในภาพรวม ดังนี้

สมมติฐานที่หนึ่ง การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐาน กล่าวคือ การรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบัน (-.164) และการรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคต (-.158) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็น โดยรวม อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานที่สอง ความกลัวของมนุษย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติระหว่างความกลัวของมนุษย์ทุกตัวกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะในภาพรวม ยกเว้นความกลัวการเสียน้ำ(0.84) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่สาม การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ การเปิดรับสื่อทุกประเภทมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะในภาพรวมอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ดังนี้ การเปิดรับสื่อโทรทัศน์(.158) การเปิดรับสื่อวิทยุ (.229) และการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์(.229) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งประเด็นนี้อย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ .001

สมมติฐานที่สี่ ความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือความสนใจในประเด็นสาธารณะ (.320) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.297) และการรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม (.160) มีความสัมพันธ์ต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะในภาพ โดยรวมอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานที่ห้า ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม , ในขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ เมื่อปัจเจกบุคคลรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสังคม

ผลการศึกษายืนยันสมมติฐานบางส่วน กล่าวคือ ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยมมีความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ ขณะที่ลักษณะวัฒนธรรมแบบกลุ่มนิยมไม่พบนัยยะสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติยืนยัน ได้จากการที่ตัวแปรที่เป็นตัวบ่งชี้ลักษณะวัฒนธรรมแบบปัจเจกชนนิยม 3 ตัวแปรคือ บุคลิกภาพแบบปัจเจกชนนิยม(.075) การสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย(.180)และพฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม(.184) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจ

ที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นสาธารณะโดยรวมอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .001

สมมติฐานที่หก ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่ประเด็นสาธารณะ

ผลการศึกษาในประเด็นนี้ พบว่า ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย จำนวน 4 ตัวแปร กล่าวคือ ตัวแปรความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง (.251) ความสนใจทางการเมือง(.404) ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง(.268) และ ความอดกลั้นทางการเมือง(-.171) มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ โดยรวมอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นตัวแปรความไว้วางใจทางการเมือง

การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ

การพยากรณ์ตัวแปรอิสระต่างๆ จำนวน 29 ตัวแปรที่มีต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะโดยรวม จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะโดยรวม มีทั้งหมด 7 ตัวแปร คือ ตัวแปรอายุ (-.133) ความสนใจต่อประเด็นสาธารณะ (.117) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง(.180) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง(-.130) ความสนใจทางการเมือง(.319) ความอดกลั้นทางการเมือง (-.168) และการรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน (-.087)

ตารางที่ 25 อำนาจในการพยากรณ์ตามลำดับที่ของตัวแปรพยากรณ์จากตัวแปรที่ศึกษา
จำนวน 29 ตัวแปรที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะโดยรวม

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² Change	F
X ₂₄	.404	.164	.164	101.836***
X ₂₄ , X ₁₁	.458	.210	.047	30.624***
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₇	.479	.230	.020	13.365***
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₇ , X ₁₄	.495	.245	.015	10.277**
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₇ , X ₁₄ , X ₂	.510	.260	.015	10.326**
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₇ , X ₁₄ , X ₂ , X ₁₀	.521	.272	.012	8.475*
X ₂₄ , X ₁₁ , X ₂₇ , X ₁₄ , X ₂ , X ₁₀ , X ₂₇	.528	.279	.007	5.249*

หมายเหตุ - ประเด็นสาธารณะ ในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นสาธารณะในภาพรวมทุกประเด็น

- *p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์พหุคูณแบบหลายขั้นตอน ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความสนใจทางการเมือง (X₂₄) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .164 แสดงว่า ความสนใจในประเด็นนี้ของกลุ่มตัวอย่างสามารถพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 16.40

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (X₁₁) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .210 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า ความสนใจทางการเมืองและการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเองสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 21

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความอดกลั้นทางการเมือง (X₂₇) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .230 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเองและความอดกลั้นทางการเมืองสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (X_{10}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .245 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง ความอดกลั้นทางการเมืองและความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 24.50

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์อายุ (X_{21}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .260 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง ความอดกลั้นทางการเมือง ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งและอายุ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 26

ขั้นที่ 6 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (X_{11}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .272 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง ความอดกลั้นทางการเมือง ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง อายุและความสนใจในประเด็นสาธารณะ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้งในประเด็นนี้ ได้ร้อยละ 27.20

ขั้นที่ 7 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน (X_{22}) ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .279 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสนใจทางการเมือง การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง ความอดกลั้นทางการเมือง ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง อายุ ความสนใจในประเด็นสาธารณะ และการรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ ได้ร้อยละ 27.90

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน(β) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะโดยรวม

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	β	t
ความสนใจทางการเมือง	.325	.043	.319	7.602***
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	.161	.036	.180	4.524***
ความอดกลั้นทางการเมือง	-.178	.043	-.168	-4.141***
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	-.158	.049	-.130	-3.254**
อายุ	-.210	.060	-.133	-3.475**
ความสนใจในประเด็นสาธารณะ	.120	.044	.117	2.741*
การรับรู้ว่าตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความ คิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน	-.226	.099	-.087	-2.291*

หมายเหตุ -ประเด็นสาธารณะ ในตารางนี้ หมายถึง ประเด็นสาธารณะในภาพรวม

- * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

จากตารางที่ 26 แสดงว่าเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ ความสนใจทางการเมือง (Beta = .319) รองลงมา คือ การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (Beta = .180) ความอดกลั้นทางการเมือง (Beta = -.168) อายุ (Beta = -.133) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (Beta = -.130) ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (Beta = .117) และการรับรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน (Beta = -.087) ตามลำดับ หรือกล่าวได้ว่า ความสนใจทางการเมืองมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในข้อโต้แย้งประเด็นสาธารณะ รองลงมา คือการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง ความอดกลั้นทางการเมือง อายุ ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง ความสนใจในประเด็นสาธารณะ และการรับรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะ

1. การตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัย (โมเดลเริ่มต้น)กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัย(โมเดลเริ่มต้น)กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR) และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 27 ค่าสถิติต่างที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัย (โมเดลเริ่มต้น) กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าสถิติที่ตรวจสอบ	ค่าสถิติในโมเดล
ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square; χ^2 df = 6)	53.56
ระดับความน่าจะเป็น (Probability Level: P)	0.00
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI)	0.98
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	0.91
ค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR)	0.04
ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA)	0.09

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่า 53.56 ระดับความน่าจะเป็น 0.00 (ควรจะมีค่า $> .05$ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ค่า χ^2 ต้องไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ จึงถือว่าใช้ได้) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) 0.98 (ควรจะเข้าใกล้ 1) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) 0.91 (ควรจะเข้าใกล้ 1) ค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR) 0.04 (ควรจะเข้าใกล้ 0) และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) 0.09 ดังนั้นโมเดลตามสมมติฐาน(โมเดลเริ่มต้น) จึงยังไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นผู้วิจัยต้องมีการปรับโมเดลแต่งโมเดลต่อไป จนกว่าโมเดลจะมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังจากที่ผู้วิจัยได้มีการปรับโมเดลแล้ว ปรากฏผลดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ค่าสถิติต่างที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลตามสมมติฐาน การวิจัย (โมเดลเริ่มต้น) ที่ปรับปรุงกับข้อมูลเชิงประจักษ์

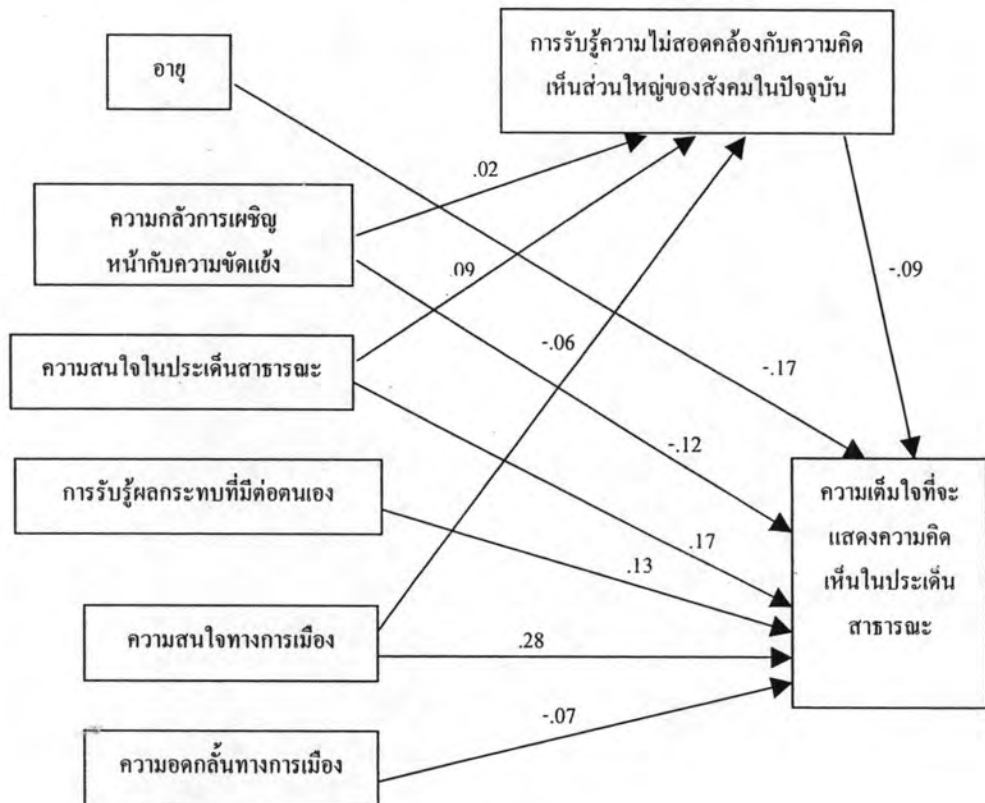
ค่าสถิติที่ตรวจสอบ	ค่าสถิติในโมเดล
ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square; χ^2 df = 3)	2.14
ระดับความน่าจะเป็น (Probability Level: P)	0.54
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI)	1.00
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	0.99
ค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR)	0.008
ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA)	0.00

ตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่า 2.14 ระดับความน่าจะเป็น 0.54 (มีค่า $> .05$ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ค่า χ^2 ไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติ) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) 0.998 (ค่าเข้าใกล้ 1) ค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR) 0.008 (เข้าใกล้ 0) และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) 0.00 ดังนั้น โมเดลตามสมมติฐาน (โมเดลเริ่มต้น) จึงมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. การวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

2.1 แผนภาพแสดงเส้นอิทธิพลของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ภาพที่ 6 แบบจำลองแสดงอิทธิพลของตัวแปรสาเหตุที่มีต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะโดยรวม

จากภาพที่ 6 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะเรียงจากระดับอิทธิพลมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด ประกอบด้วย ความสนใจทางการเมือง (0.28) ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (0.17) อายุ (- 0.176) การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง (0.13) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (- 0.12) การรับรู้ว่าตัวเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน (-.09) และความอดทนทางการเมือง (-0.07) ตามลำดับ

ส่วนตัวแปรสาเหตุ คือ ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (0.09) ความสนใจทางการเมือง (0.06) อายุ (-.15) และความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (0.02)

2. ผลการวิเคราะห์ห้วเคราะห์อิทธิพลทางตรง(DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง(DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ของตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ตัวแปร	การรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็น ไม่สอดคล้อง (Y ₁)			ความเต็มใจที่จะแสดง ความคิดเห็น (Y ₂)		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
อายุ (X ₁)	-	-	-	-0.17	-	-0.17
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง(X ₂)	0.02	-	0.02	-0.13	0.00	-0.13
ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (X ₃)	0.09	-	-0.09	0.18	0.01	0.19
การรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง (X ₁₁)						
ความสนใจทางการเมือง (X ₄)	-0.06	-	-0.06	0.29	0.01	0.30
ความอดทนทางการเมือง (X ₅)	-	-	-	0.13	-	0.13

จากตารางที่ 29 แสดงว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ ประกอบด้วย ความสนใจทางการเมือง (0.30) ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (0.19) อายุ (-0.17) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (-0.13) การรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง (0.13) และความอดทนทางการเมือง (-0.07)

ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ คือ ความสนใจทางการเมือง (0.29) ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (0.18) อายุ (-0.17) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (-0.13) การรับรู้ผลกระทบต่อตนเอง (0.13) และความอดทนทางการเมือง (-0.07)

ส่วนตัวแปรสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ คือ ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (0.09) ความสนใจทางการเมือง (-0.06) ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (-0.02)

การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง

ในส่วนการแสดงผลการวิเคราะห์ต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาตัวแปรอิสระต่างๆ จำนวน 26 ตัวแปรไปหาอิทธิพลร่วม (interaction effect) กับตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ (ทั้งในปัจจุบันและอนาคต) ที่มีต่อความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม
ระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในปัจจุบันและ
ตัวแปรอิสระต่างๆ กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	F (อิทธิพลทางตรง)	F (อิทธิพลร่วม)
ตัวแปรลักษณะทางประชากร		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × เพศ		.054
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	10.02***	
เพศ	3.15	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × อายุ		.36
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.40***	
อายุ	2.38	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × การศึกษา		.12
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	8.91***	
การศึกษา	.86	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × รายได้		.24
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	8.83***	
รายได้	.09	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × อาชีพ		2.14
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	6.00**	
อาชีพ	.00	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ภูมิภาค		1.84
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	8.97***	
ภูมิภาค	9.22**	

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	F (อิทธิพลทางตรง)	F (อิทธิพลร่วม)
ตัวแปรการเปิดรับสื่อสารมวลชน		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × สื่อโทรทัศน์		1.51
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	8.90***	
สื่อโทรทัศน์	11.54**	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × สื่อวิทยุกระจายเสียง		9.87
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	18.31	
สื่อวิทยุกระจายเสียง	.15	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × สื่อสิ่งพิมพ์		2.32
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	10.03***	
สื่อสิ่งพิมพ์	14.92***	
ตัวแปรความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะ		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × ความสนใจในประเด็น สาธารณะ		5.24*
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	1.36	
ความสนใจในประเด็นสาธารณะ	.38	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × การรับรู้ผลกระทบที่มี ต่อตนเอง		.82
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	8.01***	
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	38.88***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × การรับรู้ความสำคัญที่มี ต่อสังคม		.76
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	9.24***	
การรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม	7.30**	
ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยา		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × ความกลัวการ โศดเคี้ยว		.04
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	9.43***	
ความกลัวการ โศดเคี้ยว	1.41	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × ความกลัวการเผชิญหน้า กับความขัดแย้ง		1.10
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	7.88***	
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	3.13*	

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	F (อิทธิพลทางตรง)	F (อิทธิพลร่วม)
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความกลัวการเสียน้ำ		2.19
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	10.12***	
ความกลัวการเสียน้ำ	2.41	
ตัวแปรทางวัฒนธรรม		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × บุคลิกภาพแบบเป็นตัว ของตัวเอง		.97
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	8.67***	
บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง	6.13*	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × บุคลิกภาพแบบพึ่งพา		.06
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.14	
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	.99	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมการสื่อสาร แบบอิงบริบทน้อย		.37
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	2.39	
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย	16.53**	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมการสื่อสาร แบบอิงบริบทมาก		.92
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.06***	
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก	1.09	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมความขัดแย้ง แบบควบคุม		.21
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	8.09***	
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม	18.79***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมความขัดแย้ง แบบประนีประนอม		.19
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	11.69***	
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม	.54	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมความขัดแย้ง แบบเลี่ยงการเผชิญหน้า		.28
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	10.71	
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า	.03	

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	F (อิทธิพลทางตรง)	F (อิทธิพลร่วม)
ตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความมีประสิทธิภาพ ทางการเมืองของตนเอง		5.25*
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	20.12***	
ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง	3.79**	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความสนใจทางการเมือง		7.63**
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	6.72	
ความสนใจทางการเมือง	49.89***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความไว้วางใจทางการเมือง		.72
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	10.42***	
ความไว้วางใจทางการเมือง	.04	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความตระหนักในหน้าที่ ของพลเมือง		.16
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	10.84***	
ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง	22.84***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความอดกลั้นทางการ เมือง		1.52
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	7.37**	
ความอดกลั้นทางการเมือง	1.41	

*หมายเหตุ -*p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลร่วมกันกับการรับรู้ว่าตนเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน มีจำนวน 3 ตัวแปร คือ ความสนใจในประเด็นสาธารณะ ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองและ ความสนใจทางการเมือง

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม
ระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าตนเองมีความไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในอนาคตและตัวแปรอิสระต่างๆ กับความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะ

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	F (อิทธิพลทางตรง)	F (อิทธิพลร่วม)
ตัวแปรลักษณะทางประชากร		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × เพศ		.27
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.28***	
เพศ	3.03	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × อายุ		.45
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	10.38**	
อายุ	1.69	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × การศึกษา		.38
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.28***	
การศึกษา	.40	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × รายได้		1.84
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.78***	
รายได้	.05	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × อาชีพ		1.33
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	7.40**	
อาชีพ	.01	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ภูมิภาค		1.82
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.97***	
ภูมิภาค	4.39*	
ตัวแปรการเปิดรับสื่อสารมวลชน		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × สื่อโทรทัศน์		2.61
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.04***	
สื่อโทรทัศน์	12.49***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × สื่อวิทยุกระจายเสียง		.20
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	8.10***	
สื่อวิทยุกระจายเสียง	14.99***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × สื่อสิ่งพิมพ์		1.80
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.67***	
สื่อสิ่งพิมพ์	13.68***	

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	F (อิทธิพลทางตรง)	F (อิทธิพลร่วม)
ตัวแปรความมีส่วนเกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณะ		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความสนใจในประเด็น สาธารณะ		2.24
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	5.22***	
ความสนใจในประเด็นสาธารณะ	45.46***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × การรับรู้ผลกระทบที่มี ต่อตนเอง		.71
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	7.36***	
การรับรู้ผลกระทบที่มีต่อตนเอง	36.49***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × การรับรู้ความสำคัญที่มี ต่อสังคม		.19
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.34***	
การรับรู้ความสำคัญที่มีต่อสังคม	10.32**	
ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยา		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความกลัวการ โดดเดี่ยว		.30
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.61***	
ความกลัวการ โดดเดี่ยว	2.65	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความกลัวการเผชิญหน้า กับความขัดแย้ง		8.60**
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	10.01**	
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง	.39	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความกลัวการเสียหาย		2.44
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.27***	
ความกลัวการเสียหาย	5.99*	
ตัวแปรทางวัฒนธรรม		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × บุคลิกภาพแบบเป็นตัว ของตัวเอง		.30
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.17***	
บุคลิกภาพแบบเป็นตัวของตัวเอง	4.90*	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × บุคลิกภาพแบบพึ่งพา		.47
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.04***	
บุคลิกภาพแบบพึ่งพา	1.11	

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	F (อิทธิพลทางตรง)	F (อิทธิพลร่วม)
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย		.44
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.57***	
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทน้อย	11.81**	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก		.10
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	7.73***	
พฤติกรรมการสื่อสารแบบอิงบริบทมาก	.22	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม		.05
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	3.46*	
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม	7.91**	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม		.32
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	11.39***	
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบประนีประนอม	.96	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า		.59
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	10.74***	
พฤติกรรมความขัดแย้งแบบเลี่ยงการเผชิญหน้า	.06	
ตัวแปรความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมประชาธิปไตย		
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง		.16
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	9.97***	
ความมีประสิทธิภาพทางการเมืองของตนเอง	21.81***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความสนใจทางการเมือง		1.65
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	6.32**	
ความสนใจทางการเมือง	51.11***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ × ความไว้วางใจทางการเมือง		.03
การรับรู้ความไม่สอดคล้องฯ	11.57***	
ความไว้วางใจทางการเมือง	.64	

ตัวแปรอิสระ	ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น	
	F (อิทธิพลทางตรง)	F (อิทธิพลร่วม)
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × ความตระหนักในหน้าที่ ของพลเมือง		.30
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	10.30***	
ความตระหนักในหน้าที่ของพลเมือง	19.98***	
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ × ความอดกลั้นทางการ เมือง		2.13
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ	7.90***	
ความอดกลั้นทางการเมือง	4.47*	

*หมายเหตุ -*p < 0.05, **p < 0.01, ***p < 0.001

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลร่วมกับการรับรู้ที่ตัวเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ในอนาคต มีจำนวน 1 ตัวแปร คือ ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง

สำหรับในส่วนต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาเฉพาะตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลร่วมกับการรับรู้ที่ตัวเองมีความไม่สอดคล้องกับความเห็นของคนส่วนใหญ่ มานำเสนอในรายละเอียดผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหลายทาง ในรูปของตารางการแสดงผลและรูปกราฟ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ดังนี้

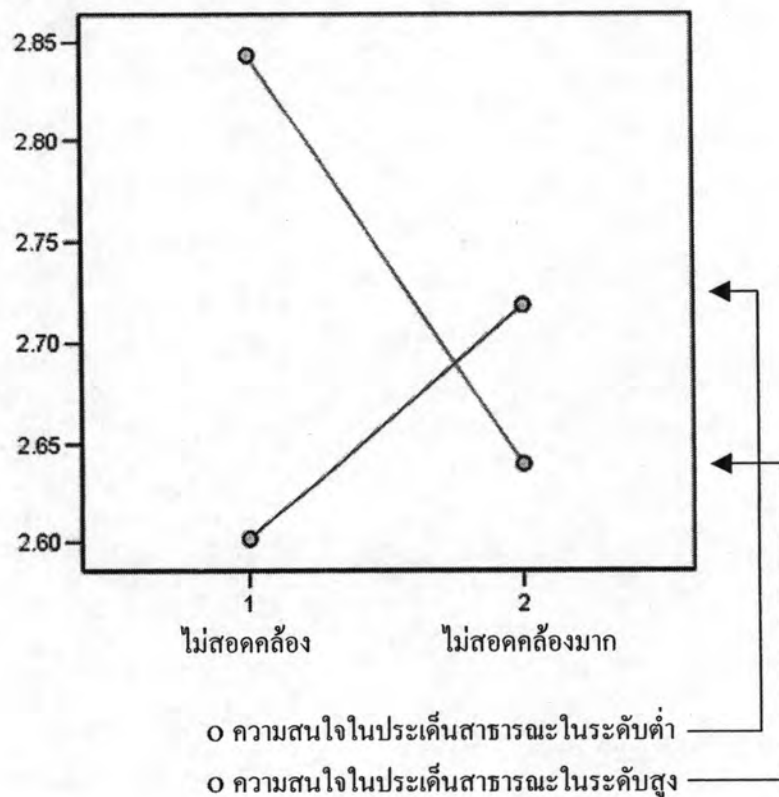
ตารางที่ 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหลายทาง
ระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องๆในปัจจุบัน
และความสนใจในประเด็นสาธารณะ

แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (SS)	องศาความเป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (MS)	F
การรับรู้ความไม่สอดคล้องๆ (X_{27})	.730	1	.730	1.361
ความสนใจในประเด็นสาธารณะ (X_{11})	.205	1	.205	.383
$X_{27} \times X_{11}$	2.814	1	2.814	5.248*
Error	338.356	631	.536	
ผลรวม	5054.169	635		

หมายเหตุ - X_{28} หมายถึง ตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคต

- X_{20} หมายถึง ตัวแปรพฤติกรรมความขัดแย้งแบบควบคุม

ภาพที่ 7 อิทธิพลร่วมระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันและความสนใจในประเด็นสาธารณะ
ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น

จากตารางที่ 32 และภาพที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรการรับรู้ว่าคุณภาพชีวิตของตนเองไม่สอดคล้องกับคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีอิทธิพลร่วมกับความสนใจในประเด็นสาธารณะ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ในกลุ่มที่รับรู้ว่าคุณภาพชีวิตของตนเองไม่สอดคล้องๆ คะแนนเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของคนที่มีความสนใจในประเด็นสาธารณะในระดับสูงมีมากกว่าคนที่ความสนใจในประเด็นสาธารณะในระดับต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มคนที่รับรู้ว่าคุณภาพชีวิตของตนเองไม่สอดคล้องมากๆ คะแนนเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของคนที่มีความสนใจในประเด็นสาธารณะในระดับสูงกลับมีน้อยกว่าคนที่มีความสนใจในประเด็นสาธารณะในระดับต่ำ

ตารางที่ 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหลายทาง
ระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความมีประสิทธิภาพทางการเมือง

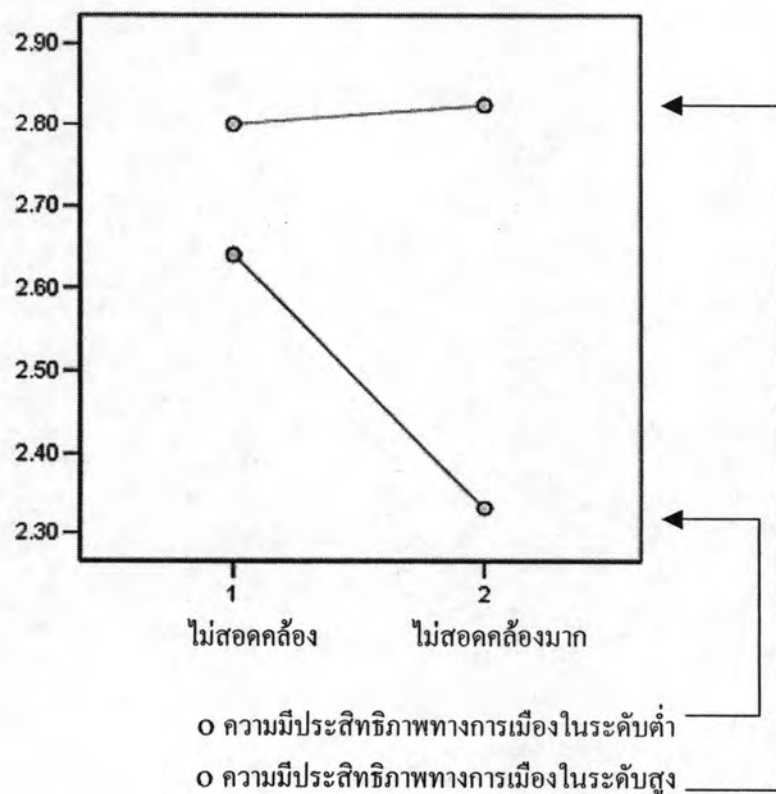
แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (SS)	องศาความเป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (MS)	F
การรับรู้ความไม่สอดคล้อง ^a (X_{27})	10.546	1	10.546	20.129***
ความมีประสิทธิภาพทางการเมือง (X_{22})	1.987	1	1.987	3.792
$X_{27} \times X_{22}$	2.755	1	2.755	5.258*
Error	325.338	621	.524	
ผลรวม	4974.969	625		

หมายเหตุ - X_{27} หมายถึง ตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน

- X_{22} หมายถึง ตัวแปรความมีประสิทธิภาพทางการเมือง

ภาพที่ 8 อิทธิพลร่วมระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันกับตัวแปรความมีประสิทธิภาพทางการเมือง

ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น

จากตารางที่ 33 และภาพที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรการรับรู้ว่าคุณภาพชีวิตของตนเองไม่สอดคล้องกับคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีอิทธิพลร่วมกับความมีประสิทธิภาพทางการเมืองอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ในกลุ่มที่รับรู้ว่าคุณภาพชีวิตของตนเองไม่สอดคล้องกัน และไม่สอดคล้องมาก ๆ คะแนนเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของคนที่มีประสิทธิภาพทางการเมืองในระดับสูงมีมากกว่าคนที่มีประสิทธิภาพในระดับต่ำในระดับต่ำ โดยเฉพาะในกลุ่มคนที่รับรู้ว่าคุณภาพชีวิตของตนเองไม่สอดคล้องมาก ๆ คะแนนเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของคนที่มีประสิทธิภาพทางการเมืองในระดับสูงมีมากกว่าคนที่มีประสิทธิภาพทางการเมืองในระดับต่ำอย่างเห็นได้ชัดเจน

ตารางที่ 34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหลายทาง
ระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความสนใจทางการเมือง

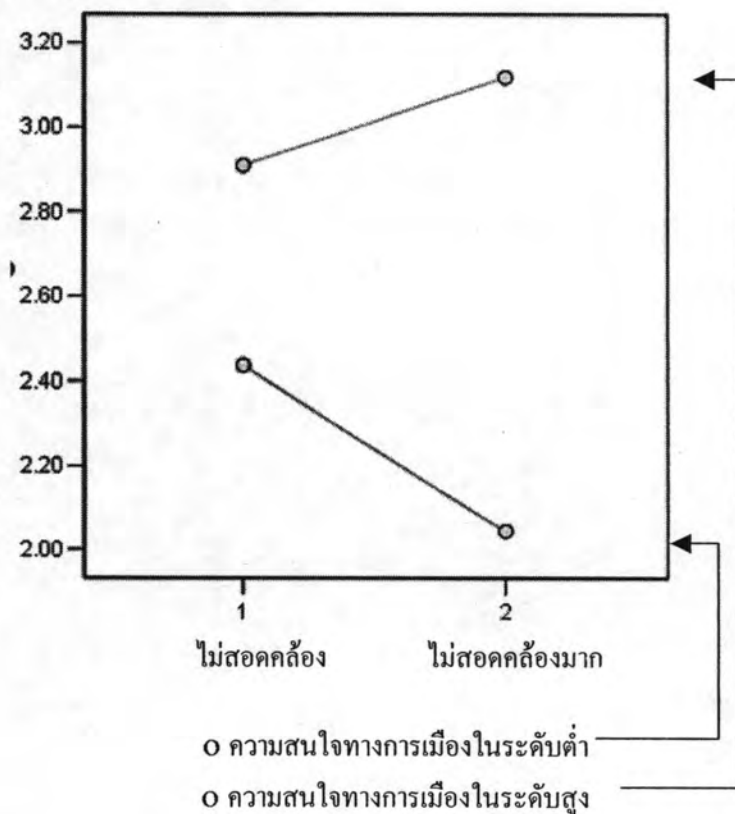
แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (SS)	องศาความเป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (MS)	F
การรับรู้ความไม่สอดคล้อง ^a (X_{27})	.399	1	.399	.675
ความสนใจทางการเมือง (X_{23})	29.471	1	29.471	49.89***
$X_{27} \times X_{23}$	4.508	1	4.508	7.631**
Error	167.764	284	.591	
ผลรวม	2185.680	288		

หมายเหตุ - X_{27} หมายถึง ตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน

- X_{23} หมายถึง ตัวแปรความสนใจทางการเมือง

ภาพที่ 9 อิทธิพลร่วมระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณเองมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันกับตัวแปรความสนใจทางการเมือง

ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น

จากตารางที่ 34 และภาพที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีอิทธิพลร่วมกับความสนใจทางการเมืองอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ในกลุ่มที่รับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องๆ และไม่สอดคล้องมากๆ คะแนนเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของคนที่มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงมีมากกว่าคนที่มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำ โดยเฉพาะในกลุ่มคนที่รับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องมากๆ คะแนนเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของคนที่มีความสนใจทางการเมืองในระดับสูงมีมากกว่าคนที่มีความสนใจทางการเมืองในระดับต่ำอย่างเห็นได้ชัดเจน

ตารางที่ 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหลายทาง
ระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความเห็นของคนส่วนใหญ่
กับความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง

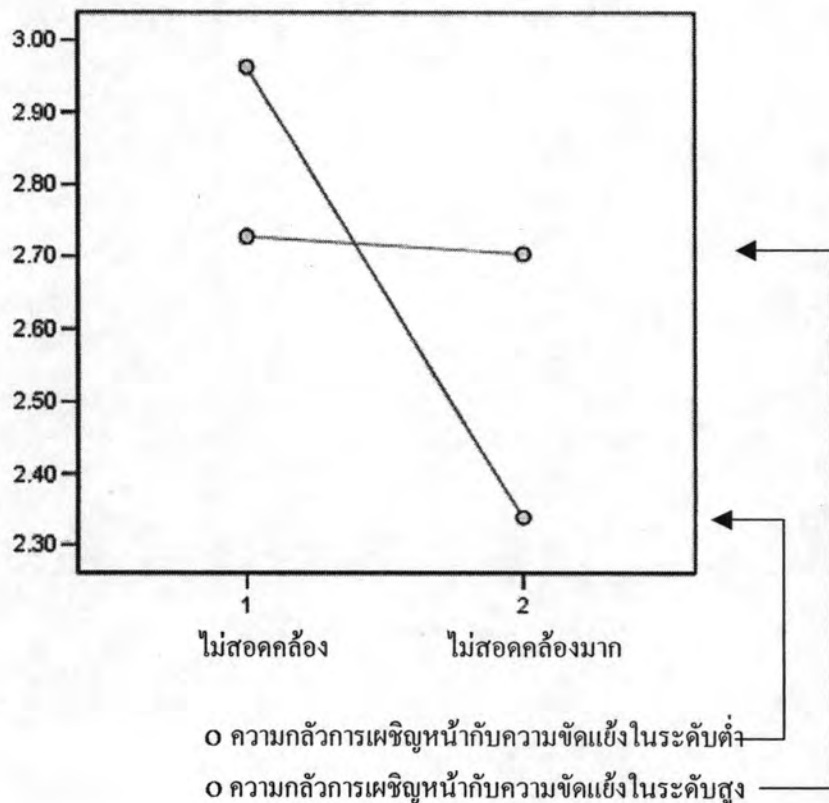
แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (SS)	องศาความเป็นอิสระ (df)	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง (MS)	F
การรับรู้ความไม่สอดคล้อง ^a (X_{28})	5.097	1	5.097	10.014**
ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง (X_{14})	.202	1	.202	.397
$X_{28} \times X_{14}$	4.380	1	4.380	8.606**
Error	328.309	645	.509	
ผลรวม	5180.015	649		

หมายเหตุ - X_{28} หมายถึง ตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ใน
อนาคต

- X_{14} หมายถึง ตัวแปรความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง

ภาพที่ 10 อิทธิพลร่วมระหว่างตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นคนส่วนใหญ่ในอนาคตกับตัวแปรความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้ง

ความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็น

จากตารางที่ 35 และภาพที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรการรับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องกับคนส่วนใหญ่ในอนาคตมีอิทธิพลร่วมกับความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ในกลุ่มที่รับรู้ว่าคุณมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องๆ คะแนนเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของคนที่มีความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งในระดับสูงมีน้อยกว่าคนที่ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งในระดับต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มคนที่รับรู้ว่าคุณมีความเห็นไม่สอดคล้องมากๆ คะแนนเฉลี่ยความเต็มใจที่จะแสดงความคิดเห็นของคนที่มีความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งในระดับสูงกลับมีมากกว่าคนที่ความกลัวการเผชิญหน้ากับความขัดแย้งในระดับต่ำ